

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - پژوهشکده اکولوژی دریای خزر

عنوان :

بررسی پراکنش و برآورد تولیدات سالانه
ماکروبنتوز در حوضه جنوبی دریای خزر

مجری :

سید عبدالله هاشمیان کفشگری

شماره ثبت

۴۴۳۸۰

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- پژوهشکده اکولوژی دریای خزر

عنوان پروژه : بررسی پراکنش و برآورد تولیدات سالانه ماکروبتوز در حوضه جنوبی دریای خزر

شماره مصوب پروژه : ۸۹۱۰۶-۸۹۰۶-۱۲-۷۶-۱۲

نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان : سید عبدالله هاشمیان کفشگری

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) : -

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : سید عبدالله هاشمیان کفشگری

نام و نام خانوادگی همکار(ان) : عبدالله سلیمانی رودی، ابوالقاسم روحی، علیرضا میرزا جانی، علی مکرمی

، مهدی نادری، رضا پورغلام، غلامرضا سالاروند، الهام رئیسیان، حسن نصرالهزاده، محمد علی افرائی بندپی،

فرزاد الیاسی، مجید نظران، علی دشتی، علی رضایی نصرآبادی، محمد کاردر رستمی

نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : -

نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : حسین اجاللی

محل اجرا : استان مازندران

تاریخ شروع : ۸۹/۸/۱

مدت اجرا : ۱ سال و ۹ ماه

ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۴

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ
بلامانع است .

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

پروژه: بررسی پراکنش و برآورد تولیدات سالانه ماکروبتوز در حوضه

جنوبی دریای خزر

کد مصوب: ۱۲-۷۶-۱۲-۸۹۰۶-۸۹۱۰۶

شماره ثبت (فروست): ۴۴۳۸۰ تاریخ: ۹۲/۱۱/۲۰

با مسئولیت اجرایی جناب آقای سید عبدالله هاشمیان کفشگری دارای

مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته بیولوژی دریا می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش اکولوژی منابع آبی در

تاریخ ۹۱/۱۱/۲۱ مورد ارزیابی و با رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت کارشناس بتوز در پژوهشکده اکولوژی دریای خزر مشغول بوده

است.

صفحه	عنوان
۱	چکیده
۲	۱- مقدمه
۵	۲- مواد و روشها
۵	۱-۲- تعیین ایستگاههای نمونه برداری
۷	۲-۲- روش نمونه برداری
۸	۱-۲-۲- بررسی موجودات کفزی در آزمایشگاه
۹	۲-۲-۲- اندازه گیری کل مواد آلی
۹	۳-۲-۲- تعیین دانه بندی رسوبات
۹	۴-۲-۲- محاسبات و تحلیل داده ها
۱۱	۳- نتایج
۱۱	۱-۳- فاکتورهای فیزیکی-شیمیایی و عوامل محیطی
۲۰	۲-۳- موجودات کف زی
۲۰	۱-۳-۲- ترکیب گونه ای ماکروبتوزها
۲۵	۲-۳-۲- موجودات ماکروبتوز
۳۳	۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها
۳۳	۱-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در اعماق در نمونه برداری سال ۱۳۸۹
۳۴	۲-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در فصول مختلف در نمونه برداری سال ۱۳۸۸
۳۴	۳-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در ترانسکتها به تفکیک اعماق نمونه برداری
۳۶	۴-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در فصول به تفکیک اعماق نمونه برداری
۳۷	۵-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در مناطق (غرب-میانی-شرق) به تفکیک اعماق نمونه برداری
۴۰	۶-۳-۳- فراوانی و زی توده رده و راسته ماکروبتوز در اعماق و ترانسکتها
۴۲	۷-۳-۳- همبستگی گروههای ماکروبتوز با فاکتورهای محیطی و فیزیکی-شیمیایی
۴۳	۸-۳-۳- شاخص تنوع زیستی شانون
۴۴	۹-۳-۳- آنالیز چند متغیره داده های فراوانی ماکروبتوز
۴۶	۱۰-۳-۳- تولیدات ثانویه ماکروبتوزها
۴۹	۴- بحث
۵۴	۵- نتیجه گیری
۵۵	منابع
۵۹	پیوست
۶۴	چکیده انگلیسی

چکیده

نمونه برداری از بستر حوضه جنوبی دریای خزر توسط Van veen grab با سطح دهانه ۰/۱ متر مربع در ۸ ترانسکت شامل آستارا، بندرانزلی، سفیدرود، تنکابن، نوشهر، بابلسر، امیرآباد، گمیشان انجام شد. در هر ترانسکت از ایستگاههایی با اعماق ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰ و ۱۰۰ متر بصورت فصلی در سال ۱۳۸۹ نمونه برداری صورت گرفت. در طی این مطالعه ۲۸ گونه متعلق به ۱۰ خانواده، شامل خانواده گاماریده ۹ گونه، از خانواده کوروفیده ۳ گونه، از خانواده پسودوکومیده ۸ گونه و آسفاریتیده دو گونه از خانواده های بالانیده و شیرونومیده و کاردیده واسکوربیکولاریده و نرییده واسپونوییده هر کدام یک گونه شناسایی شدند. و الیگوکیت در حد رده شناسایی شده است. رده پلیکیت ها موجودات غالب بودند که ۷۲/۵ درصد کل فراوانی ماکروبتوز را تشکیل دادند، که ۶۲/۴ درصد از آن به گونه *Streptolobio.spp* اختصاص داشت. در حالیکه ۵/۱۱ درصد از زیتوده را تشکیل دادند. و گونه *Cerastoderma lamarcki* ۲/۳ درصد فراوانی و ۷۳ درصد کل زیتوده ماکروبتوزها را تشکیل دادند. فراوانی ماکروبتوزها در منطقه میانی بیشتر از شرق و غرب بود. میانگین فراوانی و زیتوده به همراه (خطای استاندارد) ماکروبتوزها در کل دوره نمونه برداری به ترتیب برابر با (۴۵۲) (۴۵۸۱ عدد در متر مربع و زیتوده (۳/۶) ۱۲/۱۲۵ گرم در متر مربع به ثبت رسید.

حداکثر فراوانی ماکروبتوز (۵۵۴۳) (۱۷۸۵۵ عدد در متر مربع در عمق ۲۰ متر نوشهر و در فصل پاییز ثبت شد، حداقل (۱۰۹) (۸۴۱ عدد در متر مربع در عمق ۱۰ متر امیرآباد در پاییز بدست آمد. حداکثر زیتوده (۱۲۶) (۱۳۵/۱۰ گرم در متر مربع در عمق ۱۰ متر آستارادر زمستان و حداقل زیتوده (۰/۴) (۵۱/۰ گرم در متر مربع) در عمق ۵ متر نوشهر در تابستان بدست آمد. تنوع گونه ها بین ۳ تا ۱۸ عدد در نوسان بود، حداقل تنوع گونه در عمق ۲۰ متر در تنکابن، و حداکثر در عمق ۱۰۰ متر سفیدرود بدست آمد. متوسط درجه حرارت بستر (۰/۵۸) (۱۴/۶۷ درجه سانتیگراد و شوری (۰/۱۹) (۱۰/۵۷ قسمت در هزار، اسیدیته (۰/۰۱) (۸/۳۶ میکروموس و اکسیژن محلول (۰/۱۲) (۷/۳۸ میلی گرم در لیتر بود. میزان تولیدات ثانویه کل ماکروبتوزها برابر ۱۹۸/۳۷۵ گرم وزن خشک در متر مربع در سال ثبت گردید. بیشترین مقدار تولیدات در عمق ۱۰ متر ۳۰/۳۸۱ گرم وزن خشک ر در متر مربع و کمترین در عمق ۵۰ متر ۱۱/۰۰۷ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع بود. متوسط مواد آلی کل (Total Organic Matter) برابر (۱/۳) (۳/۱۸ بود، حداقل در عمق ۵ متر برابر ۱/۶۴ درصد و حداکثر در عمق ۱۰۰ متر ۴/۳۸ درصد بود. متوسط دانه بندی کل ایستگاههای بستر شامل (۲/۹۷) (۶۳/۶۸ درصد گل و لای بقیه از ماسه تشکیل شده بود. درصد گل - لای همبستگی مثبت معنی دار با درصد مواد آلی داشت، $R=0.7$. در بسترهای کاملاً گل و لای و کاملاً ماسه ای فراوانی بنتوز کاهش نشان داد، با توجه به افزایش *Streptolobio.spp* بررسیهای اثرات این موجودات بر سایر ماکروبتوزها و تغذیه ماهیان ضروری بنظر میرسد.

کلمات کلیدی: ماکروبتوز، تنوع، پراکنش، فراوانی، بیوماس، تولیدات ثانویه، جنوب دریای خزر.

۱- مقدمه

بخش جنوبی دریای خزر بیشترین حجم آبی را داراست، تقریباً ۶۴٪ حجم کل آب دریا را بخود اختصاص داده است. مساحت آن ۳۵٪ کل دریای خزر می باشد. مساحت سطح آن ۱۴۴۶۹۰ تا ۱۵۱۰۱۸ کیلومتر مربع و حجم آن ۴۸۳۰۰ کیلومتر مربع و عمق متوسط آن ۳۰۰ متر می باشد (Dumont, 1995). بخش آبهای ایران از آستارا تا حسینقلی ترکمن ادامه دارد، و طول ساحل آن تقریباً ۸۲۵ کیلومتر و سه استان گیلان، مازندران و گلستان را در کشور ایران در بر می گیرد. به دلیل توپوگرافی خاص بخش جنوبی خزر جنوبی از دو منطقه آبی کم عمق (شرقی و غربی) و منطقه عمیق در قسمت میانی تشکیل شده است. بطور کلی ۱۶ گونه و زیر گونه ماکروبتوز از دریای سیاه و دریای آزوف به دریای خزر معرفی و یا به صورت تصادفی وارد شده اند (Gasimov, 1984). بستر دریاها و اکوسیستم های آبی زیستگاه موجودات کف زی می باشد. این موجودات برای انسان و ماهیان کف زی خوار از نظر زنجیره غذایی و انتقال انرژی اهمیت حیاتی دارند. برخی از این موجودات به عنوان شاخص های بیولوژیک مورد توجه هستند. در دریای خزر موجودات کف زی اهمیت ویژه ای دارند، زیرا ۸۰-۷۰ درصد غذای مصرفی ماهیان با ارزش اقتصادی (خصوصاً ماهیان خاویاری) را تامین می کنند (مای تیسوا، ۱۹۸۵) ترکیب بی مهرگان کف زی دریای خزر از لحاظ ورود به این دریا از آغاز تا کنون به ۴ گروه جانوری تقسیم بندی شده اند.

- گروه بومی دریای خزر: عبارت از گونه هایی که تغییرات هیدرولوژیکی آب دریا را تحمل می کنند. این گروه ۴۱٪ گونه ها را تشکیل می دهند که گواه بر قدمت جانوران آن می باشد.

- گروه مدیترانه ای: در زمانهای مختلف وارد دریای خزر شده اند.

- گروه قطب شمال در اواخر دوران یخبندان از دریاهای قطب شمال وارد دریای خزر شده اند.

- گروه آب شیرین: در طی سال ها از طریق رودخانه های حوزه آبریز وارد دریای خزر گردیده اند (مائی سیوا و فیلاتووا، ۱۹۸۵). و در سالهای اخیر جانور مهاجم *Mnemiopsis leidyi* که از طریق آب توازن کشتیها وارد دریای خزر گردید. این امر سبب شد تا تغییراتی در زنجیره غذایی سواحل جنوبی دریا پدید آید و ساختار و ترکیب گونه ای پلانکتونها و بنتوزها و میزان ذخایر کیلکاماهیان تغییراتی ایجاد گردید (Shiganova et al., 2004; Roohi et al., 2010.; Kediys et al., 2005). در اوایل دهه ۱۳۸۰ شمسی، در منطقه جنوبی دریای خزر، موجود جدید از کرم های پرتار به نام *Streblospio spp.* ظاهر شد (طاهری و همکاران، ۱۳۸۲)، که به سرعت توانست در بین بی مهرگان کف زی، به عنوان موجود غالب در آید. علاوه بر آن در رده های دیگر کف زیان هم تغییراتی بوجود آمد، از جمله اینکه میزان فراوانی و زی توده در راسته های ناجورپایان و کوماسه صدف های دو کفه ای کاهش یافت.

سابقه تحقیقات علمی در دریای خزر به بیش از یک قرن می رسد در سال ۱۹۶۸ کتاب "اطلس بی مهرگان دریای خزر" بوسیله برشتین و همکاران نوشته شد که در این شناسنامه همه گونه های جانوران بی مهره آزادی

موجود در دریای خزر تا حد ممکن گنجانیده شده است (مائی سیوا و فیلاتووا، ۱۹۸۵، کاتونین و همکاران، ۱۳۷۳، برشتین و همکاران، ۱۹۶۸). با توجه به اینکه در صد زیادی از ماهیان استخوانی در دریا خزر از کفزیان تغذیه مینمایند و این ماهیان از لحاظ اقتصادی و تامین بخشی از پروتئین برای خانوارهای منطقه ساحل نشین حایز اهمیت میباشند، بطوریکه در حال حاضر ۱۳۳ دستگاه پره تعاونی هم اکنون هر سال مبادرت به صید این ماهیان میپردازند از طرف دیگر بچه ماهیان خاویاری که هر ساله بطور مصنوعی تکثیر میشوند و رها سازی میگردند تغذیه شان وابسته به ماکروبتوزها میباشد و در مراحل اولیه زندگی درصد زیادی از غذای آنها را تشکیل میدهند (هاشمیان و همکاران، ۱۳۸۴)، علاوه بر آن ماکروبتوزها بعنوان شاخص زیستی در تحقیقات دریایی جهت ارزیابی آلودگیها کاربرد دارند (Williams & Feltmate, 1992). بنابراین بررسی کفزیان دریا بواسطه جنبه های متفاوت حایز اهمیت فراوان است از آنجا که یکی از سؤال های اساسی این تحقیق آن است که آیا موجودات ماکروبتوز از نظر پراکنش، تراکم و زی توده نسبت به سال های قبل تغییراتی دارند یا خیر؟. پروژه حاضر بخشی از طرح "هیدرولوژی و هیدروبیولوژی و آلودگیهای زیست محیطی سواحل جنوبی دریای خزر" میباشد که اهداف آن بشرح زیر می باشد:

- ۱- شناسایی گونه های مختلف در مناطق و اعماق مختلف حوضه جنوبی دریای خزر
- ۲- تعیین نحوه پراکنش و میزان تراکم ماکروبتوز در واحد سطح
- ۲- تعیین میزانیتهوده ماکروبتوز در واحد سطح

۱-۱ مروری بر مطالعات پیشین

نخستین تحقیق توسط Vlademirskaya در سال ۱۹۷۳ میلادی صورت گرفت که در منطقه ساحلی منتهی الیه بخش غربی دریا در عمق ۳۰-۰ متر جانوران کف زی را شناسایی کرد و حضور جانورانی مانند روزنه داران، کرم نرئیس، نماتودا، کم تاران، استراکودا، بالانوس، کوماسه، گاماریده ها، خرچنگها، آبراواتا، میتیلاستر، هیپانیا و شکمپایان را گزارش کرد. در این گزارش بیشترین میزان کف زیان در عمق ۱۹ متر با زیتوده ۶۴/۱ گرم در مترمربع و در عمق ۲۴ متر با زیتوده ۴۹/۱ گرم در متر مربع برآورد شده است کمترین میزان در خلیج مرغاب با ۳/۱ گرم در متر مربع بوده است. موجودات غالب بترتیب *Abra ovata* (۴۰/۴ گرم در متر مربع)، *Cerastoderma* (۱۷/۶ گرم در متر مربع)، *Crustacea* (۱۳/۲ گرم در متر مربع) و *Nereis* (۷/۲ گرم در متر مربع) بوده اند. زیتوده *Amphipoda* (۰/۸ گرم در متر مربع) و *Oligochaeta* (۰/۶ گرم در متر مربع) و *Cumacea* (۰/۳ گرم در متر مربع) و *Balanus* (۰/۱ گرم در متر مربع) بوده است. زیتوده جانوران کف زی در کل سواحل جنوبی دریای خزر ۱۸/۲۴ گرم در متر مربع و فراوانی گونه ها ۷۹۹۵ عدد در متر مربع و مجموع بیوماس از ساحل تا عمق ۱۰۰ متر برابر ۴۹۲۵۰ تن بوده است. از این موجودات ۸۵/۷ درصد مدیترانه ای و اقیانوس اطلس (سخت پوستان) فقط ۱۴/۳ درصد بومی این دریا بوده اند. در سال ۱۳۷۳-۱۳۷۲ این پژوهشکده با همکاری موسسه کاسپ رنخ

روسیه در چهار فصل و در ۱۸ خط عمود بر ساحل از اعماق ۱۰، ۲۰، ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ متر بررسی هیدرولوژی و هیدروبیولوژی انجام شد (پورغلام^۳ ۱۳۷۴). در این مطالعات ۶۴ گونه از ماکروبتوزها شناسایی، فراوانی و زیتوده (وزن تر) آنها مشخص گردید

در تحقیقاتی که در سال ۱۳۷۵ انجام شد و نتایج آن در سال ۱۳۸۹ ارایه گردید (حسینی، ۱۳۹۰) در مجموع ۵۷ گونه یک رده (الیگوکیت) و یک خانواده (شیرونومیده) شناسایی گردید که ۴۱/۳ درصد آمفی پودا و ۳۸/۵ درصد پرتاران (در این پروژه Streptolobio.spp شناخته نشده بود) و ۱۵/۸۲ درصد کم تاران و دوکفه ایها ۳/۲۴ درصد شیرونومیده یک در صد گروههای جانوری را تشکیل دادند.

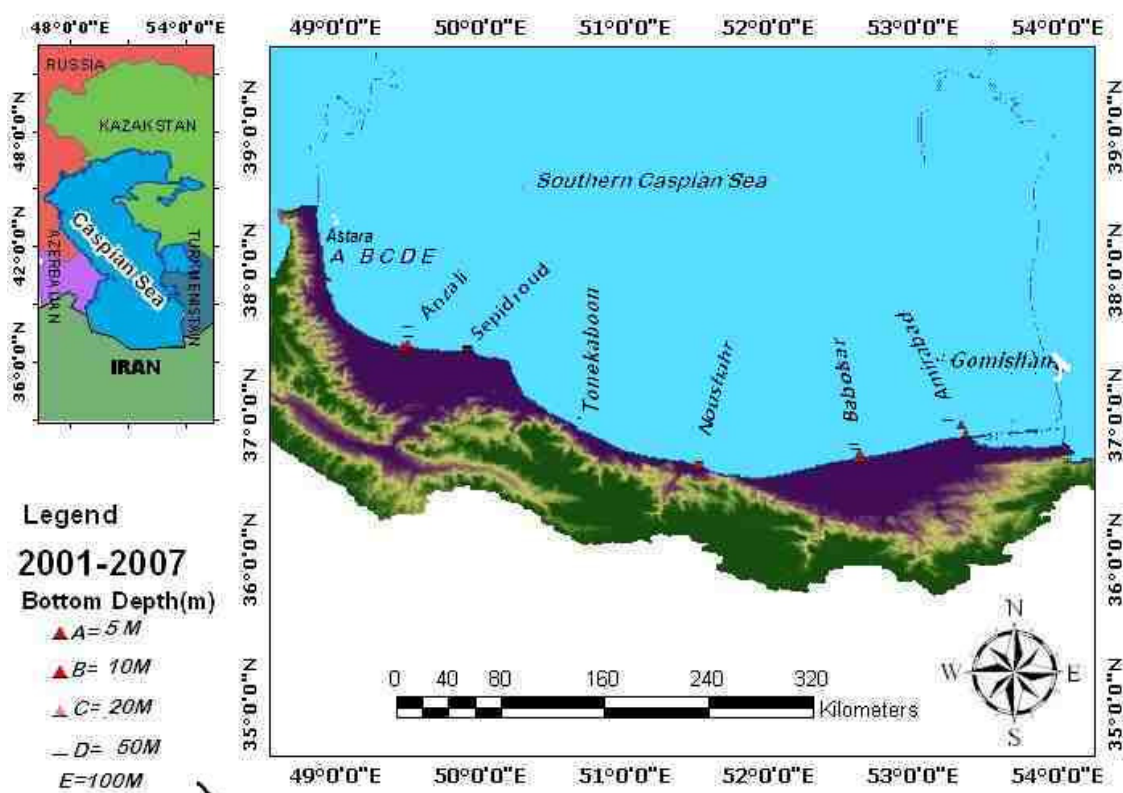
تحقیقات دیگری طی سال ۷۹-۱۳۷۷ توسط پژوهشکده اکولوژی دریای خزر بمرحله اجرا درآمده است (لالوئی و همکاران، ۱۳۸۳). این تحقیق در اعماق کمتر از ۱۰ متر صورت گرفت در این تحقیق ۴۱ گونه و یک راسته و یک خانواده ماکروبتوزها شناسایی شده اند. بیشترین تنوع گونه ای مربوط به آمفی پودا بوده است. فراوانی افراد جمعیت موجودات بترتیب کرمهای Polychaeta (۴۹ درصد)، Decapoda و Chironomid (۱۰ درصد) و Amphipoda (۹ درصد)، Hirudina و Oligochaeta (۷ درصد) و Cumacea (۴ درصد) نسبت به کل جمعیت ماکروبتوزها بوده اند. حداکثر فراوانی برابر 231 ± 202 عدد در متر مربع و حداقل 42 ± 57 عدد در متر مربع بوده است. میانگین زیتوده بین ۲/۰۲۴ تا ۴۱/۵۷ گرم در متر مربع متغیر بوده است. میزان مواد آلی بین ۳/۸۷ تا ۴/۳۷ درصد بوده است. در تحقیقاتی در سال ۱۳۸۲-۱۳۸۳ در اعماق کمتر از ۱۰ متر انجام شد (هاشمیان ۱۳۸۴).

در مجموع ۱۷ گونه و یک رده و گونه از ماکروبتوزها شناسایی شد. Annelida (۹۲/۷ درصد) و Bivalvia (۲/۷ درصد) و Gammaridae (۱/۸ درصد) و Cumacea (۱/۵ درصد) و Balanidae (۱/۳ درصد) نسبت به کل ماکروبتوزها بود. بیشترین فراوانی ماکروبتوزها در آستارا و کمترین در سفیدرود و حداکثر فراوانی در فصل پاییز مشاهده شد. متوسط ماکروبتوزها (۸۵۱) و ۱۲۱۵ و زیتوده (۱۵) ۱۴ گرم در متر مربع بود که حداکثر در پاییز و حداقل در زمستان بود. در تحقیقات انجام شده در سال ۱۳۸۷ (هاشمیان، ۱۳۸۹) مجموعاً ۲۴ گونه و یک رده و یک خانواده شناسایی شد که پلیکیتها ۵۶٪ و الیگوکیت ۳۹٪ و دو کفه ایها و آمفی پودا و شیرونومیده هر کدام یک در صد فراوانی را تشکیل دادند. آنالیدا گروههای غالب ماکروبتوزها بودند. حداکثر فراوانی و زیتوده در خط امیرآباد مشاهده شد ایستگاه نوشهر کمترین زیتوده را داشت. حداکثر فراوانی ۴۷۸۳ عدد در متر مربع در بهار و حداقل ۳۱۷۷ متر مربع در زمستان ثبت رسید.

۲- مواد و روشها

۲-۱- تعیین ایستگاههای نمونه برداری

بر اساس توپوگرافی و شیب بستر و موقعیت بندر، رودخانه ها و فراوانی ماکروبتنوزها در مطالعات گذشته (کاتونین - پورغلام، ۱۳۷۴، حسینی و همکاران، ۱۳۸۹) در طول سواحل جنوبی دریای خزر از غرب به شرق، ۸ نیم خط عمود بر ساحل که شامل، آستارا، بندر انزلی، سفیدرود (منطقه غرب)، تنکابن ونوشهر (منطقه میانی)، بابلسر، امیرآباد و گمیشان (منطقه شرق) جهت نمونه برداری انتخاب گردید. در هر نیم خط ایستگاههایی با اعماق ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰، ۱۰۰ متر نمونه برداری گردید. در مجموع از ۴۰ ایستگاه نمونه برداری شد (شکل ۱). نمونه برداری در چهار فصل و در سال ۱۳۸۹ بعمل آمده است.



شکل ۱: موقعیت ایستگاهها در نمونه برداری ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

جدول ۱-۲: مختصات جغرافیایی اعماق مختلف هر یک از نیم خطهای نمونه برداری - منطقه جنوبی دریای خزر

محل نمونه برداری	عمق (متر)	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
آستارا	۵	۴۸° ۵۵' ۸۲۲"	۳۸° ۱۰' ۲۳۴"
	۱۰	۴۸° ۵۸' ۹۰۳"	۳۸° ۱۰' ۷۱۶"
	۲۰	۴۹° ۰۲' ۱۱۹"	۳۸° ۱۱' ۷۱۰"
	۵۰	۴۹° ۰۸' ۴۰۰"	۳۸° ۱۱' ۲۴۰"
	۱۰۰	۴۹° ۱۴' ۹۱۴"	۳۸° ۱۲' ۴۸۷"
انزلی	۵	۴۹° ۲۹' ۳۷۴"	۳۷° ۲۹' ۰۴۰"
	۱۰	۴۹° ۲۸' ۹۸۴"	۳۷° ۲۹' ۵۰۸"
	۲۰	۴۹° ۳۰' ۲۴۰"	۳۷° ۳۰' ۹۴۷"
	۵۰	۴۹° ۳۰' ۱۹۹"	۳۷° ۳۵' ۰۹۰"
	۱۰۰	۴۹° ۳۰' ۱۸۶"	۳۷° ۳۹' ۹۵۷"
سفیدرود	۵	۴۹° ۵۶' ۹۱۶"	۳۷° ۲۸' ۵۴۰"
	۱۰	۴۹° ۵۵' ۸۹۸"	۳۷° ۲۹' ۳۷۳"
	۲۰	۴۹° ۵۵' ۴۱۷"	۳۷° ۳۰' ۵۴۵"
	۵۰	۴۹° ۵۵' ۰۶۷"	۳۷° ۳۱' ۳۷۴"
	۱۰۰	۴۹° ۵۵' ۶۵۰"	۳۷° ۳۱' ۵۱۵"
تنگابن	۵	۵۰° ۵۳' ۴۷۶"	۳۶° ۴۹' ۳۲۱"
	۱۰	۵۰° ۵۳' ۵۹۶"	۳۶° ۴۹' ۶۱۰"
	۲۰	۵۰° ۵۳' ۶۷۳"	۳۶° ۵۰' ۷۹۱"
	۵۰	۵۰° ۵۵' ۸۹۸"	۳۶° ۵۳' ۷۱۸"
	۱۰۰	۵۰° ۵۷' ۸۴۸"	۳۶° ۵۶' ۱۳۳"
نوشهر	۵	۵۱° ۳۰' ۶۵۰"	۳۶° ۴۰' ۱۰۸"
	۱۰	۵۱° ۳۱' ۲۴۹"	۳۶° ۴۰' ۲۵۵"
	۲۰	۵۱° ۳۲' ۲۹۷"	۳۶° ۴۰' ۸۱۲"
	۵۰	۵۱° ۳۱' ۱۰۱"	۳۶° ۴۳' ۲۴۹"
	۱۰۰	۵۱° ۳۲' ۶۹۵"	۳۶° ۴۵' ۰۷۱"
بابلسر	۵	۵۲° ۳۹' ۰۹۲"	۳۶° ۴۳' ۳۲۲"
	۱۰	۵۲° ۳۸' ۹۶۱"	۳۶° ۴۳' ۵۶۷"
	۲۰	۵۲° ۳۸' ۵۶۲"	۳۶° ۴۵' ۲۱۶"
	۵۰	۵۲° ۳۶' ۹۴۰"	۳۶° ۴۸' ۱۵۹"

۳۶° ۴۸' ۸۴۵"	۵۲° ۳۶' ۸۷۲"	۱۰۰	
۳۶° ۵۲' ۳۴۱"	۵۳° ۲۲' ۴۶۵"	۵	امیرآباد
۳۶° ۵۳' ۷۷۸"	۵۳° ۲۲' ۷۲۱"	۱۰	
۳۶° ۵۷' ۲۸۷"	۵۳° ۲۰' ۴۸۵"	۲۰	
۳۷° ۰۰' ۶۸۰"	۵۳° ۱۵' ۶۸۶"	۵۰	
۳۷° ۰۳' ۲۶۹"	۵۳° ۱۳' ۰۵۸"	۱۰۰	
۳۷° ۱۱' ۳۷۱"	۵۳° ۴۹' ۰۳۳"	۵	ترکمن
۳۷° ۱۱' ۵۹۳"	۵۳° ۴۳' ۲۰۹"	۱۰	
۳۷° ۱۶' ۲۰۰"	۵۳° ۲۴' ۵۲۴"	۲۰	
۳۷° ۱۸' ۴۶۳"	۵۳° ۱۱' ۶۴۵"	۵۰	
۳۷° ۱۹' ۱۵۲"	۵۳° ۰۸' ۴۴۲"	۱۰۰	

۲-۲ - روش نمونه برداری

نمونه برداری از بستر ایستگاههای نمونه برداری، بوسیله ون وین گرب با سطح نمونه برداری ۰/۱ متر با استفاده از کشتی «گیلان» انجام گرفت (شکل ۲). در برخی از ایستگاههای واقع در عمق ۵ متر که بعلت عمق کم، کشتی نمی توانست حضور یابد، نمونه برداری با استفاده از قایق و بوسیله گرب با سطح نمونه برداری ۰/۰۵ متر مربع انجام پذیرفت.

در هر ایستگاه سه نمونه برداشته شد. از هر نمونه یک زیرنمونه توسط نمونه بردار استوانه ای با قطر ۱۲/۵ سانتی متر و ارتفاع ۱۰ سانتیمتر برداشته شد. مقداری از رسوبات باقیمانده، جهت بررسی درصد مواد آلی و وضعیت دانه بندی بستر، در کیسه نایلونی نگهداری شد. در برخی از ایستگاههای واقع در اعماق ۵ و ۱۰ متر که عمدتاً ماسه ای بوده و حجم رسوبی که توسط گرب برداشته شده بسیار ناچیز بوده، از گرفتن زیرنمونه صرفنظر شده و کل نمونه برداشته شد. در این صورت، جهت تهیه رسوب برای بررسی دانه بندی و مواد آلی، یک بار دیگر اقدام به نمونه برداری گردید.



شکل ۲: نمونه بردار van veen grab با سطح دهانه ۰/۱ متر مربع

هر زیرنمونه (یا نمونه) بطور جداگانه با آب دریا شستشو واز الک ۵۰۰ میکرون عبور داده شد. سپس محتویات باقیمانده روی الک در ظرف پلاستیکی یک لیتری با فرمالین ۱۰ درصد تثبیت گردید (Anon;2001).

۱-۲-۲- بررسی موجودات کفزی در آزمایشگاه

در آزمایشگاه نمونه ها مجدداً از الک ۵۰۰ میکرون عبور داده شد. سپس ماکروبتوزها پس از جدا سازی با استفاده از اطلس بی مهرگان دریای خزر (برشتین و همکاران، ۱۹۶۸). بجز الیگوکیت که در حد رده و یکی از پرتاران بنام Streptolobio در حد جنس شناسایی شدند. سپس افراد هر گونه از این موجودات بطور جداگانه شمارش شدند و پس از خشک کردن روی کاغذ صافی، با استفاده از ترازوی حساس (بادقت ۰/۰۰۱g)، وزن تر آنها اندازه گیری شد). قابل ذکر است که موجودات دو کفه‌ای در گروه‌های طولی $3 <$ و $6-3/1/9$ و $12-9/1$ و $15-12/1$ و 18 تا 18 و بیشتر از 18 میلی‌متر شمارش و بدون پوسته وزن شده‌اند (Anon, 2001).

۲-۲-۲- اندازه گیری کل مواد آلی

مقداری از رسوب بستر هر ایستگاه، در سه تکرار، در کروزه چینی ریخته شده (A) و به مدت ۲۴ ساعت در آون، تحت دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد قرار داده شد (B). کروزه های محتوی رسوب بعد از سرد شدن در دسیکاتور، بوسیله ترازوی دیجیتال توزین گردیدند سپس نمونه ها ب مدت ۴ ساعت در کوره الکتریکی تحت دمای ۵۵۰°C قرار گرفته (C) و پس از سرد شدن وزن آنها اندازه گیری شد. میزان مواد آلی کل با استفاده از رابطه زیر تعیین گردید: (Holme & McIntyre, 1984)

$$TOM\% = [(B-C)/(A-B)] \times 100$$

که در آن: A = وزن کروزه خالی (گرم) ، B = وزن کروزه باضافه رسوب، پس از خشک شدن در ۱۰۰ درجه (گرم) و C = وزن کروزه باضافه رسوب، پس از سوخته شدن در ۵۵۰ درجه (گرم)

۲-۲-۳- تعیین دانه بندی رسوبات

مقدار ۲۵ گرم از رسوبات هر ایستگاه که در آون خشک شده بود، جدا شده و ب مدت ۱۲ ساعت در هگزامتافسفات سدیم (با غلظت ۶/۲۸ گرم در لیتر) قرار داده شد، سپس برای جدا سازی شن ماسه در ابعاد مختلف و لای و رس ، ازالک سریالی با چشمه های ۱۰۰۰، ۵۰۰، ۲۵۰، ۱۲۵ و ۶۳ میکرون عبور داده شد. رسوب باقیمانده روی هر الک، وزن گردید و درصد وزنی هر کدام از آنها محاسبه گردید (Holme & McIntyre, 1984).

۲-۲-۴- محاسبات و تحلیل داده ها

از نرم افزار Excel ۲۰۰۷ جهت رسم جداول، گرافها و برخی محاسبات استفاده گردید. تحلیل و توصیف داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS version ۱۳ انجام گرفت. جهت تعیین نرمال بودن داده ها از آزمون کولموگراف-اسمیرنوف استفاده گردید و برای داده های غیر نرمال از آزمون ناپارامتریک کروسکال والیس جهت بررسی فاکتورهای فوق در اعماق، ترانسکت ها و فصول مختلف نمونه برداری استفاده گردید (Siegel, 1956). از آزمون اسپیرمن، جهت بررسی همبستگی بین تراکم ماکروبتوزها ، وضعیت دانه بندی ذرات بستر و درصد کل مواد آلی بستر، استفاده گردید. برای بررسی تاثیر فاکتورها بر فراوانی ماکروبتوزها از آنالیز Data Reduction گزیننه principle component analyze (PCA) استفاده شد .

تنوع گونه ای با استفاده از شاخص شانون طبق رابطه زیر تعیین شد (Shannon and weaver, 1965)

رابطه ۲:

$$H' = - \sum_{i=1}^S \left[\left(\frac{ni}{n} \right) \ln \left(\frac{ni}{n} \right) \right]$$

که در آن :

H' شاخص شانون،

ni = تعداد کل افراد متعلق به i امین گونه،

n = تعداد کل افراد نمونه

s = تعداد کل گونه ها

محاسبات مربوط به تولیدات ثانویه کل ماکروبتوزها از روش (Tombio&Dowling,1987) استفاده شد.

$$\text{Log}P = 0.18 + 0.97 \log B^- - 0.22 \log W^- + 0.04T - 0.014 \log(D+1)$$

B⁻ = زیتوده (گرم در متر مربع) = W⁻ = میانگن وزن موجودات T = درجه حرارت (سانتیگراد) D = عمق (متر) P = تولیدات ثانویه

محاسبات مربوط به تولیدات ثانویه از روش Winberg,1971; Crisp,1984 استفاده گردید.

$$P = \sum (N_i + N_{t+1}) * (W^- - W_{t+1})$$

P = تولید ثانویه

Ni = تعداد در متر مربع

NΔt = تعداد در متر مربع نسبت به دوره نمونه برداری پیشین

W⁻ = متوسط وزن هر فرد از گونه (گرم وزن خشک بدون خاکستر)

WΔt = افزایش وزن هر فرد نسبت به دوره نمونه برداری پیشین (گرم وزن خشک بدون خاکستر)

برای تبدیل وزن تر به وزن خشک و وزن خشک عاری از خاکستر از جدول ضریب تبدیل استفاده شد ، (Ricciardi and Bourget; 1998).

داده‌های مربوط به درجه حرارت با استفاده از دماسنج برگردان به‌مراه دماسنج معمولی اندازه‌گیری شد. شوری با استفاده از دستگاه شوری سنج. ابتدا میزان هدایت الکتریکی مشخص شد سپس با استفاده از جدول میزان شوری محاسبه گردید. (ساپورژنیک ۱۹۹۱) و اسیدیته (با PH متر دیجیتالی) و اکسیژن محلول و غیر اشباع (بروش Winkler, 1888a) اندازه‌گیری شد. این داده‌ها از بخش شیمی پژوهشکده اکولوژی دریای خزر گرفته شد تمامی این اطلاعات مربوط به نزدیک بستر هر ایستگاه می‌باشد، که در سطح اطمینان ۹۵٪ به‌مراه میانگین به‌مراه خطای استاندارد که داخل پرانتز می‌باشد.

۳- نتایج

۳-۱- فاکتورهای فیزیکی شیمیایی و عوامل محیطی

میانگین فاکتورهای فیزیکی شیمیایی و عوامل محیطی بستر در اعماق و در فصول مختلف در جدول ۳-۱ آورده شد. در عمق ۵ متر متوسط درجه حرارت (۷/۲) ۱۹/۴۴ درجه سانتیگراد حداکثر در تابستان در امیرآباد حداقل در زمستان در گمیشان اندازه گیری شد. در عمق ۱۰ متر متوسط (۷/۸۲) ۱۸/۹۰ درجه سانتیگراد که حداکثر در تابستان و در بابلسر و امیرآباد و حداقل در گمیشان در فصل زمستان بود. در عمق ۲۰ متر متوسط (۶/۶۶) ۱۶/۱۰ درجه سانتیگراد که حداکثر در فصل تابستان امیرآباد و حداقل در زمستان در سفیدرود بترتیب بود. متوسط درجه حرارت آب در عمق ۵۰ متر برابر ۹/۹۵ درجه سانتیگراد و حداکثر در تابستان و در بابلسر و حداقل در انزلی در زمستان بوده است. متوسط درجه حرارت آب در عمق ۱۰۰ متر ۹ درجه سانتیگراد و حداکثر در تابستان در نوشهر و حداقل در تابستان در نوشهر و حداقل در پاییز و در آستارا ثبت رسید. متوسط شوری در عمق ۵ متر (۲/۹۲) ۹/۵۰ قسمت در هزار بود. حداکثر در سفیدرود و در فصل پاییز و حداقل در نوشهر در زمستان بود. در عمق ۱۰ متر متوسط شوری (۲/۲۸) ۱۱/۱۶ حداکثر در بابلسر و در فصل تابستان و حداقل امیرآباد در بهار ثبت گردید. در عمق ۲۰ متر متوسط شوری (۲) ۱۰/۸۴ قسمت در هزار بود. حداکثر در زمستان و در تنکابن و حداقل در نوشهر در فصل بهار بود. متوسط شوری عمق ۵۰ متر برابر (۲/۲۴) ۱۰/۵۲ قسمت در هزار بود. حداکثر در تابستان و در ایستگاه انزلی و حداقل در تنکابن در فصل بهار ثبت گردید. در عمق ۱۰۰ متر متوسط شوری (۲/۰۷) ۱۰/۸۰ قسمت در هزار بود. حداکثر در آستارا و امیرآباد و در فصول تابستان و پاییز حداقل در سفیدرود و در فصل بهار به ثبت رسید. میزان اسیدیته در اعماق تغییرات نشان نداد. بین ۸/۲۴ تا ۸/۳۹ متغیر بود. متوسط اکسیژن محلول در عمق ۵ متر (۱/۲۶) ۸/۲۸ میلیگرم در لیتر بود. حداکثر در تنکابن و در زمستان حداقل در امیرآباد و در فصول بهار و تابستان بود. در عمق ۱۰ متر متوسط اکسیژن (۱/۴۱) ۸/۲۵ میلیگرم در لیتر بود، حداکثر در انزلی در زمستان و حداقل در امیرآباد در فصل زمستان ثبت رسید. عمق ۲۰ متر متوسط اکسیژن (۱/۴۲) ۷/۶۷ میلیگرم در لیتر که حداکثر در سفیدرود و در زمستان و حداقل در امیرآباد در بهار ثبت رسید. متوسط اکسیژن محلول در عمق ۵۰ متر برابر با (۱/۱۳) ۶/۷۳ میلیگرم در لیتر حداکثر در آستارا و حداقل در گمیشان بود. در عمق ۱۰۰ متر متوسط اکسیژن محلول (۱/۰۷) ۵/۹۷ میلیگرم در لیتر حداکثر در امیرآباد و حداقل در گمیشان ثبت رسید.

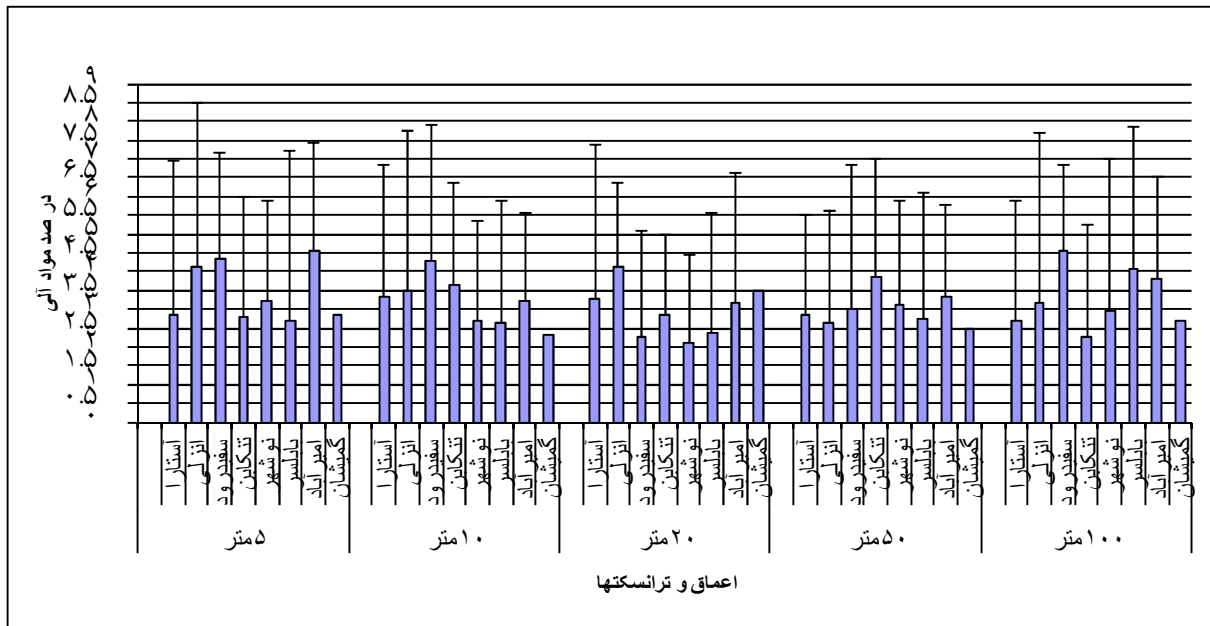
جدول ۳-۱: میانگین فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب نزدیک بستر در هر ایستگاه نمونه برداری در حوضه جنوبی دریای خزر سال ۱۳۸۹

۱		۲		۳		۴		ایستگاهها	عمق
خطای استاندارد	میانگین	خطای استاندارد	میانگین	خطای استاندارد	میانگین	خطای استاندارد	میانگین		
1.25	8.16	.21	8.27	3.69	9.15	9.71	19.35		
1.11	9.16	.22	8.27	4.20	8.08	9.48	19.10		
1.11	8.56	.16	8.44	1.82	11.82	8.56	18.93		
1.03	8.86	.22	8.44	1.60	8.17	8.07	19.48		
1.63	8.04	.21	8.28	1.84	6.42	8.22	19.25		
1.60	7.76	.08	8.31	1.89	11.56	7.17	20.00		
.46	7.47	.09	8.31	2.36	11.42	6.06	22.50		
1.62	8.16	.15	8.36	1.00	9.32	12.97	16.90		
2.05	8.04	.09	8.32	2.50	10.86	10.50	18.00		
1.73	8.74	.18	8.28	1.67	12.08	9.68	16.63		
.89	8.50	.12	8.46	2.79	9.62	9.12	18.25		
1.76	8.40	.13	8.51	1.66	9.52	8.43	20.10		
2.06	7.94	.12	8.46	1.65	11.17	7.80	18.90		
1.01	8.22	.11	8.35	1.23	13.15	7.75	21.18		
.90	7.44	.09	8.41	3.07	11.71	6.88	21.67		
1.40	8.56	.21	8.26	3.06	10.69	8.13	15.83		
2.25	7.94	.16	8.36	2.44	10.32	5.83	15.10		
1.76	7.62	.13	8.45	2.63	10.44	9.74	16.53		
.98	8.54	.14	8.35	2.37	11.28	1.21	11.63		
1.68	7.82	.23	8.38	2.90	12.20	3.85	13.63		
1.93	7.76	.08	8.49	1.47	9.36	7.80	17.45		
.96	7.50	.13	8.41	1.18	11.46	7.11	17.82		
.63	6.64	.09	8.30	1.39	10.44	8.63	19.93		
.86	7.17	.30	8.23	.96	11.05	9.46	17.63		
1.24	7.22	.11	8.33	3.13	10.07	1.09	9.08		
.76	6.76	.06	8.43	2.83	10.58	.22	8.80		

1.40	6.44	.17	8.34	1.37	12.72	.99	9.70
.91	6.88	.19	8.34	1.52	9.55	.87	9.95
1.42	7.66	.07	8.57	1.39	8.43	1.21	10.38
.56	6.18	.17	8.35	2.55	11.63	.67	10.64
1.62	6.95	.09	8.32	.20	11.21	.66	10.30
.72	5.65	.28	8.15	1.02	9.67	.55	10.37
1.59	5.62	.13	8.33	3.21	12.10	.67	8.30
1.00	5.62	.17	8.30	2.60	11.58	1.25	8.53
.95	6.50	.09	8.37	1.34	11.76	1.21	9.10
.49	5.80	.22	8.30	1.97	8.87	1.23	9.15
.28	6.24	.13	8.39	.91	9.55	.82	9.55
.95	5.70	.11	8.19	1.10	10.40	.96	9.05
1.73	6.86	.20	8.33	1.11	12.39	1.42	9.38
.69	5.20	.16	8.35	.04	9.39	.12	8.93

متوسط سالانه مواد آلی کل (Total Organic Matter) در کل دوره نمونه برداری برابر $3/18(1/3)$ در صد. حداقل $0/6$ و حداکثر $9/68$ درصد بود در فصول و در ترانسکت‌ها و نواحی مختلف اختلاف معنی دار نداشت ($p > 0.05$). اما در اعماق مختلف دارای اختلاف معنی داری بود ($p < 0.05$). بر این اساس متوسط مواد آلی کل در عمق ۵ متر برابر $3/40(1/86)$ درصد بود حداکثر $3/51$ در سفیدرود و حداقل $0/8$ در انزلی ثبت رسید.

در عمق ۱۰ متر متوسط مواد آلی کل $3/23(1/95)$ درصد حداکثر در سفید رود و نوشهر بترتیب $2/98$ و $2/93$ درصد بود حداقل در تنکابن و انزلی بترتیب $1/98$ و $1/97$ در صد بود و در عمق ۲۰ متر متوسط $2/88(1/63)$ درصد و حداکثر در آستارا برابر $3/68$ در صد و حداقل در انزلی $2/01$ در صد بود. در عمق ۵۰ متر متوسط $3(1/59)$ درصد حداکثر $6/36$ درصد. البته ایستگاههای سفیدرود و آستارا بیشتر از ۵٪ بودند حداقل در ایستگاه امیرآباد $2/50$ در صد ثبت رسید. در عمق ۱۰۰ متر متوسط کل مواد آلی $3/30(1/32)$ درصد بیشترین مقدار در امیرآباد $6/26$ درصد و کمترین در گمیشان $2/36$ درصد ثبت رسید. نمودار ۱-۳ درصد مواد آلی در اعماق و ترانسکتها را نشان میدهد.



نمودار ۱-۳: درصد مواد آلی در اعماق و ترانسکتها در سواحل جنوبی دریای خزر در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

جدول ۲-۳ میانگین و خطای استاندارد عوامل محیطی را نشان میدهد.

جدول ۲-۳: میانگین سالانه فاکتورهای محیطی بستر در هر ایستگاه نمونه برداری
در حوضه جنوبی دریای خزر سال ۱۳۸۹

	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	SE	ترانسکت	عمق (متر)
1.0	4.134	21.5	58.3	8.3	12.4	14.2	26.1	0.7	1.3	0.4	0.6	1.0	1.4		
1.5	4.339	22.3	76.0	8.4	9.4	13.7	14.2	0.2	0.3	0.0	0.1	0.0	0.0		5 متر
0.7	2.810	17.9	59.0	10.0	18.6	10.8	14.0	1.2	1.7	2.2	2.8	2.1	4.0		
0.9	3.203	23.2	61.1	8.2	13.8	17.5	22.1	0.5	1.0	0.4	0.7	0.9	1.3		
1.0	2.666	21.0	61.3	17.5	31.7	5.8	6.7	0.1	0.2	0.1	0.1	0.0	0.1		
0.9	4.558	0.9	98.6	0.1	0.2	0.3	0.3	0.1	0.3	0.2	0.3	0.3	0.3		
0.5	2.849	2.4	94.3	2.6	3.1	0.1	0.7	0.3	0.4	0.2	0.5	0.3	1.0		
1.0	3.336	22.9	57.4	21.3	37.7	1.4	2.9	0.1	0.4	0.5	0.8	0.3	0.8		
0.7	3.486	24.4	51.7	13.0	21.4	13.3	23.6	0.8	1.7	0.8	1.0	0.6	0.7		
2.1	4.262	27.5	51.3	8.0	14.3	19.2	33.4	0.6	0.9	0.0	0.0	0.0	0.0		10 متر

1.0	3.640	22.6	56.9	7.2	8.3	5.2	5.7	0.6	1.2	0.7	1.5	1.1	1.6		
1.0	2.704	22.8	57.2	11.4	18.4	15.3	21.6	0.7	1.5	0.3	0.6	0.7	0.8		
0.7	2.627	20.0	58.1	15.0	21.9	13.1	15.3	1.2	1.9	1.1	1.7	0.8	1.1		
0.1	3.236	1.7	96.9	1.3	1.5	0.4	0.7	0.2	0.3	0.1	0.2	0.2	0.3		
0.2	2.321	0.8	97.3	0.1	0.5	0.0	0.6	0.4	0.6	0.7	0.9	0.2	0.2		
.		
0.4	3.262	27.8	50.6	0.5	0.9	0.1	0.3	0.9	1.1	4.9	6.3	23.8	40.8		
0.8	4.123	10.1	79.8	6.1	10.9	4.8	6.6	0.3	0.8	0.7	0.8	1.1	1.1		20 متر
1.0	2.241	24.7	46.6	9.3	13.4	17.5	37.3	1.4	2.4	0.1	0.2	0.0	0.1		
0.8	2.862	19.4	61.6	9.2	23.2	11.6	13.9	0.1	0.4	0.2	0.4	0.5	0.6		
1.0	2.093	18.8	45.6	10.1	19.9	13.2	32.1	1.4	2.1	0.2	0.3	0.1	0.1		
1.0	2.378	18.2	57.6	18.1	32.7	2.2	3.2	0.6	0.8	1.2	1.3	4.2	4.4		
0.8	3.163	11.7	85.5	6.4	7.0	5.0	6.0	0.2	0.7	0.0	0.4	0.2	0.4		
0.2	3.488	0.7	98.0	0.2	0.5	0.3	0.7	0.1	0.2	0.0	0.2	0.1	0.4		

0.3	2.853	17.1	70.7	16.0	24.5	1.1	2.7	0.3	0.7	0.5	0.7	1.3	1.7		
0.4	2.638	21.6	37.2	9.3	23.3	12.3	36.7	0.5	0.7	1.0	1.2	0.4	0.9		50 متر
0.8	2.983	21.3	65.6	5.4	10.5	15.6	23.3	0.2	0.5	0.0	0.1	0.0	0.1		
2.0	3.869	17.8	50.5	14.1	37.6	3.9	8.9	0.7	1.1	0.3	0.6	0.8	1.2		
0.8	3.140	17.0	62.3	10.0	23.1	7.5	11.5	0.5	1.6	0.4	0.8	0.4	0.7		
0.5	2.761	16.3	70.2	12.5	22.9	4.0	5.7	0.1	0.3	0.1	0.3	0.4	0.6		
0.2	3.324	0.4	98.9	0.0	0.3	0.2	0.3	0.2	0.2	0.1	0.2	0.1	0.1		
0.1	2.468	15.0	81.3	0.5	0.7	1.3	1.9	1.4	1.8	2.4	2.9	9.3	11.3		
0.6	2.711	21.5	76.2	11.5	13.1	6.1	6.3	1.0	1.0	1.0	1.1	2.0	2.2		
0.8	3.147	21.2	74.3	12.1	13.4	9.5	10.2	0.3	0.5	0.3	0.4	1.1	1.2		100 متر
0.7	4.568	24.1	73.9	6.2	7.5	17.5	18.1	0.3	0.4	0.1	0.1	0.0	0.0		
0.5	2.276	24.8	55.6	14.7	25.9	8.9	15.8	2.2	2.3	0.1	0.3	0.1	0.1		
0.7	2.959	13.5	75.9	11.5	19.2	2.1	3.9	0.2	0.4	0.1	0.2	0.2	0.4		
0.5	4.052	9.8	87.2	9.8	11.9	0.1	0.4	0.0	0.2	0.0	0.1	0.1	0.1		

0.5	3.829	2.0	96.7	1.7	1.9	0.4	0.8	0.0	0.2	0.0	0.1	0.1	0.2		
0.6	2.705	2.2	95.3	0.1	0.5	0.2	0.6	0.3	0.6	0.5	0.9	1.5	2.1		

داده های مربوط به دانه بندی رسوبات بستر و مواد آلی کل مورد بررسی قرار گرفت و نتایج آن در جدول ۳-۳ آورده شده است ، همانگونه که جدول نشان میدهد داده های مربوط به دانه بندی رسوبات بستر نرمال نمیباشد، $P < 0.05$ و داده های مربوط به کل مواد آلی نرمال میباشند ($P > 0.05$).

جدول ۳-۳: تست کولموگراف- اسمیرنوف جهت سنجش نرمال بودن عوامل محیطی

STests of Normality

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
gravel	.0/414	152	0	.0/194	152	0
coars	.0/316	152	0	.0/510	152	0
medium	.0/269	152	0	.0/607	152	0
finsand	.0/328	152	0	0/622	152	0
vfsand	.0/258	152	0	0/733	152	0
sand	.0/266	152	0	.0/760	152	0
siltclay	.0/271	152	0	.0/751	152	0
tom	.0/0620	152	0/200*	0/958	152	0

a. Lilliefors Significance Correction

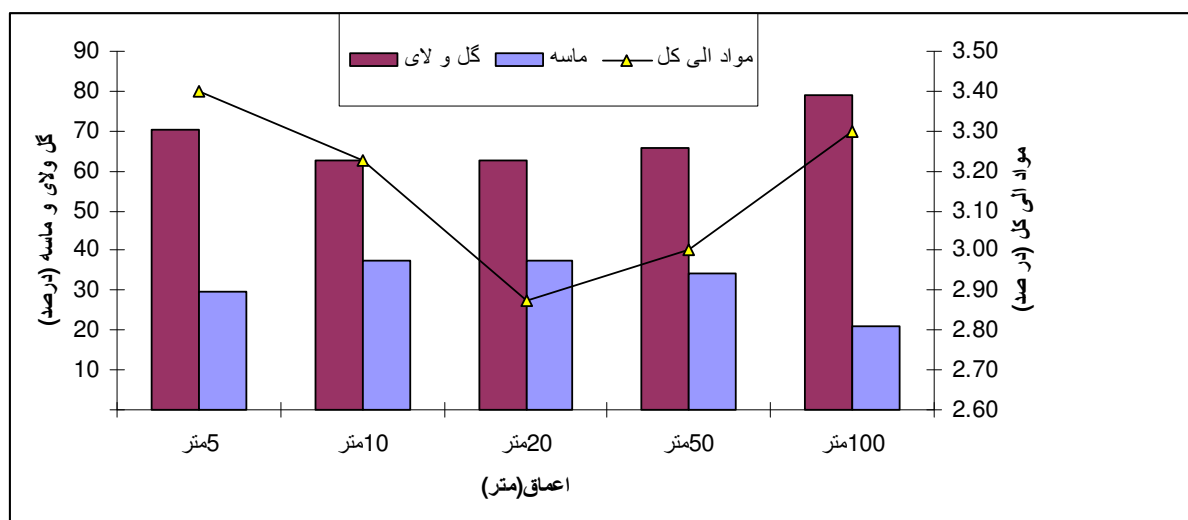
*. This is a lower bound of the true significance.

پس از نرمال کردن داده های دانه بندی با آزمون کولموگراف- اسمیرنوف آنالیز آماری با تست (ANOVA) انجام شد و نشان داد، درصد، دانه بندی رسوبات بستر در فصول مختلف دارای اختلاف معنی داری نبودند ($P > 0.05$). در ترانسکت های مختلف فقط ماسه متوسط دارای اختلاف معنی دار نبود ($p > 0.05$). در اعماق مختلف سه گروه ماسه ریز و ماسه خیلی ریز و گل-رس دارای اختلاف معنی دار بودند ($P < 0.05$). در مناطق سه گانه سیلت-رس و ماسه ریز اختلاف معنی دار داشت ($P < 0.05$).

متوسط سیلت-رس ۶۸/۶۳ درصد و حداقل ۰/۲ و حداکثر ۹۹/۸ درصد بود. در عمق ۵ متر میزان سیلت-رس برابر ۳۰/۶۰٪ و ماسه خیلی ریز ۳۲/۷۲٪ و ماسه ریز ۲۸/۲۶٪ بود، در این عمق بستر از (۶۹/۴۰٪ ماسه) تشکیل شده است. در عمق ۱۰ متر میزان سیلت-رس برابر ۵۱/۲۱ درصد و ماسه خیلی ریز ۲۷/۵ درصد در این عمق میزان سیلت-رس و ماسه برابر بودند. در عمق ۲۰ متر ۷۴/۶۹ درصد بستر سیلت-رس ۳۵/۳۹ درصد ماسه ای بود.

در عمق ۵۰ متر ۹۵/۱۵ در صد سیلت - رس و ۴/۸۵ در صد ماسه تشکیل شد. در عمق ۱۰۰ متر ۹۶/۲۸ در صد سیلت - رس و ۳/۷۲ در صد ماسه بخت رسید. نتایج نشان داد، از عمق ۵ متر به ۱۰۰ متر با افزایش عمق از ساحل میزان سیلت-رس افزوده و میزان ماسه کاهش میابد این روند در مورد مواد آلی صدق میکند بطوریکه با افزایش میزان سیلت-رس میزان مواد آلی افزوده میشود نمودار ۳-۲.

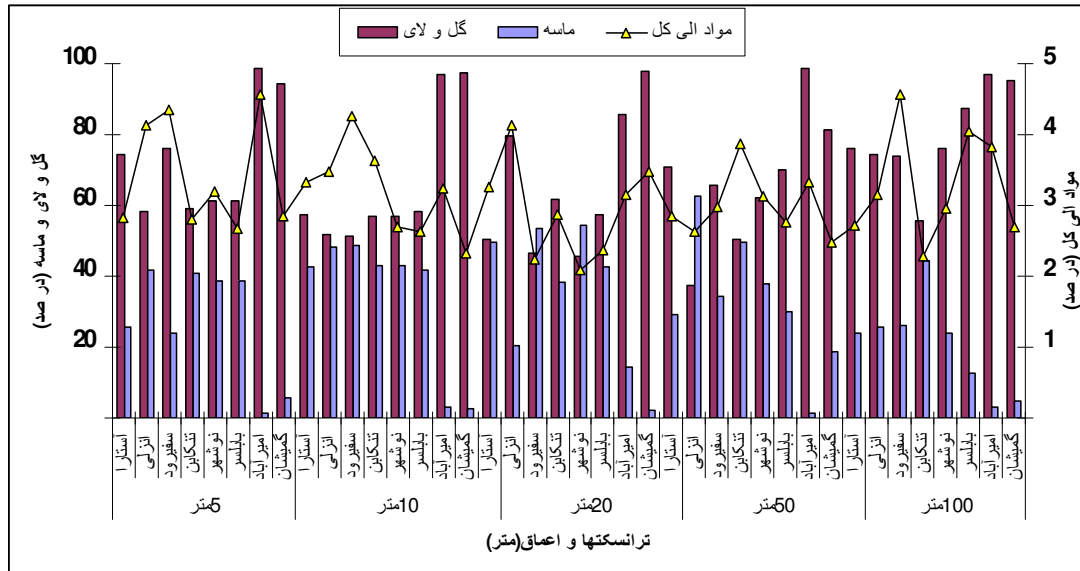
نمودار ۳-۳، نشان میدهد میزان سیلت و لای در عمق ۵ متر بین ۵ در صد در سفیدرود تا تا ۹۷ در صد، در تنکابن و در عمق ۱۰ متر ۱۲ در صد، در انزلی تا ۹۸ در صد در نوشهر در عمق ۲۰ متر بین ۵۰ در صد در انزلی تا ۹۸ در صد در آستارا در عمق ۵۰ متر بین ۷۸٪ تا ۹۹٪. بنابراین در استارا بستر از رس و لای تشکیل شد. در عمق ۱۰۰ متر بین ۸۹٪ تا ۹۹٪ از بستر از گل ولای به ثبت رسید.



نمودار ۳-۲: روند تغییرات دانه بندی و مواد آلی بستر در اعماق در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

عمق ۵ متر در ترانسکتهای امیرآباد و گمیشان را گل ولای تشکیل داده است (بترتیب ۹۸ و ۹۴ در صد) و بقیه ترانسکتهای بین ۶۱ تا ۷۴ در صد بودند. در عمق ۱۰ متر نیز این دو ترانسکت بترتیب ۹۸ و ۹۷ در صد گل ولای تشکیل شده بودند و بقیه ترانسکتهای بین ۵۱ تا ۵۸ در صد در نوسان. در عمق ۲۰ متر بستر ترانسکت گمیشان و امیرآباد بترتیب از ۹۵ و ۸۵ در صد گل ولای و در ترانسکتهای سفیدرود و نوشهر بترتیب ۳۷ و ۳۲ در صد ماسه ریز و در بابلسر ۳۲ در صد ماسه خیلی ریز تشکیل شده بود، بقیه گروهها کمتر از ۲۰ در صد بودند. در اعماق ۵۰ متر بستر علاوه بر گل ولای ترانسکتهایی که بسترشان از ماسه خیلی ریز تشکیل شده اند بیشتر از اعماق فوق بوده اند بطوریکه در امیرآباد ۹۸ در صد و در گمیشان ۸۱ در صد گل ولای و بجز این دو ترانسکت در بقیه بین ۳۷ تا ۲۲ در صد ماسه خیلی ریز تشکیل شد در انزلی میزان ماسه ریز ۳۶ در صد بود. در عمق ۱۰۰ متر نیز مشابه عمق ۵۰ متر بود و میزان لای و رس بین ۷۶ تا ۹۶ در صد بود. و دو گروه ماسه ریز و ماسه خیلی ریز بین ۰٫۶ تا ۲۵ در

صد رسوبات بستر را تشکیل داده بودند. نمودار ۳-۳ تغییرات دانه بندی و مواد آلی را در اعماق و ترانسکتها را نشان میدهد.



نمودار ۳-۳: روند تغییرات دانه بندی و مواد آلی بستر در اعماق و ترانسکت در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

۳-۲- مو جودات کف زی

نتایج مربوط به بررسی موجودات کف زی شامل ترکیب گونه ای، پراکنش، تراکم و زی توده، بشرح ذیل بوده است:

۳-۲-۱- ترکیب گونه ای ماکروبتوزها

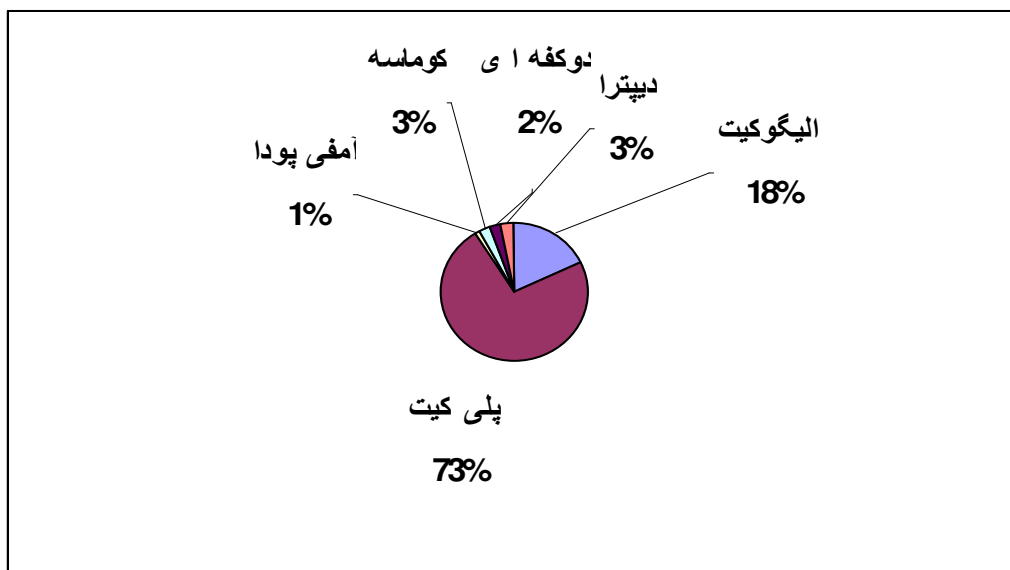
ترکیب گونه ای ماکروبتوزهای مشاهده شده در این پروژه در جدول ۳-۴ نشان داده شده است. در این ترکیب دو گروه از ماکروبتوزها عبارتند از: Oligochaeta (کرمهای کم تار) در سطح رده و Streblospio (از خانواده Spionidae و از کرمهای پرتار) در سطح جنس و بقیه گروهها در حد گونه شناسایی شدند.

در طی این مطالعه ۲۹ گونه از ۱۰ خانواده که متعلق به ۵ رده های Polychaeta (کرمهای پر تار)، کرمهای کم تار (Oligochaeta)، سخت پوستان (Crustacea)، دوکفه ایها (Bivalvia) و حشرات (Insecta) بوده اند، مورد گونه ها را نسبت به رده های دیگر داشت، در این رده، از خانواده گاماریده ۹ گونه، از خانواده کوروفیده ۳ گونه، از خانواده پسودوکومیده ۸ گونه و از خانواده های بالانیده و شیرونومیده هر کدام ۱ گونه شناسایی شده است. از رده دو کفه ایها هم ۲ گونه مشاهده شد.

جدول ۳-۴- لیست رده راسته خانواده و جنس و گونه موجودات مشاهده شده در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

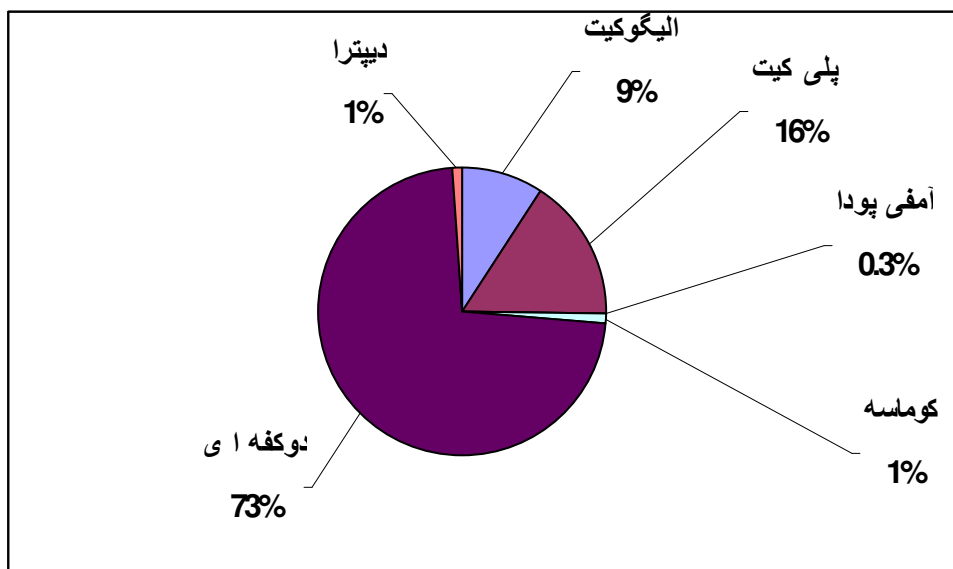
رده	راسته	خانواده	جنس و گونه
OLIGOCHEATA			-----
POLYCHAETA	SPONOIDA	SPONOIDAE	<i>Streptosio.spp</i>
POLYCHAETA	SEDENTARIA	AMPHARTIDAE	<i>Hypaniola kowalewskii</i>
POLYCHAETA	SEDENTARIA	AMPHARTIDAE	<i>Hypania invalida</i>
POLYCHAETA	ACICULATA	NEREIDAE	<i>Nereis diversicolor</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Niphargoides similis</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Niphargoides compressus</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Niphargoides macrurus</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Niphargoides caspius</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Niphargoides carausui</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Pontoporeia microphthalma Offins</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Dikerogammarus oskari birstein</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Cardiophilus baeri</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	GAMARIDAE	<i>Amathillina spinosa</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	COROPHIDAE	<i>Corophium spinulozum</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	COROPHIDAE	<i>Corophium volutator</i>
CRUSTACEA	ARTHROPODA	COROPHIDAE	<i>Corophium nobile</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Peterocuma sowinskyi</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Peterocuma pectinata</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Peterocuma rostrata</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Peterocuma grandis</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Stenocuma grasiloides</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Stenocuma diastylodes</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Caspiocuma campylaspoides</i>
CRUSTACEA	CUMACEA	PSUDOCUMIDAE	<i>Schizorhynchus edorelloides</i>
CRUSTACEA	CIRRIPEDIA	BALANIDAE	<i>Balanus improvisus</i>
INSECTA	DIPTERA	CHIRONOMIDAE	<i>Chironomus albidus</i>
BIVALVIA	VENEROIDA	CARDIDAE	<i>Cerastoderma lamarcki</i>
BIVALVIA		SEMELIDAE	<i>Abra ovata</i>
BIVALVIA		DRESSENIDAE	<i>DreisSEna polymorpha</i>

درصد گروههای تشکیل دهنده ماکروبتوز در در نمودار ۳-۴ نشان داده شده است. بر طبق نمودار فوق پلیکیتهها(پرتاران که ۴ گونه را شامل شده است، بیشترین درصد موجودات را در این دوره نمونه برداری تشکیل داده اند (۷۲/۵٪)، از این مقدار ۶۳/۶٪ درصد سهم *Streptolobio.spp* و ۴/۸٪ سهم دو گونه از Amphartidae بنامهای *Hypaniola kawalewski* و *Hypania invalida* و ۴٪ سهم *Nereis diversicolor* بود و Oligocheat با ۱۸ درصد و (دو کفه ایها) ۲ درصد کوماسه (با ۸ گونه) ۳ درصد و آمفی پودا (با ۱۵ گونه) یک درصد (کورفیده با سه گونه گاماریده ۱۲ گونه) د درصد و دیپترا ۳ درصد.



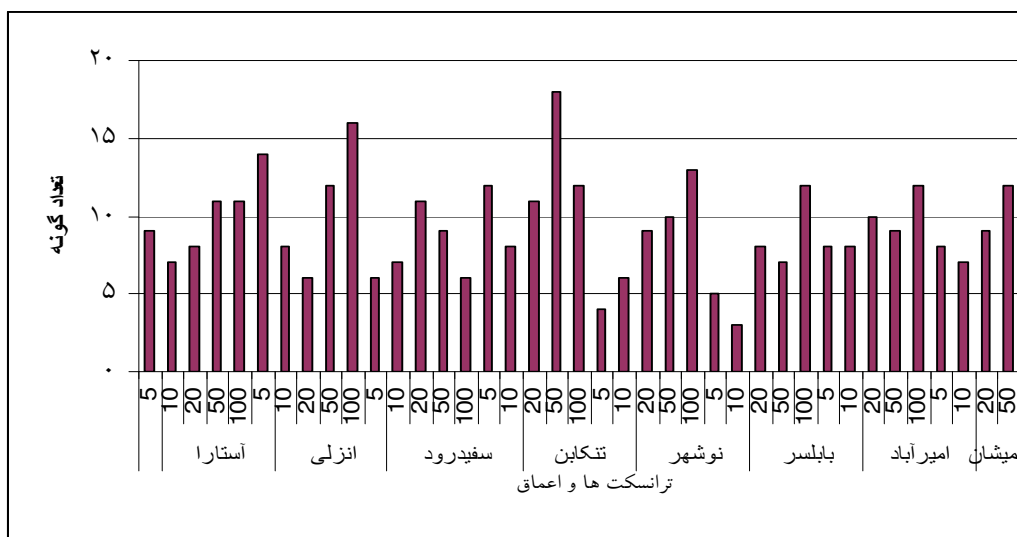
نمودار ۳-۴: نمودار درصد فراوانی گروههای ماکروبتوز سواحل جنوبی دریای خزر در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

درصد زیتوده گروههای ماکروبتوز در نمودار ۳-۵ آورده شده است. دو کفه ایها بیشترین درصد زیتوده ماکروبتوزها تشکیل داده است (۷۲٪) که ۳۱/۲۶ درصد وزن دو کفه ایها را کاردیده تشکیل داده است. پس از آن پرتاران (۱۶٪) در رتبه دوم قرار داشتند که ۴۶/۹ درصد وزن آنها را نریس تشکیل داده است کم تاران ۹ درصد و کوماسه و بالانوس و شیرونومیده بطور مساوی ۱ درصد و کمترین میزان زیتوده مربوط به آمفی پودا بود (۰/۳ درصد). نمودار ۳-۵ نشاندهنده درصد زیتوده گروههای ماکروبتوزها در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ می باشد

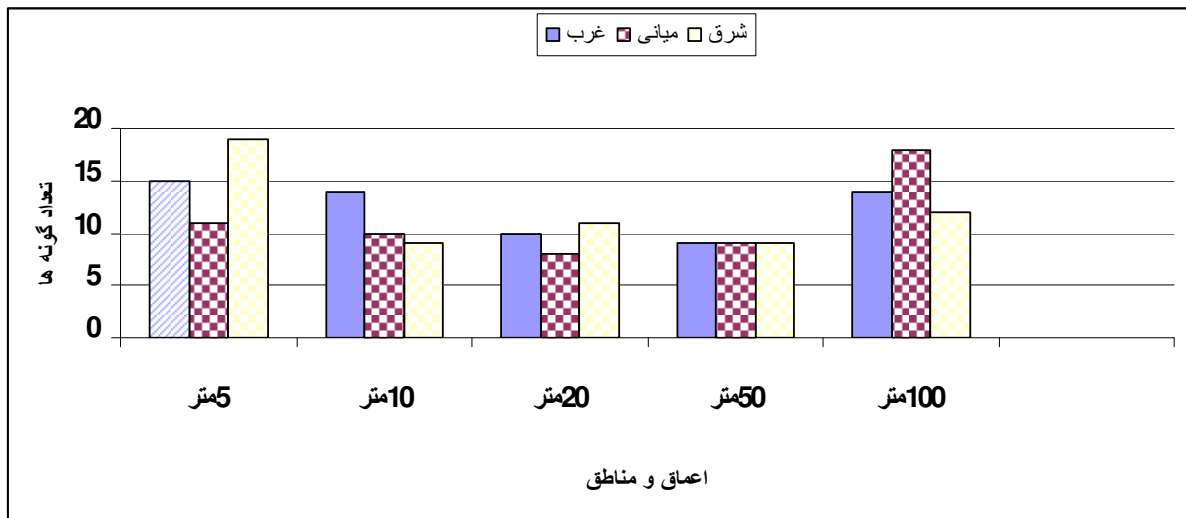


نمودار ۳-۵: نمودار در صدزیتوده گروههای ماکروبتوز سواحل جنوبی دریای خزر در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

تعداد گونه های اعماق مختلف بین ۳ تا ۱۸ عدد بود که بیشترین مقدار در عمق ۱۰۰ متر تنکابن و کمترین در عمق ۱۰ متر نوشهر و بابلسر داشت. از نظر عمق بیشترین تعداد گونه ها در عمق ۱۰۰ متر و کمترین در عمق ۲۰ متر بدست آمد. تعداد گونه ها در منطقه میانی ۳۵ عدد و بعد از آن منطقه غرب ۳۳ گونه و منطقه شرق ۲۹ گونه را داشت. تغییرات تعداد گونه در ترانسکت در در اعماق در نمودار (۳-۶) نشان داده شده است



نمودار ۳-۶: تعداد گونه های ماکروبتوز در اعماق هر ترانسکت در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر



نمودار ۳-۷: تعداد گونه های ماکروبتوز در اعماق هر مناطق در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

نمودار ۳-۸ ترکیب گونه های ماکروبتوز در هر ترانسکت را نشان میدهد. بر اساس این نمودار در ترانسکت آستارا الیگوکیت ۳/۴٪ و *Streptolobio.spp* ۲۸/۲۸٪ و امفارتیده ۱/۳٪ و نرییده ۱۴/۵٪ و گاماریده ۳۰٪ و کوماسه ۷/۶٪ و بالانیده ۱/۴٪ و شیرونومیده ۲/۴٪ و کاردیده ۱۰/۶٪.

در انزلی فراوانی الیگوکیت به ۳۸/۵٪ افزایش یافت و فراوانی *Streptolobio.spp* ۳۹٪ و امفارتیده ۱/۳٪ و نرییده ۵/۵٪ و فراوانی گاماریده کاهش یافته به ۱/۳٪ رسید و کوماسه ۲/۶٪ و بالانیده ۳/۹٪ و شیرونومیده ۰/۳٪ و کاردیده ۴/۲٪ رسید میزان کاردیده نسبت به ترانسکت آستارا کاهش یافت.

در ترانسکت سفیدرود فراوانی الیگوکیت افزایش یافت و به ۴۹/۶٪ و فراوانی *Streptolobio.spp* کاهش یافته به ۱۸/۲٪ رسید و فراوانی امفارتیده ۰/۵٪ و نرییده ۵/۶٪ و گاماریده ۱۱/۳٪ و کوماسه ۲/۲٪ و بالانیده ۴/۶٪ و شیرونومیده ۰/۱٪ و کاردیده ۷/۶٪ رسید.

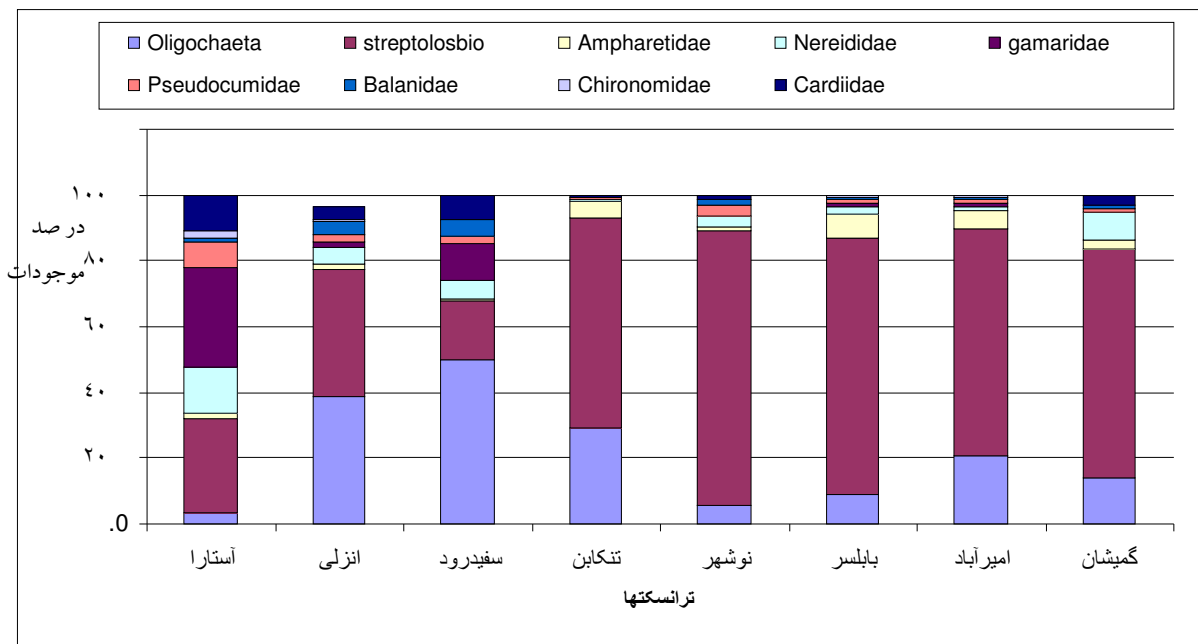
در ترانسکت تنکابن فراوانی الیگوکیت ۲۹/۱٪ و فراوانی *Streptolobio.spp* ۶۴/۱٪ و امفارتیده ۴/۶٪ و نرییده ۰/۹٪ و گاماریده ۰/۱٪ و کوماسه ۰/۴٪ و بالانیده ۰/۱٪ و شیرونومیده صفر و کاردیده ۰/۶٪ رسید.

در ترانسکت نوشهر الیگوکیت ۵/۳٪ و *Streptolobio.spp* ۸۳/۹٪ و امفارتیده ۱/۲٪ و نرییده ۳/۳٪ و گاماریده صفر٪ و کوماسه ۳/۲٪ و بالانیده ۱/۷٪ و شیرونومیده ۰/۱٪ و کاردیده ۱/۲٪ رسید.

در ترانسکت بابلسر الیگوکیت ۹٪ و *Streptolobio.spp* ۷۷/۸٪ و امفارتیده ۷/۳٪ و نرییده ۲/۵٪ و گاماریده ۰/۸٪ و کوماسه ۱/۱٪ و بالانیده ۰/۱٪ و شیرونومیده ۰/۲٪ و کاردیده ۰/۴٪ موجودات را تشکیل دادند.

در ترانسکت امیرآباد الیگوکیت ۲۰/۷٪ و *Streptolobio.spp* ۶۹/۱٪ و امفارتیده ۵/۳٪ و نرییده ۱/۵٪ و گاماریده ۰/۱٪ و کوماسه ۰/۹٪ و بالانیده ۰/۹٪ و شیرونومیده ۰/۴٪ و کاردیده ۰/۳٪ بود.

در ترانسکت امیر آباد الیگوکیت. ۱۳/۹٪ و *Streptolobio.spp* ۶۹/۷٪ و امفارتیده ۲/۸٪ و نرییده ۸/۳٪ و گاماریده ۲٪ و کوماسه ۱/۱٪ و بالانیده ۷٪ و شیرونومیده ۰/۲٪ و کاردیده ۳/۱٪ بود.



نمودار ۳-۸: ترکیب گونه های ماکروبتوز در هر ترانسکت در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

۲-۲-۳- موجودات ماکروبتوز

-پراکنش ماکروبتوزها

پراکنش گونه های ماکروبتوز بصورت حضور (***) و عدم حضور () در اعماق و ایستگاهها در هر فصل در جداول ۳-۵ نشان داده شده است. گونه های متعلق به راسته Annelida در اکثر ایستگاهها و اعماق حضور داشتند و پراکنش وسیعتری داشتند بویژه oligochaeta و پرتاران *streptolobio.spp* و *Nereis diversicolor* در ۹۵ تا ۱۰۰ درصد ایستگاهها حضور داشتند. دو گونه آمفارتیده *Hpania invalida* و *Hpaniola kawalewski* اگر چه پراکنش آنها نسبت به پرتاران دیگر کمتر بوده ولی در ۸۰ تا ۹۰ درصد ایستگاهها مشاهده شده است.

گونه های متعلق به راسته آمفی پودا پراکنش کمی داشتند و در اعماق مختلف دیده شده و منحصر به عمق خاصی نبود. در فصل بهار نسبت به سایر فصول گسترش بیشتری داشتند از میان آنها گونه های متعلق به جنس *Niphargoides* پراکنش بیشتری داشتند. برخی از گونه ها مانند گونه های زیر پراکنش بسیار کم و ندرتا در برخی ایستگاهها و نیز در برخی فصول مشاهده شده اند.

N-compressus ، *N-macrus* ، *N-quadrumanus* ، *N-caspius* ، *N-carausui* ، *N-carasus* ، *N-derzhavini* ،

poria microphthalmia offinis ، *ponta* ، *Cardiophilus baeri* ، *Amathillina spinolosa*

گونه های متعلق به راسته Cumacea نیز پراکنش وسیعی داشتند و در تمامی اعماق مشاهده شده اند. از میان آنها گونه *Stenocuma graciloides* و *Schizorhynchus edorelloides*، گسترش بیشتری نشان دادند. پس از این دو گونه *Peterocuma pectinata* در مرحله بعدی بود. گونه *Peterocuma sowinskyi* گسترش نسبتاً کمتری داشت گونه *Caspiocuma compylaspoide* در چند ایستگاه مشاهده شد

از راسته Diptera و خانواده متعلق به آن (Chironomidae) یک جنس و گونه *Chironomus albidus* شناسایی شد. این گونه پراکنش وسیعی داشتند. فقط در چند عمق و ایستگاه مشاهده نشد غالباً در اعماق ۵۰ تا ۱۰۰ حضور داشتند و ندرتاً در اعماق کمتر از ۵۰ متر مشاهده گردید. از *Cirripedia* گونه

Balanus impervius گسترش بیشتری داشتند و غالباً در اعماق بیشتر از ۱۰ متر حضور داشتند و در فصل تابستان در اعماق کم نیز دیده شده اند از دو کفه ایها گونه *Abra ovata* در اعماق ۵ و ۱۰ متر گسترش داشتند در پاییز و زمستان در عمق ۱۰۰ متر نیز مشاهده شده است. گونه دیگر *Cerastoderma lamarcki* گسترش وسیعتری نسبت به گونه قبلی داشت، بطوریکه تا اعماق ۲۰ متر پراکنده بودند ندرتاً در عمق ۵۰ متر و ۱۰۰ متر هم حضور داشتند.

- پراکنش ماکروبتوزها در ترانسکتها به تفکیک اعماق نمونه برداری

عمق ۵ متر

در این عمق، ترانسکت سفیدرود بیشترین تعداد (۱۳ گروه) و در ترانسکت تنکابن کمترین تعداد گروههای ماکروبتوز را دارا بوده است (۵ گروه). در ترانسکتهای دیگر هم بین ۱۰ تا ۱۱ گروه از ماکروبتوزها حضور داشته اند نمودار ۳-۷

در عمق ۵ متر، علاوه بر *Nereis diversicolor* *Streptolobio.spp* گونه *Oligochaeta* *Cerastoderma lamarcki* در کلیه ترانسکتهای ۸ گانه حضور داشته است. گونه *Balanus improvisus* به استثناء ترانسکت سفیدرود، در همه جا دیده شده است. یک گونه از کوماسه به نام *Peterocuma pectinata* در همه ترانسکتهای مشاهده شد، از سایر موجودات متعلق به این راسته، گونه *Schizorhynchus eudorelloides*، در ترانسکتهای نوشهر و تنکابن حضور داشته است. در این عمق، گونه های متعلق به خانواده کوروفیده حضور نداشته اند. دو کفه ای *Abra ovata* در هیچ ترانسکت حضور نداشت و لارو *Chironomidae* بجز در ترانسکت انزلی و نوشهر در بقیه ترانسکت این عمق دیده شد. از جنس *Niphargoides*، ۸ گونه در یک یا حداکثر ۴ ترانسکت نمونه برداری مشاهده شد ولی جنس های دیگر خانواده گاماریده در عمق ۵ متر حضور نداشته اند. (جدول ۳-۵).

ادامه جدول ۳-۵ :

	آسترا					انزلی					سفیدرود					تنکابن					
	۵	۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰	۵	۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰	۵	۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰	۵	۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰	
<i>Schizorhynchus eudoloides</i>			***		***				***	***				***	***						***
<i>Corophium spinulozum</i>																					***
<i>Corophium nobile</i>										***											***
<i>Balanus</i>										***											***
<i>Chironomus albinoideis</i>	***	***					***	***		***	***	***	***			***	***				***
<i>Dreissena polymorpha</i>				***	***				***	***				***	***				***	***	***
<i>Abra ovata</i>																					
<i>cerastoderma lamarcki</i>	***	***				***	***				***	***	***			***	***				

	نوشهر					بابلسر					امیرآباد					گنبدگان					
	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	
<i>Oligochaeta</i>	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***
<i>Streblospio bio. spp</i>	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***
<i>Hypania kawalewskii</i>	***			***	***					***	***		***	***		***	***		***	***	***
<i>Hypania invalida</i>	***			***	***					***	***		***	***						***	***
<i>Nereis diversicolor</i>	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***
<i>Nipharoides similis</i>					***	***									***	***					
<i>N-compressus</i>						***															
<i>N-macurus</i>																					
<i>N-caspus</i>																					
<i>N-carausiit</i>						***					***					***	***				
<i>N-cararus</i>						***															
<i>N-derzhavini</i>																					
<i>P.M Offins</i>											***										***
<i>Dikerogammarus ashari bires tin</i>																					
<i>Cardiophilus baeri</i>														***	***			***		***	***
<i>Amathillina spinolosa</i>																					
<i>Peterocuma sowinskyi</i>	***										***	***									
<i>P-pectinata</i>	***		***			***					***	***		***	***	***	***		***		
<i>p-rostrata</i>	***										***										
<i>Stenocuma grasiloides</i>				***		***			***					***	***	***					***
<i>st-dias tyloides</i>	***				***								***	***						***	***
<i>Caspocuma compylas poides</i>				***										***						***	***

ادامه جدول ۵-۳ :

	نوشهر					یاپاسر					امیرآباد					گمینان					
	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	5	10	20	50	100	
<i>Schizorhynchus eudoloides</i>	***			***	***									***						***	***
<i>Corophium spinulozum</i>																					***
<i>Corophium nobile</i>																			***		
<i>Balanus</i>				***															***		***
<i>Chironomus albinooides</i>			***			***			***		***	***				***	***	***	***	***	
<i>Dreissena polymorpha</i>			***	***	***				***	***					***					***	***
<i>Abra ovata</i>																					
<i>cerastoderma lamarckii</i>	***					***							***			***	***				

عمق ۱۰ متر

در این عمق، بطور کلی حضور گروههای مختلف کف زی کمتر از عمق ۵ متر بوده است. ترانسکت های انزلی و سفیدرود بیشترین تعداد گروههای موجودات کف زی را در خود جای داده اند (هرکدام بترتیب ۱۲ و ۱۰ گروه) و در ترانسکت نوشهر و بابلسر کمترین میزان حضور گروههای مختلف کفزی، مشاهده شده است (۳ گروه). در این عمق، سایر ترانسکتهای بین ۷ تا ۱۲ گروه از ماکروبتوزها را دارا بوده اند نمودار ۳-۶.

در عمق ۱۰ متر، نظیر عمق ۵ متر، دو کفه ای *Cerastodermalarcki* در تمامی ترانسکتهای بجز نوشهر و بابلسر حضور داشته است. در این عمق، *Balanus improvisus* در همه هیچ ترانسکت حضور نداشته است دیده نشده و در مقابل لارو *Chironomidae* فقط در ترانسکتهای نوشهر و بابلسر مشاهده نشد. در عمق ۱۰ متر از جنس *Niphargoides*، ۵ گونه دیده شده که از بین آنها گونه های

N. N-similis و *Cardiophilus baeri* در ترانسکت های آستارا، انزلی و ، سفیدرود و تنکابن دیده شده اند . *N. crassus* فقط در ترانسکت انزلی مشاهده شده اند. از راسته کوماسه، ۲ گونه از جنس *Pterocuma* ، ۱ گونه از جنس *Stenocuma* ، هر کدام در ۵ ترانسکت نمونه برداری وجود داشته اند. از آمفی پودا، گونه های متعلق به خانواده *Corophidae* و از دو کفه ایها گونه *Abra ovata* در این عمق دیده نشده اند. جدول ۳-۵.

- عمق ۲۰ متر

با توجه نمودار ۳-۷، در این عمق میزان پراکنش گروههای مختلف ماکروبتوز نسبت به اعماق دیگر بسیار کمتر بود. تعداد گروههای کف زی مشاهده شده در ترانسکتهای مختلف نمونه برداری بین حداکثر ۸ گونه در (گمیشان) تا حداقل ۳ گونه در (بابلسر) متغیر بوده است. از راسته کوماسه گونه *Stenocuma diastyloides* در ترانسکتهای آستارا و انزلی و سفیدرود و تنکابن و امیرآباد و از جنس *Pterocuma* در نوشهر و گمیشان و *Schizorhynchus eudorelloides* در آستارا دیده شد، از گاماریده گونه *Niphargoides cauraci* فقط در سفیدرود و گونه *Cardiophilus baeri* در گمیشان مشاهده شد. کم تاران و گونه های پرتاران (جنسهای *Nereis* و *Streptosio*) در همه ترانسکتهای این عمق دیده شدند. با توجه به جدول ۳-۵، از خانواده گاماریده، گونه *Niphargoides similis* فقط در ترانسکت سفیدرود و گونه *Cardiophilus baeri* تنها در ترانسکت آستارا حضور داشته اند. از دو گونه کرم پرتار متعلق به خانواده آفماریده، گونه *Hypaniola kawalewski* فقط در آستارا، سفیدرود، نوشهر و بابلسر دیده نشدند. *Hypania invalida* فقط در ترانسکت امیرآباد دیده شده اند. سخت پوست *Balanus improvisus* در گمیشان دیده شده اند. و دو کفه ای *Cerastodermalarcki* فقط در ترانسکت گمیشان حضور داشتند. ولی جنس *DresSEna* در ترانسکتهای تنکابن نوشهر مشاهده شدند. لارو *Chironomide* در ترانسکتهای انزلی، نوشهر و گمیشان مشاهده شد.

عمق ۵۰ متر

در این عمق تعداد گروههای ماکروبتوز مشاهده شده نسبت به عمق ۲۰ متر افزایش محسوسی دارد. ترانسکت ترکمن با دارا بودن ۱۸ گروه و سفیدرود با ۶ گروه از کفزیان، بالاترین و پایین ترین جایگاه را نسبت به ترانسکتهای دیگر داشته اند. تعداد این گروهها در ترانسکتهای دیگر بین ۸ گروه در انزلی و ۱۲ گروه در (آستارا و تنکابن) متغیر بوده است نمودار ۳-۶.

در عمق ۵۰ متر، از خانواده آمفارتیده، گونه *Hypaniola kawalewski* در ترانسکت سفیدرود و گونه *Hypania invalida* در ترانسکت بابلسر حضور نداشته اند ولی در بقیه ترانسکتهای مشاهده شده اند. کم تاران و گونه های پرتاران (جنسهای *Nereis* و *Streptosio* در همه ترانسکت های این عمق حضور داشتند). لارو *Chironomidae* در ترانسکت بابلسر دیده شده است از موجودات راسته کوماسه، گونه *Stenocuma graciloides* در تمام ترانسکتهای و گونه *Schizorhynchus eudorelloides* بجز سفیدرود در بقیه ترانسکتهای دیده شده اند. گونه *Caspiocuma compylaspoides* در امیرآباد، نوشهر و گمیشان حضور داشتند. از خانواده *Corophidae*، سه گونه *Corophium spinulosum* و *C. Nobile* هر کدام در یک ترانسکت بترتیب در تنکابن، ترکمن و آستارا دیده شده اند. گونه های *Balanus improvisus* در هیجیک از ترانسکت ها دیده نشد و از دو کفه ای ها گونه *Dressina polymorpha* بجز ترانسکت سفیدرود در تمام ترانسکتهای این عمق دیده شدند. از خانواده گامار دیده گونه *Niphargoides macrorus* در تنکابن و دیده شده است.

عمق ۱۰۰ متر

با توجه به نمودار ۳-۶ در این عمق، ترانسکت تنکابن با داشتن ۱۸ گروه بیشترین و ترانسکتهای امیرآباد و بابلسر بترتیب با ۷ و ۶ گروه، کمترین میزان پراکنش ماکروبتوزها را دارا بوده اند. در بقیه ترانسکتهای هم بین ۱۰ تا ۱۴ گروه حضور داشته اند. در عمق ۱۰۰ متر براساس جدول ۳-۵ کم تاران و ۴ گونه پرتاران در تمامی ترانسکت های این عمق دیده شده اند، بجز *Hypaniola kawalewski* که فقط در ترانسکت امیرآباد حضور نداشت. از راسته کوماسه، گونه *Schizorhynchus eudorelloides* در تمامی ترانسکتهای، و گونه *Stenocuma diastylloides* بجز امیرآباد در بقیه ترانسکتهای دیده شد و گونه *Caspiocuma compylaspoides* و جنس *Pterocuma* در تنکابن و بابلسر و امیرآباد و گمیشان حضور داشته اند. در این عمق، موجودات متعلق به خانواده گاماریده، تنوع بیشتری داشتند در ترانسکت آستارا، *Niphargoides macrorus*، *Amathelinaspina* و در تنکابن

Niphargoides similis و *N-caspicus* و *N-carasi* در گمیشان گونه *N-derzhavin* و *Cardeophilus baeri* دیده شده اند. از خانواده کوروفیده، گونه *Corophium spinulosum* در ترانسکتهای انزلی و گمیشان و گونه *C. nobile* در ترانسکت ترکمن حضور داشته اند. در این عمق دو کفه ای *Dressina polymorpha* در آستارا و انزلی و سفیدرود

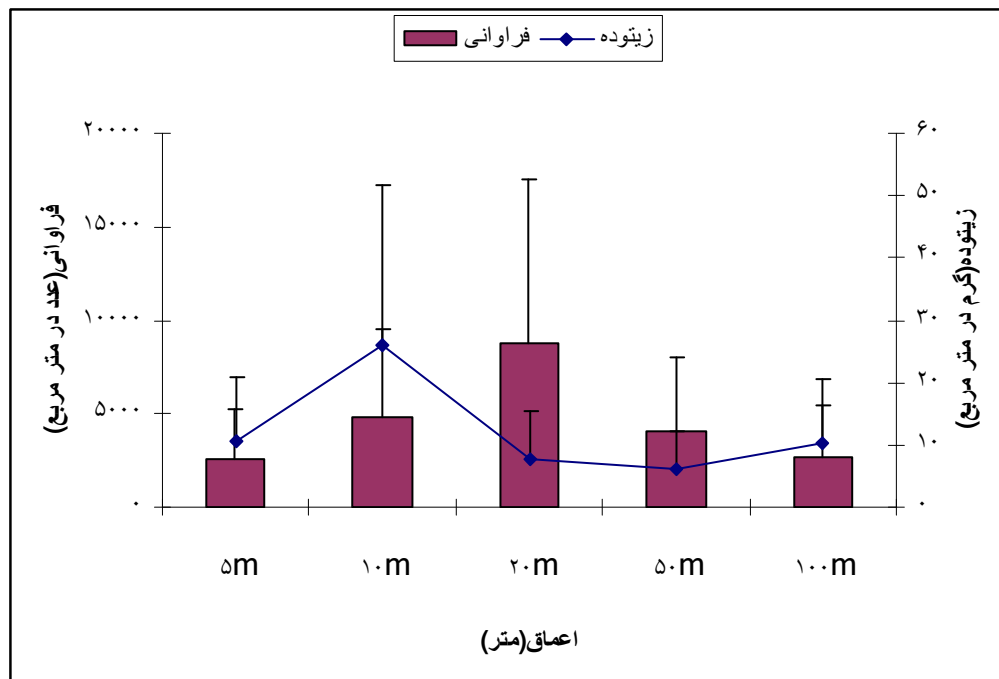
و نوشهر و امیرآباد و گمیشان حضور داشته اند و نیز بالانوس مشاهده نشده اند. و *Abra ovate* در یک ترانسکت تنکابن دیده شده است .

Balanus impervisus در انزلی و نوشهر و گمیشان حضور داشت . و *chironomidae* در سفیدرود و بابلسر دیده شد. کم تاران و ۴ گونه پرتاران در تمامی ترانسکت این عمق حضور داشتند.

۳-۳- فرآوانی و زی توده ماکروبتوزها

۳-۳-۱: فرآوانی و زی توده ماکروبتوزها در اعماق در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

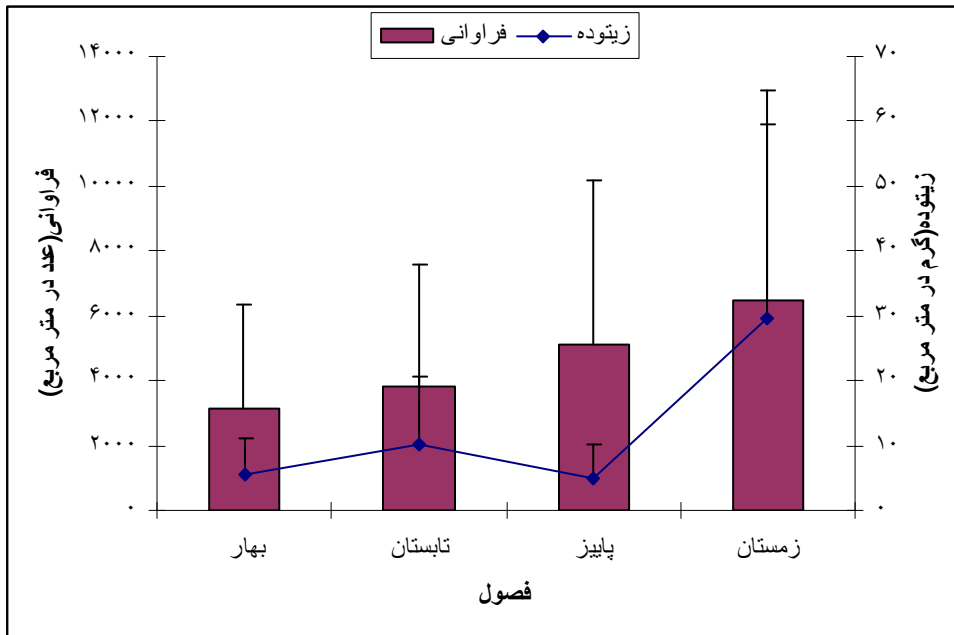
فرآوانی ماکروبتوزها در اعماق مختلف اختلاف معنی دار داشتند، $p < 0.05$ $sig = 0.03$. زی توده ماکروبتوزها در اعماق دارای اختلاف معنی دار نبودند، $p < 0.5$ $sig = 0.44$. متوسط فرآوانی و زی توده ماکروبتوزها در کل دوره نمونه برداری به ترتیب برابر با (۴۴۴) ۴۳۲۳ عدد در متر مربع و زی توده (۴/۰۲) ۲۸/۶۵ گرم در متر مربع به ثبت رسید. در بین اعماق مختلف بیشترین فرآوانی در عمق ۲۰ متر با فرآوانی (۱۴۲۶) ۸۷۴۴ عدد در متر مربع و کمترین بترتیب در اعماق ۱۰۰ متر و ۵۰ متر و ۵ متر بود با فرآوانی به ترتیب (۵۸۴) ۲۷۱۰ و (۵۵۴) ۴۰۱۲ و ۴۶۵۶ (۲۶۰۷) عدد در متر مربع بود. بیشترین زی توده در عمق ۱۰ متر (۱۶/۸) ۲۵/۸۱۸ گرم در متر مربع و کمترین مقادیر در اعماق بترتیب ۵۰متر و ۲۰متر بترتیب (۱/۴۲) ۶/۱۲۲ و (۱/۵۹) ۷/۷۱۵ گرم در متر مربع در نوسان بود. نمودار ۳-۹ نشان دهنده فرآوانی و زی توده ماکروبتوزها در اعماق در کل دوره نمونه برداری میباشد.



نمودار ۳-۹: فرآوانی (عدد در متر مربع) و زی توده (گرم در متر مربع) ماکروبتوزها در اعماق در دوره نمونه برداری سال ۱۳۸۸

۲-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در فصول مختلف در نمونه برداری سال ۱۳۸۸

فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در بین فصول اختلاف معنی داری داشتند ($p < 0.05$, $\text{sig} = 0.03$) تغییرات آنها در نمودار ۳-۹ نمایش داده شده است. کمترین فراوانی در بهار 3169 ± 69 SE عدد در متر مربع وزیتوده SE $1/65 \pm 5/5$ بیشترین فراوانی در زمستان 1110 ± 6473 SE به ثبت رسید. در این فصل بیشترین زی توده SE $14/98 \pm 29/69$ نیز ثبت رسید. در تابستان فراوانی 3808 ± 505 SE وزیتوده $10/39 \pm 3/05$ SE گرم در متر مربع داشتند.

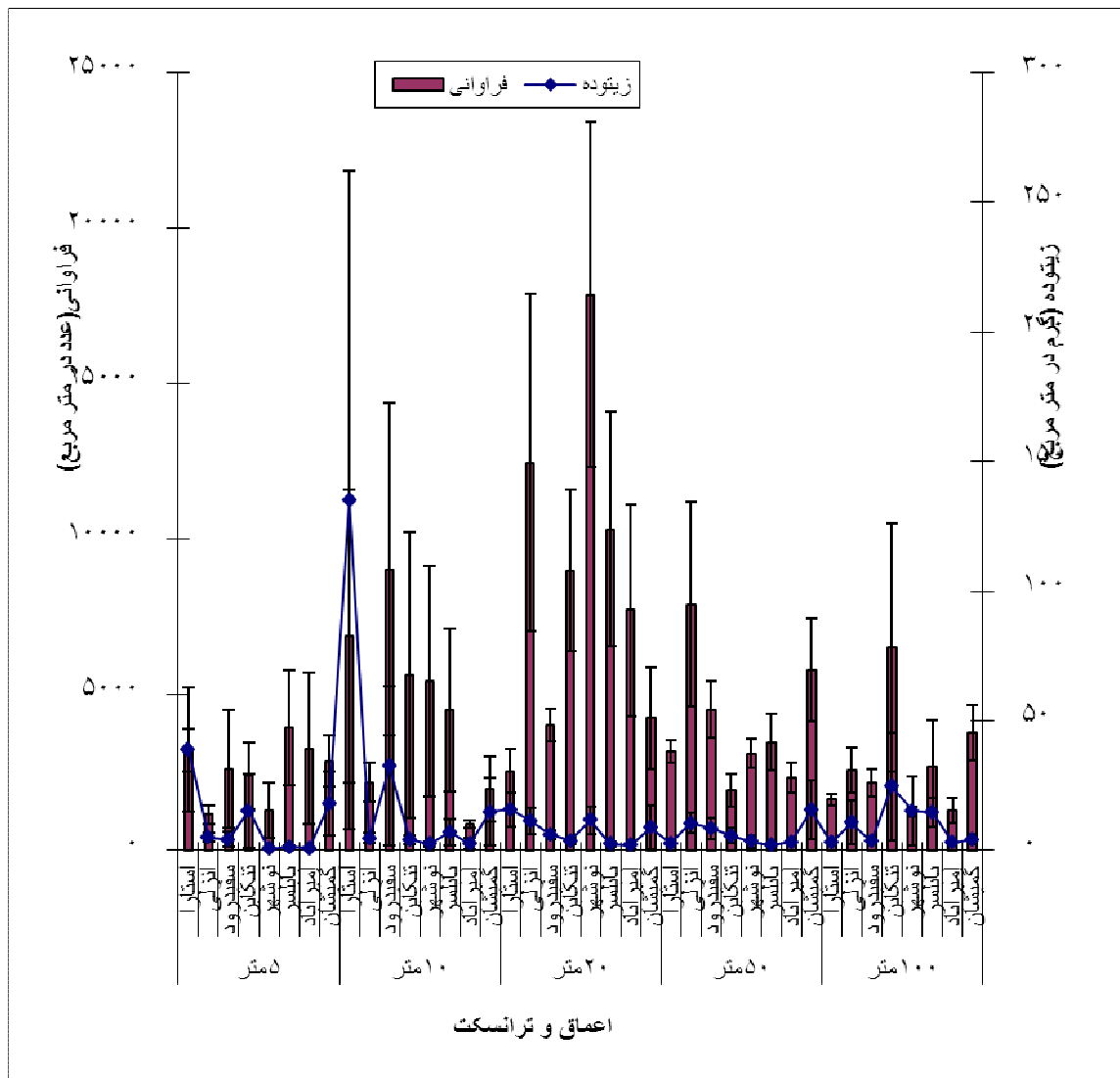


نمودار ۳-۱۰. تغییرات فراوانی (عدد در متر مربع) و زی توده ماکروبتوزها (گرم در متر مربع در فصول مختلف در کل دوره نمونه برداری سال ۱۳۸۹

۳-۳-۳- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در ترانسکتها به تفکیک اعماق نمونه برداری

فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در ترانسکتها دارای اختلاف معنی داری بودند ($p < 0.05$). فراوانی (عدد در متر مربع) و زی توده ماکروبتوزها (گرم در متر مربع) در ترانسکتها و در اعماق مختلف در کل دوره نمونه برداری در نمودار ۳-۱۰ آورده شده است. در ترانسکت آستارا متوسط فراوانی ($953/75$) 3497 عدد در متر مربع بوده و زی توده آنها ($25/64$) $39/07$ گرم در متر مربع بوده است. در این ترانسکت عمق ۱۰ متر بیشترین زی توده ثبت رسید ($126/74$) $135/095$ گرم در متر مربع. در ترانسکت بندر انزلی متوسط فراوانی (1506) 5257 عدد در متر مربع بوده و زی توده آنها ($2/03$) $8/48$ گرم در متر مربع بوده است، بیشترین فراوانی در عمق ۲۰ متر (5416) $12452 \pm$ عدد در متر مربع و بعد از آن در عمق ۵۰ متر ($3258/1$) 7906 عدد در متر مربع ثبت

رسید..در ترانسکت سفیدرود متوسط فراوانی (۱۲۰۳) ۴۵۷۱ عدد در متر مربع بوده و زیتوده آنها (۶/۳۸)
 ۱۱/۲۹ گرم در متر مربع بوده است. عمق ۱۰ متر بیشترین مقدار فراوانی
 (۵۹۳۶/۵۰) ۹۰۳۹ عدد در متر مربع و بیشترین زیتود (۳۰/۷۰) ۴۳۷ /۳۲ گرم در متر مربع را داشت. کمترین
 زیتوده در عمق ۱۰۰ متر ثبت رسید (۰/۸۹) ۳/۵۳۶ گرم در متر مربع.در ترانسکت تنکابن متوسط فراوانی
 (۱۳۳۹) ۵۰۹۵ عدد در متر مربع بوده و زیتوده آنها (۴/ ۸۹) ۱۰/۷۳ گرم در متر مربع بوده است. عمق ۲۰ متر
 دارای بیشترین مقدار فراوانی (۲۵۹۷) ۸۹۹۴ عدد در متر مربع و کمترین زیتوده (۱/۱۰) ۳/۶۸۲ گرم در متر
 مربع بود. عمق ۱۰۰ متر بیشترین زیتوده (۲۰/ ۷۵) ۲۴/۷۰۳ گرم در متر مربع را داشت و فراوانی (۳۹۹۷)
 ۶۵۲۷ عدد در متر مربع بوده است. . در ترانسکت نوشهر متوسط فراوانی (۱۸۶۴) ۵۷۸۸ عدد در متر مربع بوده
 و زیتوده آنها (۲/۹۳) ۶/۶۶ گرم در متر مربع بوده است. بیشترین فراوانی در عمق ۲۰ متر (۵۵۴۳) ۸۵۶۳۱
 عدد در متر مربع و زیتوده آن (۵/۳۱) ۱۱/۷۳۳ گرم در متر مربع را داشت. کمترین فراوانی در عمق ۱۰۰ متر برابر
 (۱۵۶) ۱۲۴۶ عدد در متر مربع بود ولی بیشترین زیتوده را داشت برابر (۱۳/۴۹) ۱۵/۲۱۹ گرم در متر مربع .
 در ترانسکت بابلسر متوسط فراوانی (۱۱۳۶) ۵۰۹۲ عدد در متر مربع و زیتوده آنها (۱/۶۰) ۵/۰۵ گرم در متر مربع.
 بود .بیشترین فراوانی در عمق ۲۰ متر برابر (۳۷۶۷) ۱۰۳۳۱ عدد در متر مربع زیتوده (۸۹) ۲/۵۱۱ گرم در متر
 مربع ثبت رسید. عمق ۱۰۰ متر علیرغم داشتن فراوانی کم (۱۴۷۲) ۲۷۱۲ عدد در متر مربع بیشترین زیتوده را
 نسبت به اعماق دیگر داشت (۵/۵۰) ۱۴/۵۲۳ گرم را داشت.
 در ترانسکت امیرآباد متوسط فراوانی (۹۲۰) ۲۹۷۴ عدد در متر مربع بوده و زیتوده آنها (۰/۵۸) ۲/۳۰ گرم در
 متر مربع بوده است. بیشترین فراوانی در عمق ۲۰ متر (۳۴۱۵) ۷۷۱۵ عدد در متر مربع و زیتوده (۱/۳۷)
 ۱/۹۴۷ عمق ۱۰ متر با وجود فراوانی کم بیشترین زیتوده (۲/۳۳) ۹۱/۲/۵۵۵ گرم در متر مربع داشت .. در
 ترانسکت گمیشان متوسط فراوانی (۵۸۸) ۳۷۴۰ عدد در متر مربع و زیتوده (۴/۱۳) ۱۲/۳۲ گرم در متر مربع بود.
 بیشترین فراوانی در عمق ۵۰ متر بیشترین فراوانی (۱۶۵۶) ۵۷۹۹ عدد در متر مربع) و زیتوده (۱۱/۳۰) ۱۵/۶۲۹
 (گرم در متر مربع) را داشت. کمترین فراوانی در عمق ۱۰ متر برابر (۱۰۴۰) ۱۹۸۱ عدد در متر مربع) بوده
 است..بیشترین زیتوده در عمق ۵ متر (۱۲/۴۰) ۱۷/۹۳۹ گرم در متر مربع کمترین در عمق ۱۰۰ متر (۲/۰۶)
 ۴/۲۷۷ گرم در متر مربع ثبت رسید.

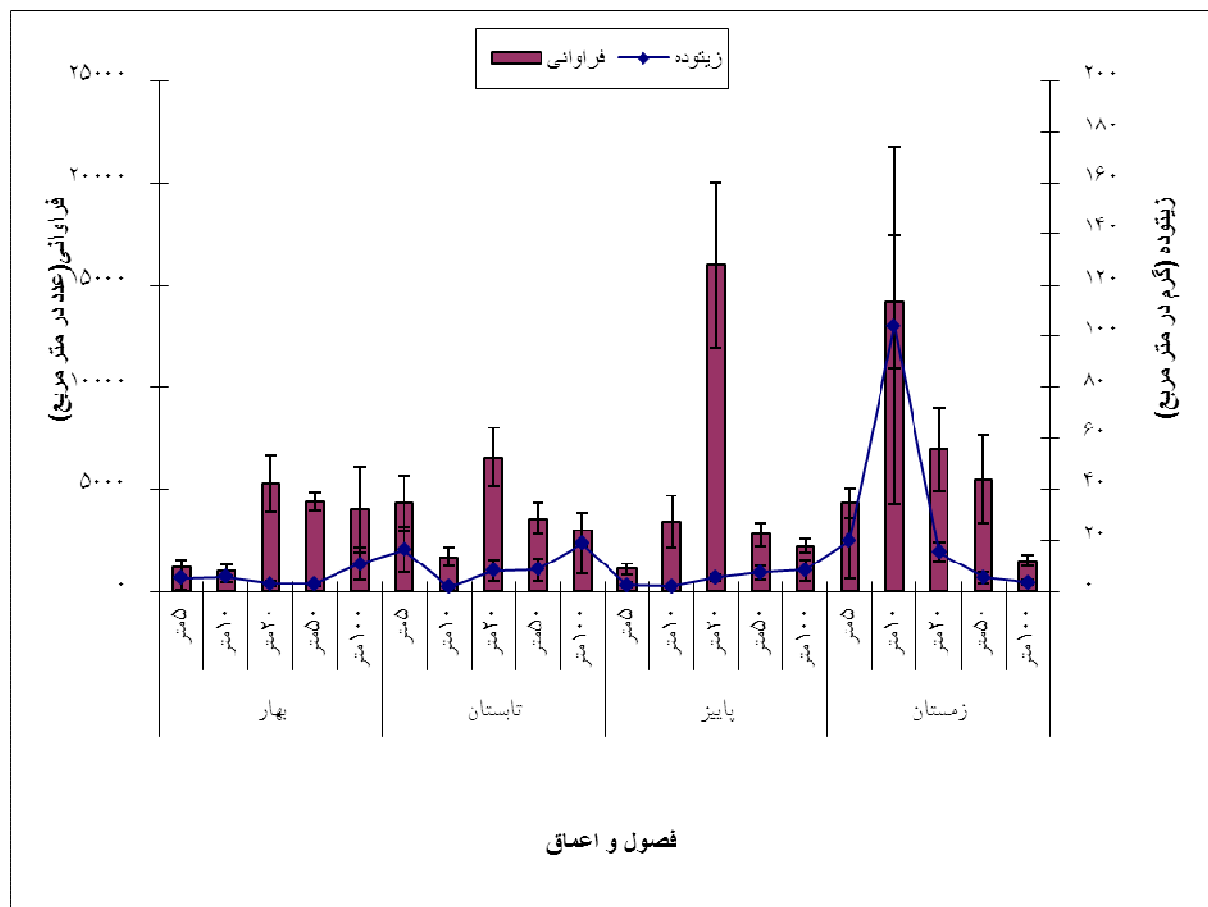


نمودار ۳-۱۱ فراوانی (عدد در متر مربع) و زیتوده (گرم در متر مربع) کل ماکروبتوزها در ترانسکت و اعماق در کل دوره نمونه برداری سال ۱۳۸۸

۴-۳-۳- فراوانی و زیتوده ماکروبتوزها در فصول به تفکیک اعماق نمونه برداری

بیشترین فراوانی ماکروبتوزها در عمق ۲۰ متر فصل پاییز ثبت رسید (۴۰۵۲) (۱۵۹۵۲ عدد در متر مربع). اگرچه در این عمق بیشترین فراوانی را داشت ولی کمترین مقدار زیتوده را دارا بود (۱/۰۷۱) (۵/۳۱۴ گرم در متر مربع). عمق ۱۰ متر در فصل زمستان از نظر فراوانی در رتبه دوم قرار داشت (۴۰۵۲) (۱۴۱۳۶ عدد در متر مربع) ولی از نظر زیتوده این عمق و در این فصل بالا ترین میزان را بخود اختصاص داد. (۷۰/۲۹۲) (۱۲۶/۱۰۴ گرم در متر مربع). کمترین مقدار زیتوده در همین فصل در زمستان ثبت رسید. کمترین فراوانی در عمق ۵ متر در سه فصل بهار تابستان و پاییز ثبت رسید. در این سه فصل عمق ۲۰ متر از فراوانی

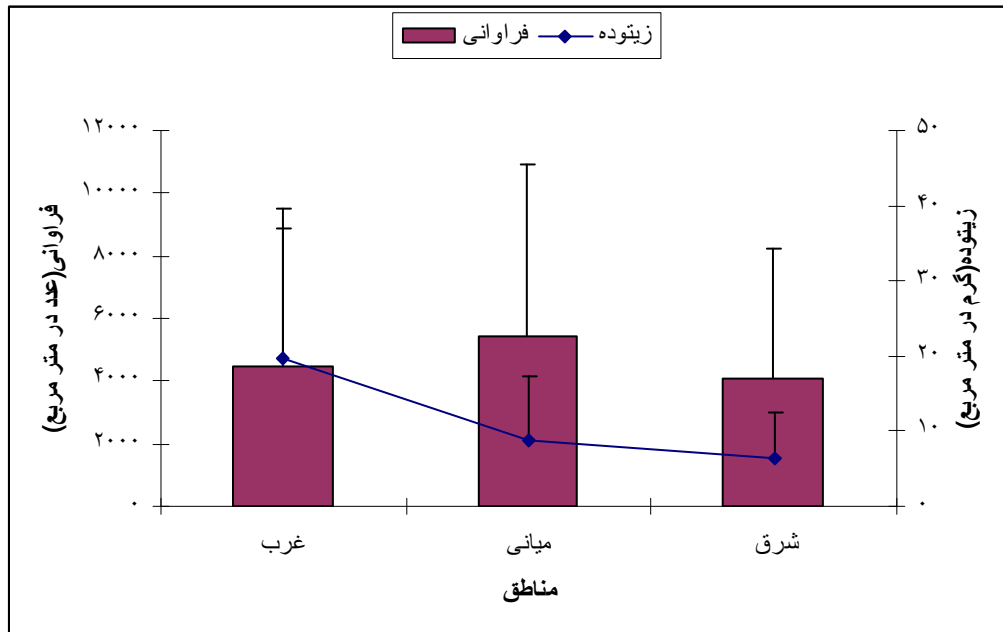
بیشتری بر خودار بوده است. نمودار ۳-۱۲ فراوانی (عدد در متر مربع) و زی توده (گرم در متر مربع) ماکروبتوزها در فصول به تفکیک اعماق را نشان میدهد.



نمودار ۳-۱۲ - فراوانی (عدد در متر مربع) و زی توده (گرم در متر مربع) ماکروبتوزها در فصول به تفکیک اعماق در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

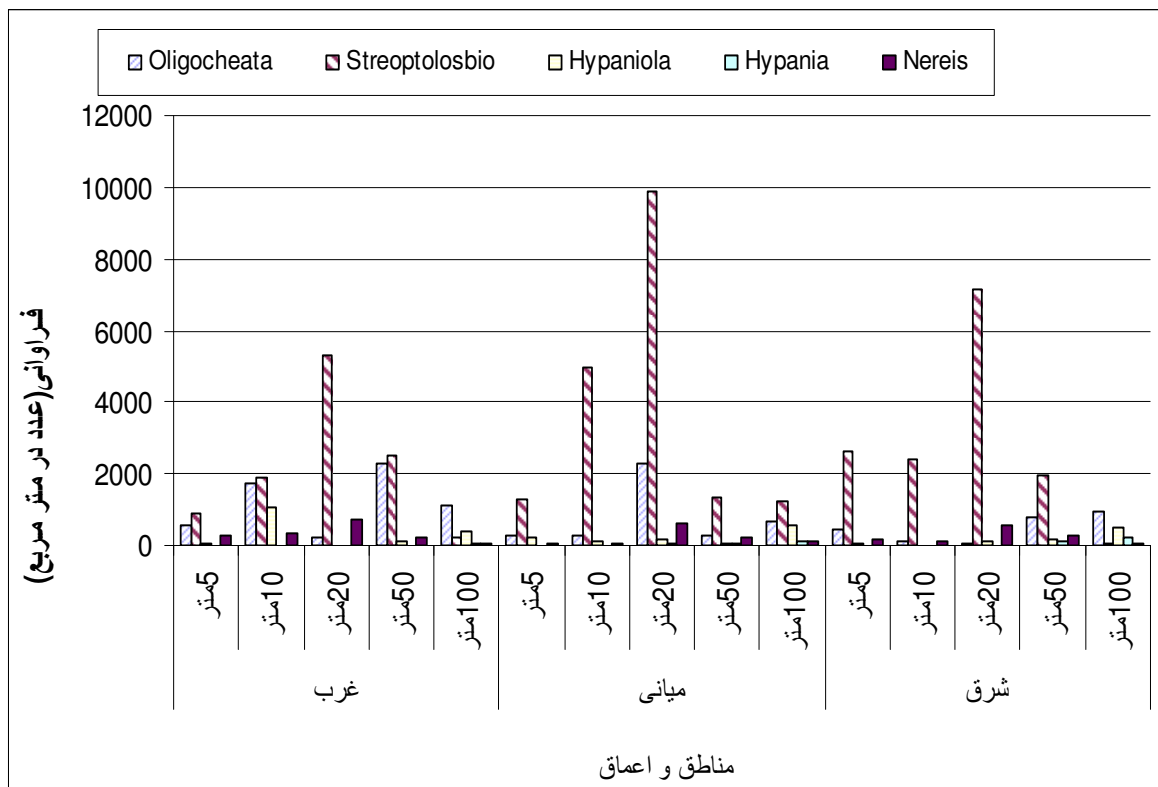
۳-۳-۵- فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در مناطق (غرب-میانی-شرق)

بین فراوانی کل ماکروبتوز در شرق و غرب و میانی اختلاف معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$). بر این اساس فراوانی در سه منطقه غرب، میانی، شرق بترتیب برابر (۷۱۲) (۴۴۴۰) و (۱۱۳۴) (۵۴۴۲) و (۵۹۳) (۴۱۰۸) عدد در متر مربع و زی توده آنها بترتیب (۸/۷۶) (۸/۹۹) و (۸/۷۰ ± ۲/۸۳) و (۱/۴۴) (۶/۳۱) گرم در متر مربع بوده است. زی توده ماکروبتوزها در سه منطقه اختلاف معنی داری نشان نداد ($p > 0.05$). نمودار ۳-۱۳ فراوانی و زی توده ماکروبتوزها در سه منطقه را نشان میدهد.



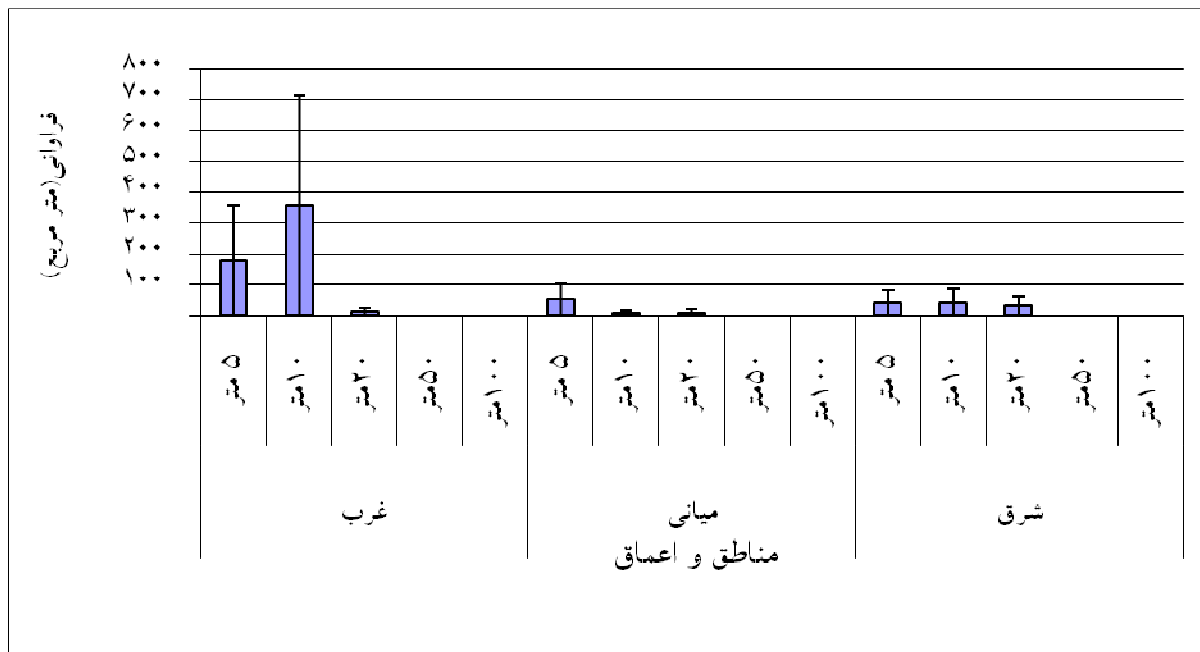
نمودار ۳-۱۳: فراوانی (عدد در متر مربع) و زی توده (گرم در متر مربع) ماکروبتوزها در مناطق (غرب-میانی - شرق) در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

در نمودار ۳-۱۴، فراوانی گونه های Annelida در سه منطقه آورده شده است. همانگونه مشخص است، الیگوکیت و هیپانیولا و نریس در منطقه غرب بیشترین فراوانی را داشتو *streptolobio.spp* در منطقه میانی فراوانی بیشتری داشتند. این گروه موجودات در تمام اعماق حضور داشتند ولی بیشترین فراوانی آنها در عمق ۲۰ متر به ثبت رسید.



نمودار ۳-۱۴- فراوانی (عدد در متر مربع) و زیتوده (گرم در متر مربع) Annelida در مناطق (غرب-میان-شرق) در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

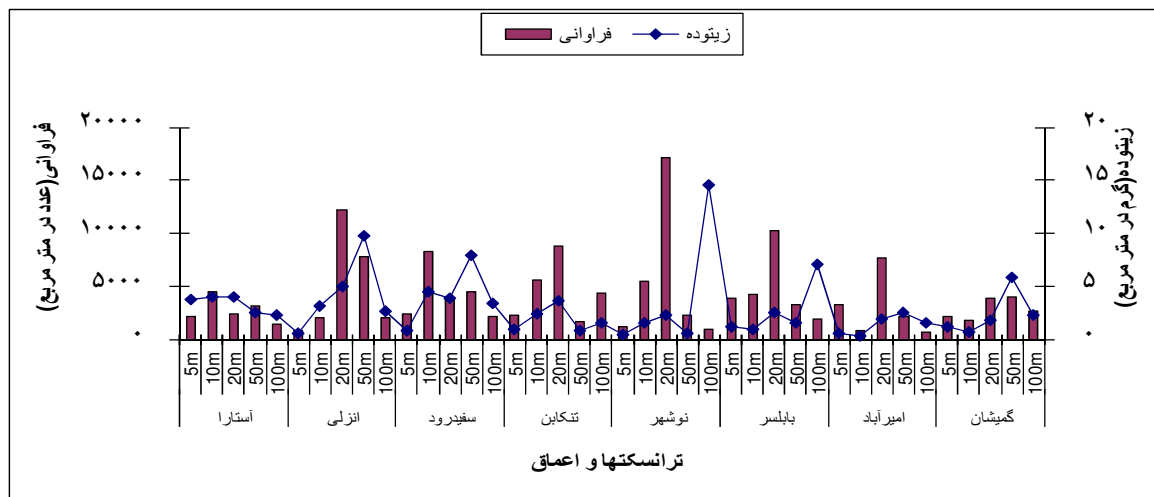
نمودار ۳-۱۵- فراوانی (عدد در متر مربع) کاردیده در سه منطقه (غرب-میان-شرق) را نشان میدهد در منطقه غرب اعماق ۵ متر و ۱۰ متر و در شرق اعماق ۵ و ۱۰ و عمق ۲۰ متر، کاردیده فراوانی بیشتری داشت.



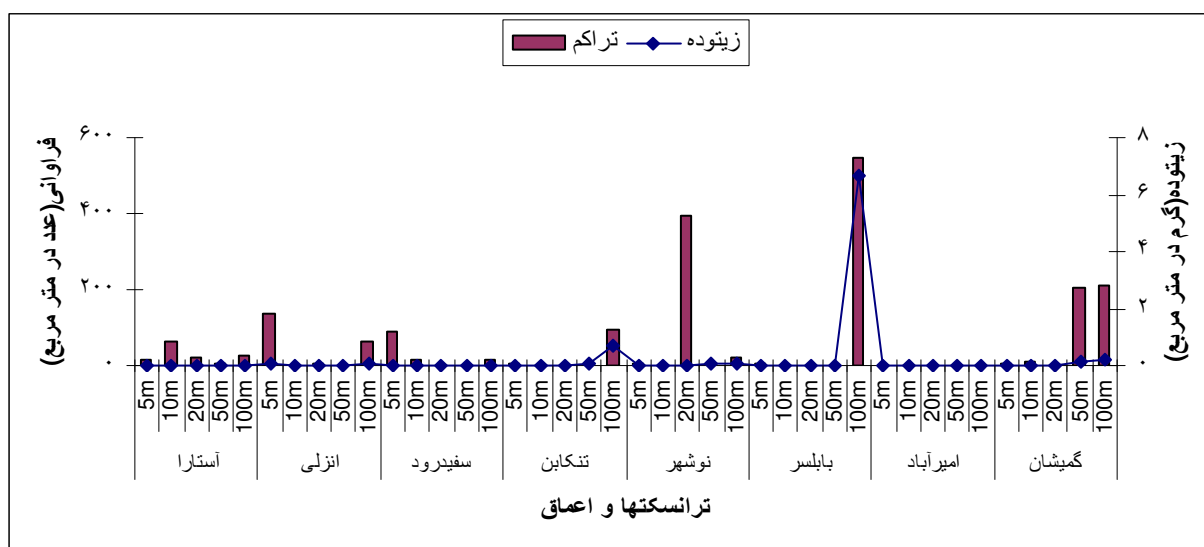
نمودار 3-15: فراوانی (عدد در متر مربع) کار دیده در (غرب-میانی-شرق) در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

6-3-3- فراوانی و زیتوده رده و راسته ماکروبتوز در اعماق و ترانسکتها

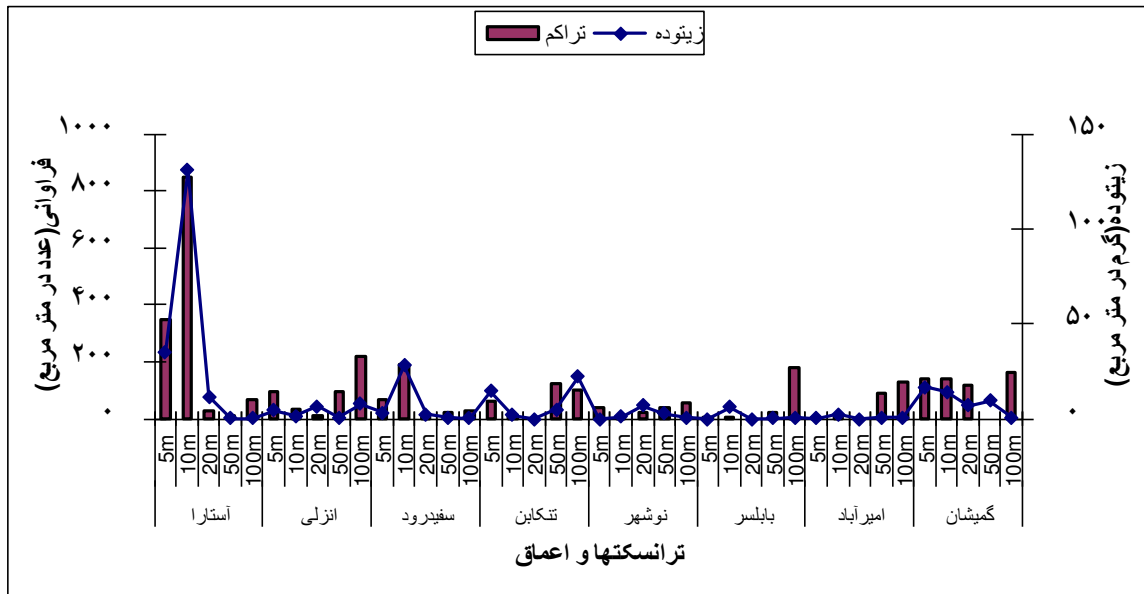
فراوانی آنالیدا در عمق ۲۰ متر در ترانسکت نوشهر بیشترین مقادیر را داشت، بیشترین زیتوده در اعماق ۱۰۰ متر ترانسکت آستارا بدست آمد. (۳-۱۶) فراوانی و زیتوده سخت پوستان در نمودار ۳-۱۷ نشان داده شد، بیشترین فراوانی و زیتوده سخت پوستان در عمق ۱۰۰ متر ترانسکت بابلسر و عمق ۲۰ متر نوشهر نیز از نظر فراوانی رتبه دوم را داشت. در نمودار ۳-۱۸ فراوانی و زیتوده دو کفه ایها نشان داده شده است عمق ۱۰ متر ترانسکت آستارا بیشترین فراوانی و زیتوده را داشت و عمق ۵ متر این ترانسکت از نظر فراوانی در رتبه بعدی قرار داشت. نمودار ۳-۱۹ نشان دهنده فراوانی و زیتوده دیپترا در اعماق و ترانسکتها میباشد همانگونه که نشان داده است عمق ۱۰ متر در ترانسکت آستارا و ۵۰ متر گمیشان بترتیب بیشترین فراوانی را داشتند ولی در عمق ۵۰ متر نوشهر بیشترین زیتوده را بخود اختصاص داد



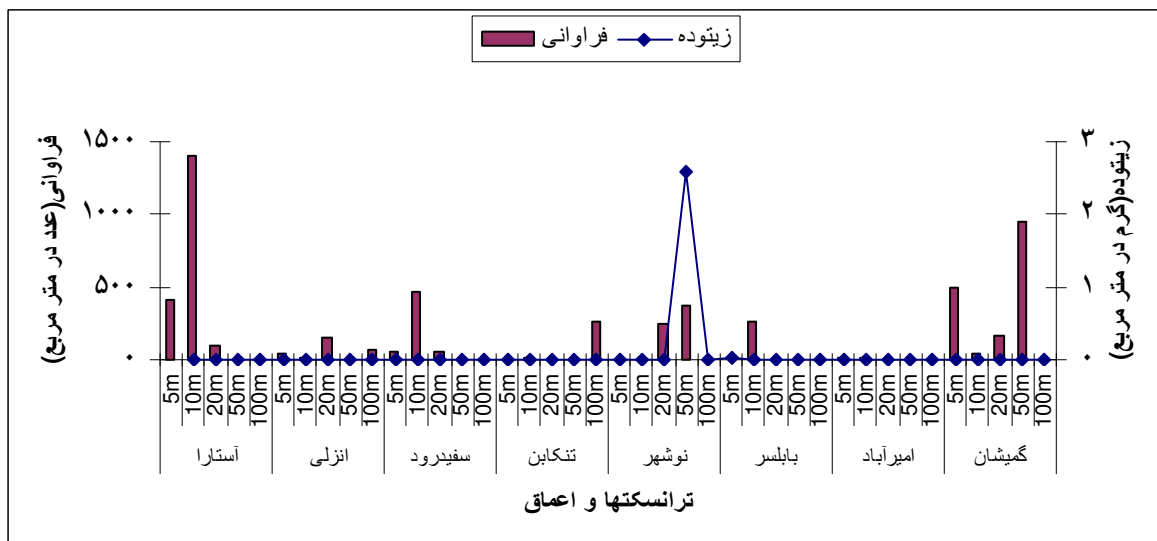
نمودار ۳-۱۶: فراوانی (عدد در متر مربع) و زیتوده (گرم در متر مربع) آنالیدا در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر



نمودار ۳-۱۷: فراوانی (عدد در متر مربع) و زیتوده (گرم در متر مربع) Crustacea در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر



نمودار ۳-۱۸: فراوانی (عدد در متر مربع) دوکفه ایها در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای



نمودار ۳-۱۹: فراوانی (عدد در متر مربع) و زیتوده (گرم در متر مربع) Diptera در نمونه برداری سال ۱۳۸۹ در سواحل جنوبی دریای خزر

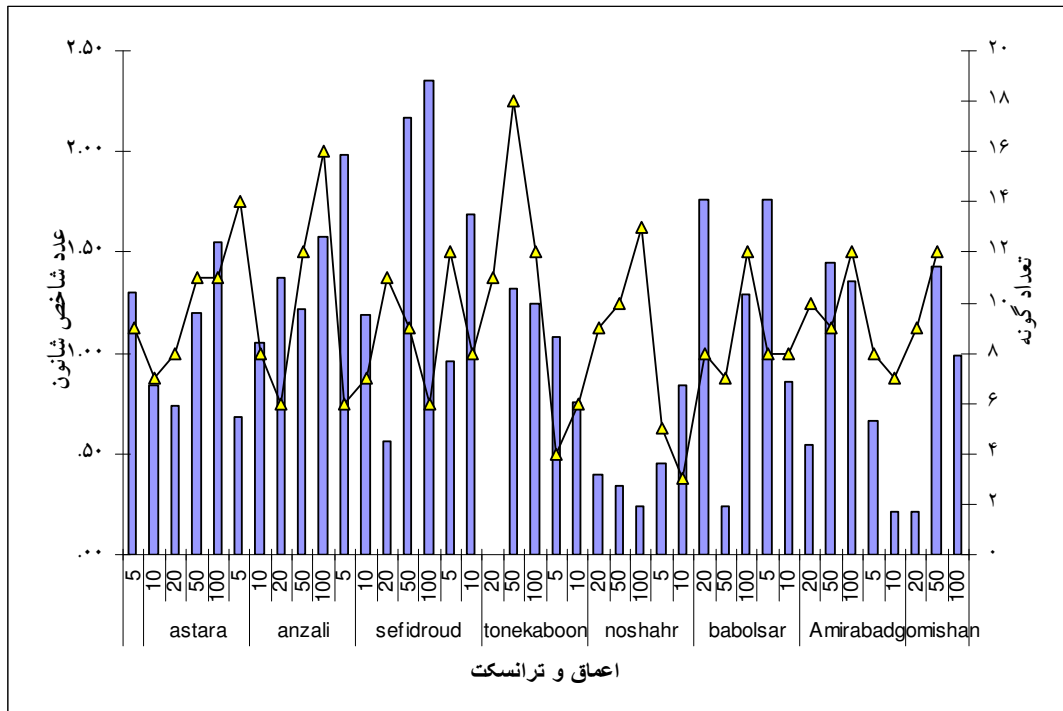
۳-۳-۷- همبستگی گروههای ماکروبتوز با فاکتورهای محیطی و فیزیکی-شیمیایی

نتایج همبستگی گروههای مختلف ماکروبتوز با فاکتورهای محیطی و فیزیکی و شیمیایی بوسیله تست ناپارامتری spearman-rho در جدول (ضمیمه) نشان داده شده است. . همانطوریکه مشخص است، درجه حرارت با الیگوکیت و کوماسه همبستگی منفی داشت و با کاردیده همبستگی مثبت معنی دار نشان داد ($R=0.3$ $P<0.05$).

میزان شوری و مواد آلی فقط با کوماسه همبستگی منفی معنی داری داشت ($R=0.2$ $P<0.05$). با سایر موجودات همبستگی مشخصی را نشان نداد. همچنین میزان اسیدیته با هیچیک از گروهها ماکروبتوز همبستگی معنی داری نشان نداد ($P<0.05$). اکسیژن محلول فقط با کاردیده همبستگی معنی داری نشان نداد. از فاکتورهای مربوط بستر در صد شن فقط با کوماسه همبستگی مثبت معنی دار نشان داد، $R=0.1$ $P<0.05$. در صد ماسه متوسط با کاردیده همبستگی مثبت نشان داد، $R=0.2$ $P<0.05$. ماسه خیلی ریزو لای-رس همبستگی منفی با شیرونومیده و کاردیده داشت $R=-0.2$ $P<0.05$.

۸-۳-۳- شاخص تنوع زیستی شانون

شاخص تنوع زیستی (شاخص شانون - وینر) در اعماق و ترانسکت ها در نمودار ۳-۲۰ آورده شده است. بیشترین رقم این شاخص برابر ۲/۳۵ در عمق ۱۰۰ متر سفیدرود و کمترین میزان صفر در عمق ۲۰ متر تنکابن ثبت رسید. در نقاط زیر مقدار عددی شاخص شانون بالاتر از ۱ بوده است: در ترانسکت آستارا همه اعماق بجز عمق ۱۰ و ۲۰ متر، در ترانسکت انزلی همه اعماق بجز اعماق ۵متر، در ترانسکت سفیدرود بجز عمق ۲۰ متر، در ترانسکت تنکابن فقط عمق بجز ۵ متر و ۲۰ متر، در ترانسکت نوشهر اعماق فقط عمق ۵ متر در بابلسر فقط ۱۰۰ متر، در ترانسکت امیرآباد اعماق ۵، ۱۰ و ۱۰۰ متر و در ترانسکت گمیشان اعماق ۵۰ است. در اعماق دیگر مقدار عددی این شاخص کمتر از ۱ بوده است. تعداد گونه های عمق ۵ متر سفیدرود و ۱۰۰ متر تنکابن بیشترین مقدار را داشت (۱۶-۱۸ عدد) و ۵متر آستارا و ۱۰ متر انزلی و ۵ متر بابلسر بین ۱۳ تا ۱۴ گونه و ۱۰۰ متر انزلی و ۱۰ متر تنکابن ۵ متر نوشهر و امیرآباد و گمیشان و ۱۰۰ متر گمیشان تعداد گونه ۱۲ عدد بود بقیه ایستگاهها کمتر از این مقدار بوده است. نمودار ۳-۲۱. بین شاخص تنوع و تعداد گونه هماهنگی خاصی وجود ندارد و در برخی ایستگاهها شاخص تنوع زیاد ولی تعداد گونه ها کم میباشد مانند ایستگاههای ۵متر آستارا و ۱۰۰ متر انزلی ۲۰متر و ۵ متر سفیدرود ۵۰ تنکابن ۲۰ تا ۱۰۰ نوشهر ۱۰۰ متر بابلسر ۱۰ متر و ۲۰ متر گمیشان. و در برخی ایستگاهها شاخص تنوع زیاد ولی تعداد گونه کم بود مانند ایستگاههای ۵ و ۱۰ متر انزلی و ۱۰ و ۵۰ و ۱۰۰ متر سفیدرود ۵ متر تنکابن و ۲۰ متر بابلسر ۵ و ۵۰ متر امیرآباد. در مابقی ایستگاهها هماهنگی داشتند.



نمودار ۳-۲۱. شاخص تنوع گونه ای شانون - وینر در طول دوره نمونه برداری سال ۱۳۸۹ سواحل جنوبی دریای خزر

۹-۳-۳- آنالیز چند متغیره داده های فراوانی ماکروبتوز

نتایج تست PCA، نشان داد، ۶ فاکتور اثرات بیشتری روی ماکروبتوزها داشتند.. این ۶ فاکتور مجموعاً ۶۳/۵۹ در صد واریانس را داشتند. فاکتور اول ۱۷/۷۲ در صد واریانس و فاکتور دوم ۱۱/۸۵ در صد واریانس و فاکتور سوم ۱۰/۲۵ در صد واریانس و فاکتور چهارم و پنجم و ششم بترتیب ۸/۸ و ۷/۴ و ۷/۴ در صد واریانس را بخود اختصاص دادند سه فاکتور اول که ۳۹/۸ در صد واریانس را داشتند اثرات بیشتری بر روی بنتوز داشتند، جدول ۳-۷.

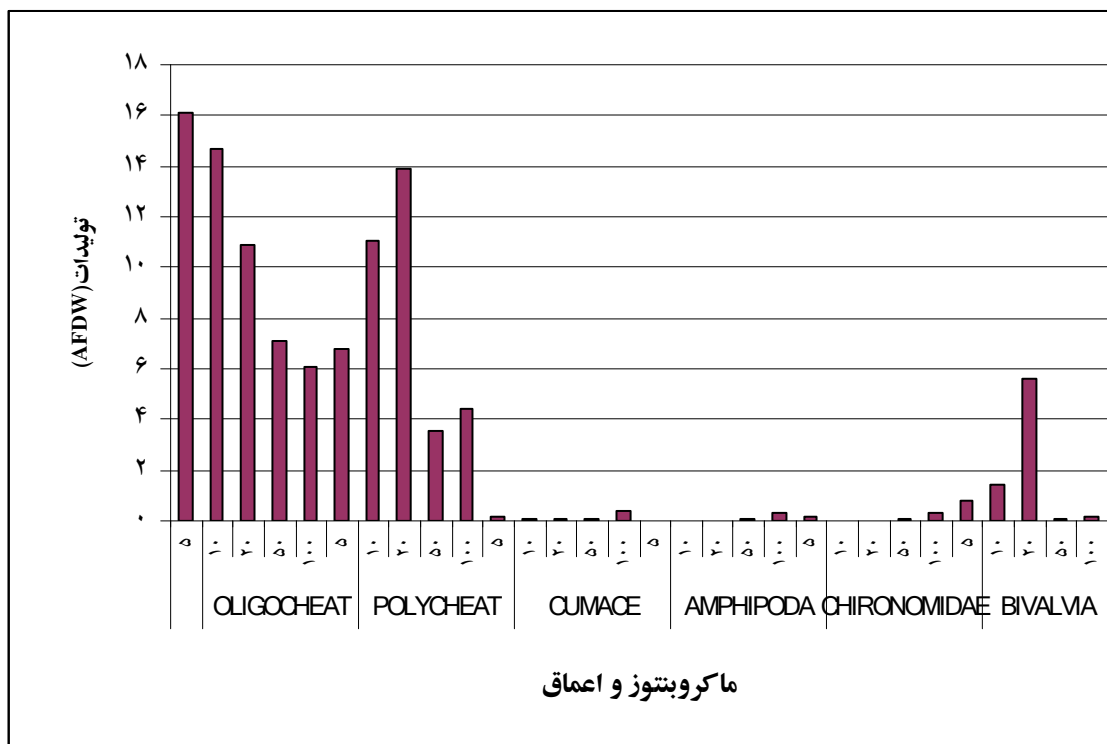
جدول ۳-۷: آنالیز داده های بر اساس principle component analyze (PCA) در نمونه برداری سال ۱۳۸۹

Rotation Sums of Squared Loadings			Initial Eigenvalues			Component
Cumulative %	% of Variance	Total	Cumulative %	% of Variance	Total	
17.72	17.72	3.19	18.755	18.755	3.376	1
29.578	11.858	2.134	31.058	12.303	2.215	2
39.835	10.257	1.846	40.889	9.831	1.77	3
48.72	8.885	1.599	50.486	9.597	1.727	4
56.179	7.459	1.343	57.636	7.15	1.287	5
63.596	7.416	1.335	63.596	5.96	1.073	6
			69.106	5.51	0.992	7
			73.972	4.866	0.876	8
			78.633	4.661	0.839	9
			83.047	4.414	0.795	10
			86.912	3.865	0.696	11
			90.072	3.16	0.569	12
			93.073	3.002	0.54	13
			95.805	2.732	0.492	14
			97.809	2.004	0.361	15
			99.171	1.361	0.245	16
			100	0.829	0.149	17

فاکتور اول لای-رس و مواد آلی بود که رابطه معکوس را بر روی فراوانی ماکروبتوزها نشان داد ، که اثر گل-لای بیشتر بوده است. در بسترهای با مواد آلی زیاد و گل ولای زیاد فراوانی بنتوزها کاهش می یابد. (R=-0/95). و ماسه ریز و خیلی ریز هم اثرات قوی و مثبت را نشان داد (R=0/8). در فاکتور دوم اکسیژن محلول اثرات متوسط مثبت را نشان داد این تاثیرات بر روی کم تاران شیرونومید و دوکفه ایها بود (R=0/4). در فاکتور سوم سنگریزه و ماسه درشت اثرات خوبی را نشان داد این اثرات برای پرتاران مثبت و برای کم تاران منفی بود، ضریب همبستگی برای سنگریزه (R=0/7) و برای ماسه درشت (R=0/8) بود. فاکتور چهارم شوریبود که رابطه معکوس روی کوماسه و گاماریده و شیرونومیده داشت (R=-0/4). در فاکتور پنجم درجه حرارت و اکسیژن محلول رابطه منفی بر کورفیده و کم تاران و دوکفه ایها نشان دادند (R=-0/4). در فاکتور ششم اسیدیته اثرات روی پرتاران نشان داد (R=0/7). جدول ۱ ضمیمه ضریب همبستگی گروهها با پارامترهای فیزیکی - شیمی و عوامل محیطی در معادلات خطی را نشان می دهند. و جدول ۲ ضمیمه تاثیر فاکتورها ی مختلف بر پارامترها در معادله غیر خطی را نشان میدهد.

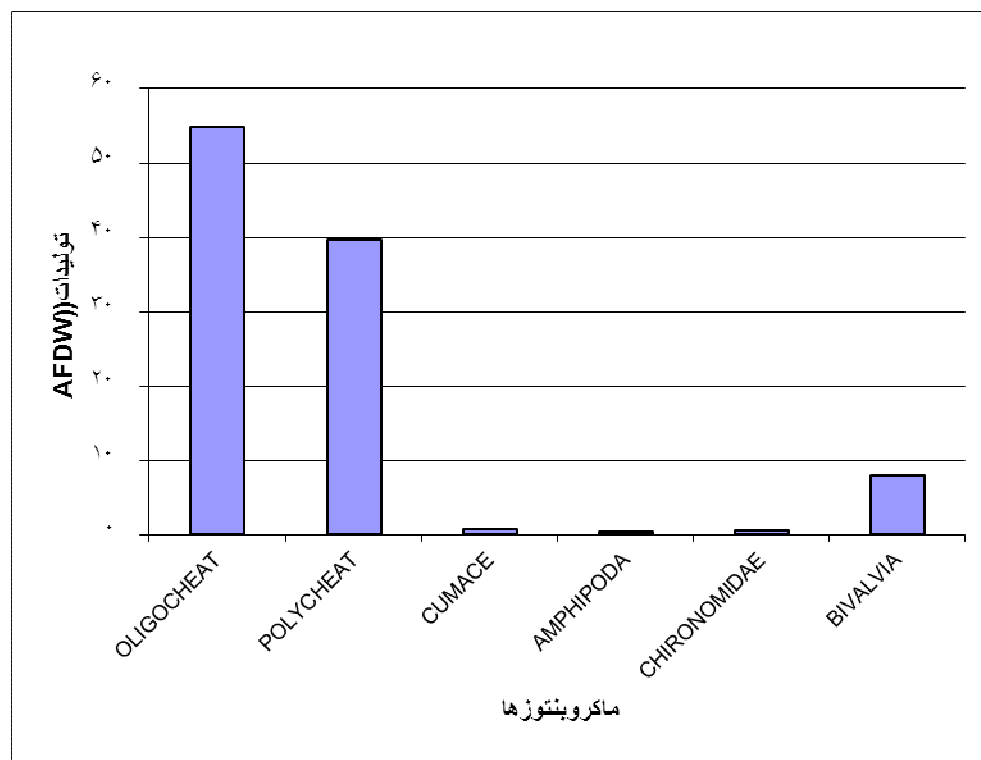
۱۰-۳-۳- تولیدات ثانویه ماکروبتوزها

مجموع میزان تولیدات ماکروبتوزها در اعماق مختلف در نمونه برداری ۱۳۸۹ برابر با ۱۹۸/۳۷۵ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع در سال به ثبت رسید و حداکثر آن ۳۰/۳۸۱ گرم در متر مربع وزن خشک بدون خاکستر در عمق ۲۰ متر و حداقل ۱۱/۰۰۷/۴۱۹ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع در عمق ۵۰ متر بوده است. میزان تولیدات ثانویه در اعماق مختلف برای موجودات مختلف تفاوت داشت ($P < 0.05$) الیگوکیت در اعماق ۵ متر و ۱۰ متر و پلیکیت در اعماق ۱۰ متر و ۲۰ متر و دوکفه ایها در عمق ۲۰ متر بیشتر بوده است. نمودار ۳-۲۳ نشاندهنده میزان تولیدات ثانویه ماکروبتوزها در اعماق مختلف میباشد.



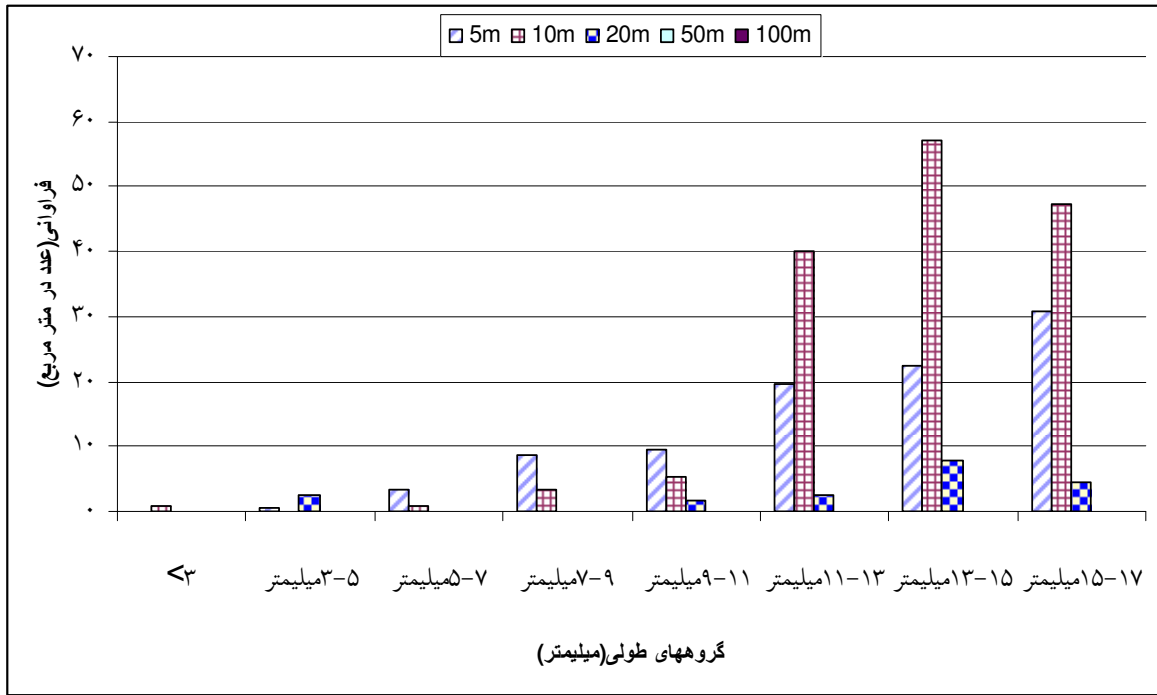
نمودار ۳-۲۳ - تولیدات ثانویه ماکروبتوزها در اعماق (گرم وزن خشک بدون خاکستر) در سال ۱۳۸۹

بیشترین میزان تولیدات مربوط به کم تاران بود (۵۴/۸۸۵ گرم وزن خشک بدون خاکستر)، پس از آن پلیکیتها و دوکفه ایها در رتبه دوم و سوم قرار داشتند. آمفی پودا و کوماسه و شیرونومیده کمترین مقادیر تولیدات (کمتر از ۱) را داشتند. نمودار ۳-۲۴ میزان تولیدات ثانویه گروههای ماکروبتوز را نشان میدهد.



نمودار ۳-۲۴: میزان تولیدات ثانویه (وزن خشک بدون خاکستر) گروههای ماکروبینتوز در سال ۱۳۸۹

فراوانی طولی (عدد در متر مربع) *Cerastoderma lamarcki* در نمودار ۳-۲۵ نشان داده شده است. همانطوریکه مشخص است گروههای طولی کمتر از ۳ میلیمتر تا ۱۱ میلیمتر از فراوانی بسیار کمی برخوردارند و بیشترین فراوانی در گروه طولی ۱۳-۱۵ میلیمتر بدست آمد. پس از آن گروه طولی ۱۷-۱۵ میلیمتر در رتبه دوم و گروه طولی ۱۱-۱۳ در مرتبه سوم قرار داشت. عمده ترین فراوانی گروههای طولی ۱۱ تا ۱۷ میلیمتر در عمق ۱۰ متر و عمق ۵ متر در رتبه دوم قرار داشت. قسمت اعظم تولیدات ثانویه متعلق به گروه طولی ۱۱ تا ۱۷ میلیمتر میباشد. و با توجه به فراوانی اندک گروههای طولی کمتر از ۱۱ میلیمتر نقش زیادی در تولیدات ثانویه دوکفه ایها *Cerastoderma lamarcki* نداشتند.



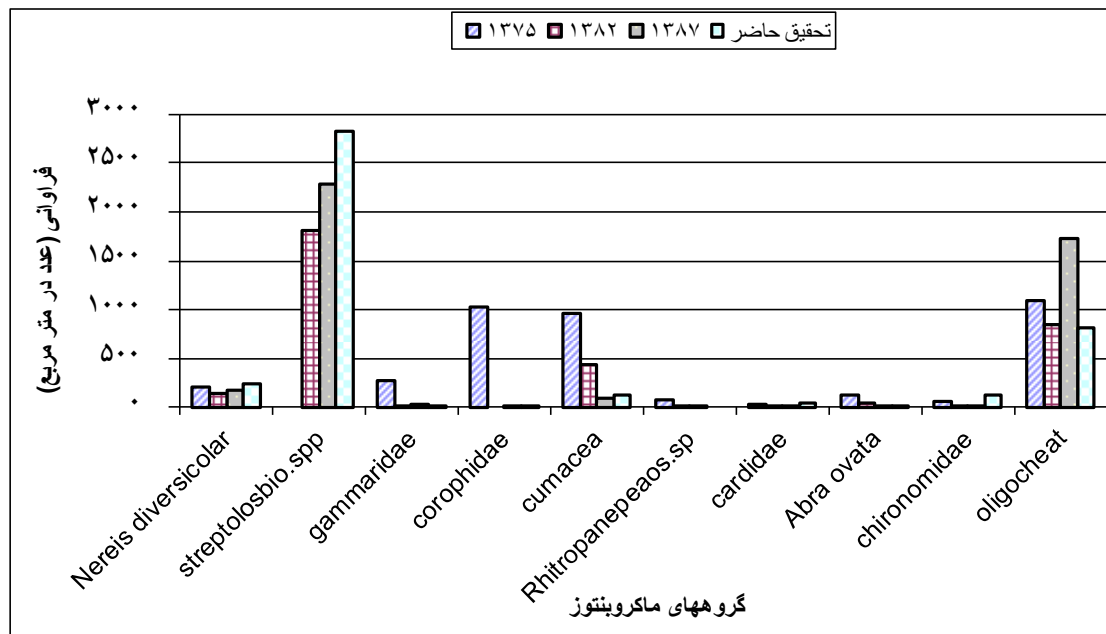
نمودار ۳-۲۵: فراوانی طولی (عدد در متر مربع) *Cerastoderma lamarcki* در سال ۱۳۸۸ در سواحل جنوبی دریای خزر

۴- بحث

در این بررسی، درحوضه جنوبی دریای خزر، تعداد ۲۹ گونه از ماکروبتوزها مورد شناسایی قرار گرفته است. در تحقیقات انجام شده ۵۷ گونه از ماکروبتوزها مورد شناسایی قرار گرفته بود (کاتونین و همکاران، ۱۳۷۳) و نتیجه تحقیق 1374-75 (حسینی و همکاران، 1389). در سال ۱۳۸۸، (سلیمانی رودی و همکاران، ۱۳۹۰) تعداد گونه های ماکروبتوز کاهش شدید یافت و به ۳۲ گونه رسید. طبق منابع فوق بیشترین کاهش تعداد گونه ها، مربوط به راسته Amphipoda است که از این خانواده در سال های ۱۳۷۳ و ۱۳۷۵، تعداد ۲۵ گونه متعلق به آن مشاهده شده است، . در تحقیق حاضر، تعداد گونه های این راسته به ۹ عدد رسیده است ..دومین گروه این راسته، گونه های جنس Corophium از خانواده Corophidae بود در سال های ۷۳ و ۷۵، تعداد آنها ۵ گونه، و در پروژه حاضر، ۳ گونه دیده شده است. راسته Cumacea در سال های ۱۳۷۳ و ۱۳۷۵، تعداد گونه های این راسته ۱۴ گونه بود و در بررسی کنونی به ۸ گونه رسیده است. در طول این دو دهه تغییر مهمی در رده پرتاران (Polychaeta) رخ داده است، بدین معنی که گونه جدید از پرتاران بنام *Stereptosio spp* مورد شناسایی قرار گرفت که در تحقیق حاضر از موجودات غالب ماکروبتوزها بود. که در نمونه های سالهای ۱۳۷۳-۱۳۷۵ حضور نداشت (کاتونین و همکاران، ۱۳۷۳).

جدول (۸-۴). تغییرات گونه های گروههای ماکروبتوز در سالهای مختلف

منابع	دو کفه ایها	پلیکیته	کورفیده	کوماسه	گاماریده	سال تحقیق
حسینی و همکاران، ۱۳۹۰	۵	۳	۵	۱۴	۲۵	۱۳۷۴-75
هاشمیان و همکاران ۱۳۸۳	۴	۴	۱	۹	۱۳	۱۳۸۲
سلیمانی رودی و همکاران ۱۳۹۰	۲	۴	۲	۶	۱۱	۱۳۸۸
-----	۳	۴	۳	۸	۹	تحقیق حاضر



نمودار ۴-۲۶: مقایسه تغییرات فراوانی گروه‌های عمده ماکروبتوز در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۲ و ۱۳۸۷ تا ۱۳۸۸

میزان فراوانی *streptolobio.spp* برابر صفر بود در سال ۱۳۸۲ به حداکثر مقدار رسید (۱۸۰۰ عدد در متر مربع) در سال ۱۳۸۹ افزایش یافت به رقمی برابر ۲۸۱۸ عدد در متر مربع رسید میزان آمفی پودا نسبت به سال ۱۳۷۵ کاهش قابل توجهی داشتند کوماسه از سال ۱۳۷۵ کاهش یافت تا تحقیق حاضر هفت برابر کاهش داشت. میزان فراوانی کاردیده در سال ۱۳۸۹ نسبت به سال‌های قبل بمقدار کمی افزایش یافت ولی میزان آبرا اواتا نسبت به سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۲ بمقدار قابل توجهی کاهش یافت. و الیگوکیت در سال‌های ۱۳۸۷ افزایش و در تحقیق حاضر کاهش نشان داد. نمودار ۴-۲۶

در سال‌های اخیر پرتارانی از خانواده Spionidae و جنس *Streptolobio.spp* به عنوان موجود غالب منطقه جنوبی دریای خزر مطرح شدند. (قبل از ۱۳۸۸ این موجود با نام *Parahypania bresevis*). که از رده پرتاران و خانواده Amphartidae می‌باشد، نام برده میشد پس از شناسایی توسط محققین اصلاح گردید (طاهری و همکاران، ۱۳۸۲). کرم پرتار (sponoid) از خانواده (sponoidae) که بطور وسیعی در بستر نرم آلوده سواحل جنوبی گسترش یافته ابتدا در دریای مدیترانه گزارش شده است احتمالاً از طریق آب توازن کشتی‌ها که به بنادر انزلی نوشهر امیرآباد تردد میکنند وارد آب‌های سواحل جنوبی دریای خزر شده و توانسته بخوبی آداپته شده و در مطالعات پس از ۱۳۸۲ در نمونه‌ها دیده شده و در حال حاضر به عنوان موجود غالب منطقه جنوبی دریای خزر مطرح شدند بطوریکه ۶/۶٪ از پرتاران را تشکیل داده است. این موجود خاستگاه اصلی آن سواحل اقیانوس

اطلس در فلوریدا و خلیج مکزیک امریکا بود (Rice & Levin, 1998). این موجود یکی از گونه های شاخص ابهای آلوده است که در بستر نرم آلوده دریای مدیترانه گزارش شد

(Ergen, 1979; Magnieta, 2004). این موجود از طریق کشتی وارد بندر Alsancak ترکیه و سپس وارد بندر از میر گردید (Ertan C_ inar, 2005). بررسی که در سال ۲۰۰۳-۲۰۰۴ در سواحل آبهای ترکیه انجام شد، میزان فراوانی کرم پرتار (sponoid) را ۳۴۲۰۰ عدد در متر مربع و زیتوده آن را ۹/۴ گرم در متر مربع گزارش شد. که در زمستان و تابستان بیشترین فراوانی را داشتند (Meli et al; 2005). در این تحقیق میزان فراوانی کرم پرتار (sponoid) در سواحل جنوبی دریای خزر ۲۸۰۴ عدد در متر مربع و زیتوده آن را ۰/۳۹ گرم در متر مربع ثبت رسید.

عوامل متعدد در ترکیب گونه ای و توزیع فراوانی اجتماعات کفزیان در مناطق و زمان های مختلف دخالت دارند، از جمله خصوصیات زیستی، ساختار بستر دریا، فراوانی غذایی و نقش تغذیه ای ماهیان و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی محیط زیست آنهاست. (Barnes & Huges, ۱۹۸۲).

در سالهای اخیر سواحل جنوبی دریای خزر با ورود و گسترش شانه داران تغییرات اساسی در زنجیره غذایی این اکوسیستم ایجاد کرد، تغییراتی در خصوصیات زیستی دریا بوجود آمد که در تحقیق محققین از جمله (Shiganova et al.; 2004) و (Roohi et al; ۲۰۱۰)، مورد تایید قرار گرفت. همچنین ورود پرتار Sponoid سبب بی ثبات شدن بستر دریا گردید زیرا محققین بیان کردند موجودات تازه وارد سبب بی ثبات و تغییرات در بستر میشوند، و با نامناسب کردن محیط برای گونه های بومی توانایی آنها برای بقا کاهش میابد، بنابراین شرایط مناسبی برای جایگزینی خود فراهم میکنند، (Melih Ertan, 2005). چنین حالتی در مورد موجودات بنتوزی سواحل جنوبی دریای خزر صدق میکند بطوریکه سیر نزولی در تعداد گونه و فراوانی آنها از سال ۱۳۷۵ که در بالا بدان اشاره گردید و همزمانی آن با حضور پرتار sponoid میتواند ارتباط منطقی آنها را ثابت میکند.

درصد کل مواد آلی بستر و نیز درصد رس و لای (ذرات کوچکتر از ۶۳ میکرون) و درصد ماسه (ذرات بین ۶۳ میکرون تا ۱ میلیمتر)، در اعماق مختلف نمونه برداری، اختلافی معنی دار داشته اند ($P < 0.05$)، درصد کل مواد آلی بستر در اعماق ۵ و ۱۰ متر کمترین میزان را نسبت به سایر اعماق داشته است و این میزان همراه با افزایش عمق سیر صعودی داشت. طبق جدول ۳-۹، درصد رس و لای با درصد کل مواد آلی بستر، همبستگی مثبت دارد، $R=0.7$ ($p < 0.05$). بر همین اساس درصد رس و لای نیز همانند مواد آلی با بیشتر شدن عمق، افزایش یافت بطوریکه در عمق ۵ متر کمترین مقادیر و در عمق ۵۰ و ۱۰۰ متر به حداکثر رسید. درصد ماسه بستر هم با افزایش عمق سیر نزولی داشت در عمق ۵ متر حداکثر و در عمق ۵۰ و ۱۰۰ به حداقل رسید.

محققین مواد آلی بستر را بطور مستقیم یا غیر مستقیم منبع غذایی برای موجودات بنتیک میدانند. که افزایش آن سبب افزایش متابولیسم موجودات کفزی میگردد، (Gray, 1981). (Meksumpun and Meksunpun 1999). اما افزایش بیش از حد مواد آلی بطور مشخص سبب کاهش اکسیژن و منجر به خفگی شرایط محیط میگردد (Pearson, 1980). بنتوزها مخصوصا پلی کیتها در مواد آلی زیاد فراوانی کمتری دارند. مواد آلی بیش از ۶٪

ایجاد شرایط کمبود اکسیژن (anoxic) محیط میگردد (Jayaraj et al., 2008) مواد آلی بیش از ۴٪ اثر معکوس بر موجودات ماکروبتوز دارد در بسترهایی با مواد آلی زیاد و همچنین بسترهایی با مواد آلی کم موجودات بنتوزی ضعیف می باشد. و بسترهای که دارای مواد آلی متوسط موجودات بنتوزی بیشتری هستند. (Harkantra, 1982). نتایج این تحقیق نشان میدهد، حداکثر مواد آلی در ۵۰ درصد ایستگاهها بیش از ۴ درصد و ۴۰ درصد ایستگاهها کمتر از ۴ درصد مواد آلی داشتند بین کل فراوانی ماکروبتوزها و در صد مواد آلی همبستگی معنی داری بدست نیامد. میانگین کل فراوانی ماکروبتوزها در ترانسکتها و اعماق نشان داد، در عمق ۲۰ مترنوشهر بیشتر از سایر اعماق بوده است، میانگین فراوانی در اعماق دارای اختلاف معنی دار بود ($p < 0.05$) یکی از دلایل این امر می تواند جنس بستر باشد، که در این عمق جنس بستر ۴۵/۶۴ درصد ازسیت و رس و ماسه خیلی ریز ۱۹/۸۹ درصد و ماسه ریز متوسط ۱/۲۷ درصد از بستر ماسه ای-گلی تشکیل شد و میزان مواد آلی ۲/۰۹ درصد بود. در آنالیز P C A ماسه ریز و ماسه خیلی ریز همبستگی قوی مثبت با فراوانی ماکروبتوزها نشان داد ($R = ۰/۸$) جدول (ضمیمه). ایستگاههایی که ماسه ریز و ماسه خیلی ریز بیشتری داشت از فراوانی ماکروبتوزها بیشتری برخوردار بودند، بنابر این میتوان گفت، در بسترهای کاملاً گل ولای و کاملاً ماسه ای فراوانی بنتوز کاهش میابد. این نتایج با تحقیقات محققین مطابقت داشت. (Shea & Chesson, 2002) و (Cocak et al., 1999). علاوه بر وضعیت دانه بندی و میزان مواد آلی بستر، عوامل دیگری نظیر خصوصیات فیزیکوشیمیایی و میزان آلودگی آب و رقابت غذایی و شکار شدن در میزان فراوانی ماکروبتوزها تاثیر دارند، (Warwick et al., 1987)،

(Olsgard et al., 1998). میزان فراوانی و زی توده موجودات کفزی، رابطه تنگاتنگی با جمعیت ماهیان کفزی خوار دارد (Sanders, 1958; Kari, 2002). نتایج تحقیق انجام شده توسط هاشمیان و همکاران (۱۳۸۴)، نشان داد، که عمده ترین غذای بچه تاسماهیان کمتر از ۴۰ سانتی متر را، ماکروبتوزها (بوئزه کرم های پرتار و آمفی پودا) تشکیل داده است. بر اساس بررسی مائی سیوا و فیلاتووا (۱۹۸۵)، استفاده کنندگان اصلی موجودات کفزی در نواحی خزر میانی و جنوبی را، تاسماهیان کفزی خوار (تاسماهی، ازون برون و شیپ)، گاوماهی ها، کپورماهیان و اساساً "کلمه و سیم تشکیل می داده اند. ماهیان در شرایط فقر غذایی، گونه غذایی مطلوب را با گونه در دسترس جایگزین مینمایند

در مطالعه اخیر بیشترین رقم شاخص تنوع شانون برابر ۲/۳۵ در اعماق ۵۰ و ۱۰۰ و ۵ متر سفیدرود بود که نشان میدهد، این مناطق برای برخی گونه ها محیط سالمی است. ارقام شاخص تنوع برای محیط سالم بین ۲/۵ تا ۳/۵ میباشد (Magurran, 1988). در بقیه ایستگاهها این شاخص بین ۱ تا ۲ بود، که بمعنی وضعیت ناسالم محیط زیست موجودات و تحت استرس بودن آنها ناشی از آلودگیهای ارگانیکی محیط میباشد. در حالیکه تعدادی از ایستگاهها بخصوص نواحی میانی (نوشهر) و منطقه شرق کمتر از ۰/۳۷ و ۰/۱ است در این نواحی فراوانی و تعداد گونه ها ماکروبتوز نیز کم بود (نمودار ۳-۱۳). از طرف دیگر خانواده Sponoidae گسترش وسیع در این مناطق داشتند (نمودار ۳-۶). نتایج یک تحقیق که در سال قبل از این تحقیق در مکان نمونه برداری یکسان انجام شد،

گسترش وسیع این موجود را در این مناطق نشان داد (سلیمانی رودی و همکاران ۱۳۹۰). حضور این موجود نشان میدهد، این منطقه، بستر آلوده به مواد آلی میباشد، Rice & Levin, 1998. تنوع کم شرایط تغییر پذیر محیطی را نشان میدهد. چنین محیط حساس بعنوان محیط تحت استرس در نظر گرفته میشود

Melih Ertan در سال ۲۰۰۵ گزارش کردند، گونه های متعلق به جنس *Prionospio* از پلیکیت های (deposit feeding) هستند که در بسترهای غنی از مواد آلی بسر میبرند (مطلوب آنهاست). محققین معتقدند، ارقام شاخص تنوع به تنهایی بیان کننده وضعیت محیط زیست نمیشد، بلکه باید به همراه پراکنش موجودات و فراوانی آنها و اطلاعات فیزیکی و شیمی منطقه و شناخت بیولوژی موجودات و محیط آنالیز گردد. تولیدات ماکروبتیک یکی از مهمترین پارامترهای برای مطالعه پویایی جمعیت است، اغلب برای تعیین استرسهای محیطی و مدیریت منطقی منابع بیولوژیکی و جریان انرژی، گردش مواد آلی و فعل و انفعالات شبکه غذایی استفاده میشود. (Crisp, 1984) و (Tumbio, 1994) و (Ricciardi and Bourget, 1998). تازه ترین اطلاعات در این زمینه مربوط به تحقیقی در مصب رودخانه تجن میباشد (Javanshir, et al., 2008). که میزان تولیدات ثانویه ماکروبتوزها را بین ۴/۵۵ تا ۷۸/۰۶ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع محاسبه نمود، اطلاعات دیگری در این زمینه یافت نگردید. در تحقیق حاضر ۱۹۸/۳۷۸ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع بدست آمد، بین ۱۱/۰۰۷ تا ۳۰/۳۸۶ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع بود، نمودار ۳-۲۴. قسمت اعظم این تولیدات متعلق به کم تاران میشود (۵۴/۸۸۵ گرم وزن خشک بدون خاکستر در متر مربع).. دو کفه ایها که ۷۲ درصد زیتوده ماکروبتوزها را تشکیل داده اند، نمودار ۳-۵، بیشترین فراوانی آنها را گونه *Cerastoderma lamarcki* تشکیل داد، بنابراین قسمت اعظم تولیدات دو کفه ایها را این گونه تشکیل دادند. نمودار ۳-۲۵ نشان داده شده است که از این گونه، گروه طولی ۱۱ تا ۱۷ میلیمتر بیشترین فراوانی را بخود اختصاص دادند، بنابراین قسمت اعظم تولیدات دو کفه ایها را مربوط به این گروه طولی میباشد.. گونه فوق نقش مهمی در تغذیه ماهیان سفید، کلمه (Afraei et al., 2009) و ماهیان خاویاری دارد. (Polyaninova et al., 1995). اگر چه گروههای طولی کمتر از ۱۱ میلیمتر *Cerastoderma lamarcki* و گروههای تغذیه ای دیگر نظیر آمفی پودا و کوماسه و شیرونومیده که در تغذیه بچه ماهیان نرس خاویاری نقش اساسی دارند، (هاشمیان و همکاران ۱۳۸۴) و (مقدم و همکاران ۱۳۸۴) ولی این موجودات از تولیدات کمی برخوردارند (نمودار ۳-۲۶). و با توجه به این غذای بچه ماهیان نرس خاویاری بشدت کاهش یافت. حضور گونه های نظیر *Streptolobio.spp* که ۶۵ درصد فراوانی پرتاران را تشکیل داده اند، نقش آنها در تغذیه ماهیان این بخش از دریا مشخص نیست، برخی از گونه های معرفی شده نظیر *Abra ovata* و *Nereis diversicolor* سبب افزایش غذای ماهیان گردیدند. (Polyaninova et al., 1995). بنابراین، انجام مطالعات گسترده در ارتباط با تغذیه ماهیان کفزی خوار از گونه پرتار تازه وارد ضروری است و به درک بهتر روابط متقابل کمک می نماید. با توجه به تحولاتی که در سنوات اخیر از قبیل ورود شانه داران و پرتار اسپونوئیده، صورت گرفت انجام مطالعات مانیتورینگ از ماکروبتوزها و بررسی هایی پیرامون تغذیه ماهیان (خاویاری و استخوانی) ضروری بنظر میرسد.

۵- نتیجه گیری

- تعداد گونه ها در مقایسه با سال ۱۳۷۵ از ۵۷ گونه ۱۳۷۳ به ۲۹ گونه در تحقیق حاضر کاهش داشت.
- فراوانی گونه ها تغییراتی نسبت به سالهای قبل داشته ، سخت پوستان عمده ترین کاهش را نشان داد.
- گونه تازه وارد از پرتاران از خانواده sponoidae موجودات غالب این تحقیق بودند.
- گروههای طولی کار دیده ۳ < تا ۱۳ میلیمتر از فراوانی کمی برخوردار بود.
- غذای بچه ماهیان خاویاری کاهش شدید داشت
- پیشنهادات
- ۱- بررسی مانیتورینگ از ترکیب و تولیدات موجودات کفزی
- ۲- بررسی وضعیت تغذیه ماهیان
- ۳- بررسی نقش تغذیه ای sponoidae در ماهیان این دریا
- ۴- بررسی تکثیر و تولید انبوه گونه های مانند کار دیده و گونه های سخت پوست بمنظور افزایش توان غذایی دریا

منابع:

- برشتین، یا. آ.، ل.ج. وینوگرادوف، ن.ن.، کانداکووا، م.س.کان، ت.و. آستاخوا و ن.ن. رومانووا. ۱۹۶۸. اطلس بی‌مهرگان دریای خزر، انتشارات صنایع غذایی، مسکو، ۶۱۰ صفحه
- حسینی، س.ع. گنجیان، ع. مخلوق، آ. کیهان ثانی، ع. تهامی، ف. محمدجانی، ط. حیدری، ع. مکارمی، م. مخدومی، ن. روشن طبری، م. تکمیلیان، ک. روحی، آ. رستمیان، م. فلاحی، م. سبک آرا، ج. خسروی، م. واردی، س.ا. هاشمیان، ع. واحدی، ف. نصرالله‌زاده، ح. نجف پور، ش. سلیمانی رودی، ع. لالویی، ف. غلامی پور، س. علمی، ی. سالاروند، غ. ۱۳۸۹. بررسی هیدرولوژی و هیدروبیولوژی حوضه جنوبی دریای خزر (۱۳۷۶-۱۳۷۵)، پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، ۱۶۰ صفحه
- حدادی مقدم، ک. پرنده‌آور، ح. پزند، ذ و چوبیان، ف. ۱۳۸۴. بررسی غذا و عادت غذایی تاسماهیان (Acipenseridae) تا عمق ۱۰ متری در سواحل استان گیلان. مجله علمی شیلات. سال چهارم، شماره ۳، پاییز ۱۳۸۴، ص ۳۷: ۴۷
- سلیمانی رودی، عبدالله. ۱۳۷۳. فون بنتیک حوزه جنوبی دریای خزر، اعماق ۴۰ تا ۸۰ متر. مجله علمی شیلات ایران، سال سوم، شماره ۲، ص ۴۱: ۵۶
- سلیمانی رودی، ع. هاشمیان، ع. سالاروند، غ. الیاسی، ف. نظران، م. دشتی، ع. نورانی، آ. اسلامی، ف. غلامی، م. کاردر رستمی، م. شعبانی، خ. ۱۳۹۰. بررسی تنوع، پراکنش و فراوانی زی‌توده ماکروبتوزها در حوضه جنوبی دریای خزر. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر. ۸۵ صفحه
- ساپورژنیکف، و. ۱۹۹۱. هندبوک هیدروشمی (برای تولیدات ماهی). مسکو انتشارات دانش. ۲۷۲ ص
- طاهری م، سیف آبادی. س.ج، ابطحی. ب، یزدانی فشم م.، ۱۳۸۲. گزارش اولین مشاهده خانواده Spionidae (کرم پرتار) در سواحل شهرستان نور- جنوب دریای خزر. مجله علوم و فنون دریایی ایران، بهار و تابستان ۱۳۸۲
- کاتونین، آ. پورغلام، ر. ۱۳۷۳. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی حوضه جنوبی دریای خزر، مرکز تحقیقات شیلاتی مازندران. ۳۸۹ ص
- کوثری، ساناز، غلامحسین وثوقی، سید محمد وحید فارابی و عبدالله سلیمانی رودی. ۱۳۸۸. مقایسه تراکم و زیتوده ماکروبتوزهای دریای خزر در حوضه استان مازندران. مجله علمی شیلات ایران، ۱۸ (۲)، ص ۱۱۹- ۱۲۷
- لالویی، ف. روشن طبری، م. روحی، آ. تکمیلیان، ک. مخلوق، آ. گنجیان، ع. رستمیان، م. فلاحی، م. محمدجانی، ط. سبک آرا، ج. تهامی، ف. مکارمی، م. حیدری، ع. میرزاجانی، ع. کیهان ثانی، ع. واحدی، ف. خداپرست، ح. وطن دوست، م. نصراله تبار، ع. زلفی نژاد، ک. هاشمیان، ع. سالاروند، غ. قانع، ا. طالبی، د. نصرالله زاده، ح. واردی، ا. نجف پور، ش. کیاکجوری، ح. عابدینی، ع. غلامی پور، س. ملکی شمالی، م. ،

س. افراز، ع. صابری، ح. بابایی، ه. پرشکوهی، ک. ۱۳۸۳. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی و آلودگی های زیست محیطی اعماق کمتر از ۱۰ متر حوضه جنوبی دریای خزر. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، ۲۹۳ صفحه

- مائی سیو، پ.ا.و. فیلاتووا، ز.آ. ۱۹۸۵. جانوران و تولیدات زیستی دریای خزر (مترجم شریعتی) مؤسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران. ۴۰۵ ص.
- هاشمیان، ع. سلیمانی رودی، ع. سالاروند، غ. الیاسی، ف. نظران، م. دشتی، ع. نورانی، آ. اسلامی، ف. غلامی، م. کاردر رستمی، م. شعبانی، خ. ۱۳۹۰. بررسی تنوع، پراکنش و فراوانی زی توده ماکروبندوزها در حوزه جنوبی دریای خزر. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر. ۶۵ ص
- هاشمیان، ع. نیکوئیان، ع. ملکزاده. کرباسی، ع. ربانی، م. جوانشیر، آ. فاطمی، م. روشن طبری، م. روحی، ا. مخلوق، آ. گنجیان، ع. تهامی، ف. رستمیان، م. کیهان ثانی، ع. سالاروند، غ. شیخ الاسلامی، ع. فراخی، ع. امانی، ق. واحدی، ف. علومی، ی. واردی، ا. نجف پور، ش. سلمان، ع. غلامی پور، س. یونسی پور، ح. ۱۳۸۸. بررسی هیدرولوژی و هیدروبیولوژی و آلودگی های زیست محیطی اعماق کمتر از ۱۰ متر حوضه جنوبی دریای خزر. پژوهشکده اکولوژی دریای خزر. ۱۳۴ ص
- هاشمیان، ع. خوشباور، ر. ح. طالبیان، ح. ۱۳۸۴. مقایسه رژیم غذایی تاسماهیان در اعماق کمتر از ۲۰ متر سواحل مازندران و گلستان / مجله علمی شیلات. شماره ۳ پاییز ۱۳۸۴. ص ۱۵۷-۱۶۷

- Anon, 2001. The Uk marine special areas of conservation roject <http://www.ukmarine.sac.org.uk>
- Afraei, M. A., M. Mashhor, Sh. Abdolmalaki & A.F. Mohamed El-Sayed. 2009.
- Food and feeding habits of the Caspian Kutum, *Rutilus frisii kutum* (Cyprinidae) in Iranian waters of the Caspian Sea. Cybium 2009, 33(3): 193-198
- Barnes, R.S.K. and HugSEs R.N., 1982. An introduction to marine ecology. Blackwell Scientific Publication. London, UK. 339P
- Carlton, J.T., 1985. Transoceanic and interoceanic dispersal of coastal marine organisms: the biology of ballast water. *Oceanography and Marine Biology*. Annual Review. No, 23, pp 313-371
- Crisp, D.J., Energy flow measurements, in; Methods for the study of marine benthos, edited by N.A. Holm & A.D. McIntyre (Black Well Scientific Publications. OXFORD) 1984, PP 284-372
- Dauwe B., Herman P.M.J., Heip C.H.R. 1998. Community structure and bioturbation potential of macrofauna at four North Sea stations with contrasting food supply. *Marine Ecology Progress Series* 1998; 173: 67-83.
- Damunt, H., 1995/ Ecocide in Caspian Sea, *Nature* 673-671
- Ergen, Z., 1979. The effects of pollution on the distribution of polychaetes in the Bay of Izmir. *TUJJB Bulten*, 11, 77-82. [In Turkish with English abstract.
- Gasimov, A.G., 1984. The role of Azov – Black Sea invaders in the productivity of the Caspian Sea benthos. *Int. Revueges. Hydrobiol.* No 67, pp. 533-541.
- Jayaraj, K. A., Jacob, J., & Dineshkumar, P. K. (2008). Infaunal macrobenthic community of soft bottom sediment in a tropical shelf. *Journal of coastal research*, 24(3), 708-718.
- Gray J. S. 1992. Eutrophication in the Sea. Colombo G., Ferrari I., Ceccherelli V. U., Rossi L., editors. *Marine Eutrophication and Population Dynamics*, 25th European Marine Biology Symposium, International Symposium Series. Olsen & Olsen; 1992. p. 3-15.
- Holme N.A & McIntyre A. 1984. Methods for study marine benthos IBP. Hand book. No. 16. Second edition. Oxford 387 pp.
- Harkantra, S. N. & Parulekar, A. H. (1985). Community structure of sand-dwelling macrofauna of an estuarine beach in Goa, India. *Marine Ecology Progress Series*, 30, 291-294.

- Harkantra S. N. (1998). Benthos and demersal fishery resources assesment in the shelf region of Indian coast. Exploration and exploitation for sustainable development and conservation of fish
- Jayaraj, K. A., Jocab, J., & Dineshkumar, P. K. (2008). Infaunal macrobenthic community of soft bottom sediment in a tropical shelf. *Journal of coastal research*, 24(3), 708-718.
- Ivanov PI, Kamakin A, Ushivtzev V, Shiganova T, Zhukova O, Aladin N, Wilson S, Harbison G, Dumont H. 2000. Invasion of Caspian sea by the comb jelly fish *Mnemiopsis leidyi* (Ctenophora). *Biol Invasions* 2:255-258
- Javanshir, A., Shapoori, M., Jamili, S., 2008. Diversity of Benthic Invertebrates fauna and Secondary production in Southern Caspian Sea basin, case study on Tajan River Estuary 2008. *Journal of Fisheries and Aquatic Science*, 3(6):353-36
- Kari, E. (2002). Soft sediment benthic biodiversity on the continental shelf in relation to environmental variability. *Marine Ecology Progress series*, 232, 15-27.
- Parulekar, A. H., Harkantra, S. N. & Ansari, Z. A. (1982). Benthic production and the assessment of demersal fishery resources of the Indian sea. *Indian Journal of Marine Sciences*, 11, 107-114.
- Ludwig, J. A. and Reynolds, J. F. 1988; *Statistical ecology, A primer on methods and computing*, 85-103.
- Mirzajani A.R., Kiabi B.H. 2000. Distribution and abundance of coastal Caspian Amphipoda (Crustacea) in Iran. *Polskie Archiwum Hydrobiologii* year: 2000, vol: 47, number: 3-4, pages: 511-516
- Melih Ertan C., Inar P, Zeki Ergen Ertan D, Agliand Mary E. Petersen, O. 2005. Alienspecies of spionid polychaetes (*Streblospio gynobranchiata* and *Polydora cornuta*) in Izmir Bay, eastern Mediterranean. *Mar. Biol. Ass. U.K.* (2005), 85, 821-827. Printed in the United Kingdom
- Magurran, A. E. (1988). *Ecological diversity and its measurement*. Princeton University Press, Princeton, New Jersey.
- Magni, P., Micheletti, S., Casu, D., Floris, A., De Falco, G. & Casrelli, A. 2004. Macrofaunal community structure and distribution in a muddy coastal lagoon. *Chemistry and Ecology*, 20, 397-409
- Meksumpun, C., & Meksumpun, S. (1999). Polychaete-sediment relations in Rayong, Thailand. *Environmental Pollution*, 105, 447-456.
- Olsford, P. J. Somerfield, M. R. Carr. 1998. Relationships between taxonomic resolution, macrobenthic community patterns and disturbance. *MARINE ECOLOGY PROGRESS SERIES. Mar Ecol Prog ser. Vol. 172: 25-36, 1998*
- Parulekar, A. H. & Wagh, A. B. (1975). Quantitative studies on benthic macrofauna of north-eastern Arabian sea shelf. *Indian Journal of Marine Sciences*, 4, 174-176.
- Parulekar, A. H., Harkantra, S. N. & Ansari, Z. A. (1982). Benthic production and the assessment of demersal fishery resources of the Indian sea. *Indian Journal of Marine Sciences*, 11, 107-114.
- Pearson T.H., Rosenberg R. 1978. Macrobenthic succession in relation to organic enrichment and pollution of the marine environment. *Oceanography and Marine Biology Annual* Pearson T. H. (1980). *Marine pollution effects of pulp & paper industry wastes. Helgolander wiss. Meeresunters*, 33:340-365. *Revue* 1978;16:229-311.
- Polyaninova, A. A. and Molodseva, A. I. 1995. The benthos-sturgeon feeding relationship for the Caspian sea journal of ichthyology, vol.38, No.1, pp.151-157
- Ricciardi, A., Bourget, E. 1998. Weight-to-weight conversion factors for marine benthic macroinvertebrates. *MARINE ECOLOGY PROGRESS SERIES Mar Ecol Prog ser. Vol. 163: 245-251*,
- Rice, S.A. & Levin, L.A., 1998. *Streblospio gynobranchiata*, a new spionid polychaete species (Annelida: Polychaeta) from Florida and the Gulf of Mexico with an analysis of phylogenetic relationships within the genus *Streblospio*. *Proceedings of the Biological Society of Washington*, 111, 694-707.
- Rhoads D.C., Boyer L.F. 1982. The effects of marine benthos on physical properties of sediment: a successional perspective. In: Mc Call P.L., Tevesz M.J.S., editors. *Animal-sediment Relations*. New York, USA: Plenum Press; 1982. p. 3-52.
- Roohi A., Kideys A., Sajjadi A., Hashemian A., Pourgholam R., Fazli H., Ganjian Khanari A. and Eker-Develi E. 2010. Changes in biodiversity of phytoplankton, zooplankton, fishes and macrobenthos in the Southern Caspian sea after the invasion of the ctenophore *Mnemiopsis leidyi*, *Biological Invasions*, 12: 2343-2361, DOI 10.1007/s10530-009-9648-4.
- Sanders, H. L. (1958). Benthic studies in Buzzards Bay. *Animal-sediment relationships. Limnology and Oceanography*, 3, 245-258.
- Shiganova TA, Dumont HJ, Sokolsky AF, Kamakin AM, Tinenkova, D, Kurasheva EK. 2004. Population dynamics of *Mnemiopsis leidyi* in the Caspian sea, and effects on the Caspian ecosystem. In: Dumont H,

- Shiganova TA, Niermann U (eds) In Aquatic Invasions in the Black, Caspian, and Mediterranean seas, vol 35. Kluwer, Dordrecht, pp71–111
- Simonini, R., I. Ansaloni, A.M. Bonvicini Pagliai and D. Prevedelli. 2004. Organic enrichment and structure of the macrozoobenthic community in the northern Adriatic sea in an area facing Adige and Pomoouths. Oxford Journals Life Sciences ICES *Journal of Marine Science* Volume 61, Issue 6 Pp. 871-881
 - Stantec Consultig Ltd. 2006. Benthic Macroinvertebrate Sampling and Analysis of Lake Simco. Stantec Consulting Ltd. 1505 Laperriere Avenue Ottawa, Ontario K1Z 7T1. P123
 - Snelgrove, P. V. R. (1998). The biodiversity of macro-faunal organisms in marine sediments. *Biodiversity and Conservation*, 7, 1123-1132.
 - Shea, K. & Chesson, P., 2002. Community ecology theory as a framework for biological invasions. *Trends in Ecology and Evolution*, 17, 170-176.
 - Tombio and Dowling, 1994. Tumbiolo ML, Downing JA (1994) An empirical model for the prediction of secondary production in marine benthic invertebrate populations. *Mar Ecol Prog ser* 114:165-174
 - Tyler, AV (1973). Caloric values of some North Atlantic invertebrates *Mar Biol* 19:258-261
 - Warwick R. M., T. H. Pearson and Ruswahyuni. 1987. Detection of pollution effects on marine macrobenthos: further evaluation of the species abundance/biomass method. *Marine Biology* 95, 193-200 (1987)
 - Weston D.P. 1990. Quantitative examination of macrobenthic community changes along an organic enrichment gradient. *Marine Ecology Progress series* 1990;61:233-244.
 - Winkler, L. 1888a. The determination of dissolved oxygen in water. PhD thesis. Pazmany Peter University. Budapest m²

پیوست

جدول ضمیمه ۱: همبستگی (ضریب R) بروش spearman,s rho correlation بین گروههای ماکروبتوز و پارامترهای محیطی و فیزیک و شیمی

		Spearman's rho correlation							
		OLIGOCH AT	POLYCHE AT	GAMARI DE	CUMA CE	COROPHI DAE	chironoi d	CARDI DE	BENTHO S
OLIGOCH EAT	Correlation	1	-0.17	0.05	0.19	0.16	0.02	0.01	0.21
	Coefficient Sig. (1-tailed)	.	0.02	0.28	0.01	0.02	0.38	0.45	0
	N	154	154	154	154	154	154	154	154
POLYCHE AT	Correlation	-0.17	1	-0.17	-0.16	0.08	0.04	-0.05	0.84
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.02	.	0.02	0.02	0.15	0.29	0.29	0
	N	154	154	154	154	154	154	154	154
GAMARI DE	Correlation	0.05	-0.17	1	0.2	0.31	0.28	0.29	-0.15
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.28	0.02	.	0.01	0	0	0	0.03
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
CUMACE	Correlation	0.19	-0.16	0.2	1	0.19	0	-0.13	-0.07
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.01	0.02	0.01	.	0.01	0.49	0.05	0.19
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
COROPHI DAE	Correlation	0.16	0.08	0.31	0.19	1	0.17	-0.06	0.2
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.02	0.15	0	0.01	.	0.02	0.22	0.01
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
chironoid	Correlation	0.02	0.04	0.28	0	0.17	1	0.43	0.08
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.38	0.29	0	0.49	0.02	.	0	0.16
	N	154	154	154	154	154	154	154	154
CARDIDE	Correlation	0.01	-0.05	0.29	-0.13	-0.06	0.43	1	-0.04
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.45	0.29	0	0.05	0.22	0	.	0.3
	N	154	154	154	154	154	154	154	154
BENTHOS	Correlation	0.21	0.84	-0.15	-0.07	0.2	0.08	-0.04	1
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0	0	0.03	0.19	0.01	0.16	0.3	.
	N	154	154	154	154	154	154	154	154
tempreture	Correlation	-0.41	0.01	0.06	-0.3	-0.22	-0.09	0.27	-0.16
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0	0.46	0.23	0	0	0.13	0	0.03
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
salinity	Correlation	0.04	0.02	-0.05	-0.17	-0.09	-0.09	-0.08	0.02
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.32	0.42	0.28	0.02	0.12	0.13	0.18	0.42
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
pH	Correlation	-0.01	0.13	-0.13	-0.04	-0.06	-0.03	0.02	0.13
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.47	0.06	0.05	0.33	0.24	0.36	0.39	0.05
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
o2sature	Correlation	-0.23	0.22	-0.06	-0.35	-0.17	0.26	0.37	0.08
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0	0	0.21	0	0.02	0	0	0.16
	N	154	154	155	155	155	154	154	154
gravel	Correlation	-0.1	0.09	0.06	0.14	0.05	0.06	0.05	0.06
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.11	0.13	0.25	0.05	0.26	0.22	0.25	0.24
	N	151	151	152	152	152	151	151	151
coarssand	Correlation	-0.08	0.11	0.09	0.09	0.03	0.12	0.08	0.09
	Coefficient Sig. (1-tailed)	0.15	0.09	0.14	0.13	0.36	0.08	0.15	0.14

	N	151	151	152	152	152	151	151	151
mediumsand	Correlation Coefficient	-0.08	-0.01	0.13	0.08	-0.03	0.04	0.16	-0.01
	Sig. (1-tailed)	0.17	0.47	0.05	0.18	0.34	0.33	0.03	0.45
	N	151	151	152	152	152	151	151	151
finsand	Correlation Coefficient	-0.01	-0.06	0.08	0.05	-0.14	-0.07	0.09	-0.01
	Sig. (1-tailed)	0.45	0.23	0.17	0.26	0.04	0.19	0.13	0.43
	N	151	151	152	152	152	151	151	151
veryfinsand	Correlation Coefficient	0.06	-0.09	0.03	0.05	-0.19	-0.09	0.08	-0.02
	Sig. (1-tailed)	0.23	0.13	0.34	0.27	0.01	0.14	0.16	0.42
	N	151	151	152	152	152	151	151	151
siltclay	Correlation Coefficient	0.07	0.07	-0.1	-0.04	0.15	0.1	-0.14	0.05
	Sig. (1-tailed)	0.2	0.19	0.1	0.32	0.03	0.11	0.05	0.26
	N	151	151	152	152	152	151	151	151
T.o.m	Correlation Coefficient	0.05	0.07	-0.07	-0.18	0.02	0.1	-0.07	0.03
	Sig. (1-tailed)	0.29	0.18	0.18	0.02	0.41	0.11	0.21	0.34
	N	149	149	150	150	150	149	149	149

Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

جدول ضمیمه ۲: تاثیر پارامترهای مختلف بر روی فاکتورهای مختلف در محور Y و X
 Rotated Component Matrix(a)

Component						
6	5	4	3	2	1	
0.275	0.616	-0.066	-0.114	0.439	0.047	OLIGOHEAT
0.71	-0.067	0.058	0.15	0.038	-0.051	POLYHEAT
-0.074	-0.09	0.751	-0.023	0.068	0.021	GAMARIDE
0.098	0.196	0.831	-0.032	-0.101	-0.05	CUMACE
-0.138	0.68	-0.086	0.037	-0.023	-0.035	COROPHIDAE
-0.005	0.041	0.144	-0.028	0.895	-0.117	CHIRONOMIDAE
-0.088	0.214	0.005	0.006	0.881	-0.012	MOLLUSC
0.075	-0.443	-0.179	0.022	-0.139	0.256	temperature
0.097	0.1	-0.417	-0.215	-0.293	-0.144	salinity
0.751	-0.055	-0.095	-0.155	-0.068	0.071	pH
0.31	-0.419	-0.247	0.131	0.47	-0.051	o2sature
-0.021	-0.04	0.015	0.75	0.003	-0.046	gravel
0.014	-0.024	0.005	0.888	0.042	0.005	coarssand
0.05	0.04	0.009	0.567	-0.055	0.447	mediumsand
0.141	-0.036	-0.049	-0.017	-0.001	0.817	finsand
-0.098	-0.074	-0.009	-0.115	0.006	0.814	veryfinsnd
-0.018	0.073	0.029	-0.143	-0.004	-0.955	siltclay
0.064	0.033	-0.169	-0.115	0.111	-0.793	tom

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with KaiSEr Normalization.

a Rotation converged in 6 iterations.

جدول ضمیمه ۳: فاکتورها و ضریب همبستگی گروهها با پارامترهای فیزیک - شیمی و عوامل محیطی

مواد آلی	گل و لای	ماسه خیلی ریز	ماسه ریز	ماسه متوسط	شن	سنگریز ه	اکسیژن	اسید یته	شوری	درجه حرارت	
0.28	0.4	0.2	0.4	0.3	0.1	0.4	0	0	0.5	0.4	بنتوز
0.1	0.5	0.4	0.3	0.2	0.3	0.2	0.4	0.1	0.4	0	الیگوکیت
0.44	0.5	0.3	0.3	0.5	0.1	0.3	0	0	0.3	0.2	پلیکیت
0.12	0.5	0.5	0.4	0.4	0.3	0.5	0.2	0.1	0	0.4	گاماریده
0.16	0.2	0.2	0.2	0.4	0.3	0.4	0	0.2	0	0	کوماسه
0.22	0.2	0.2	0.2	0.3	0.3	0.4	0.1	0	0.4	0.2	کورفیده
0.15	0.3	0.3	0.3	0.5	0.2	0.4	0	0.1	0	0.2	کاردیده
0.05	0	0	0	0.1	0.3	0.4	0.2	0.1	0.2		درجه حرارت
0.09	0	0.1	0.2	0.1	0.1	0	0.3	0.4		0.2	شوری
0.42	0.3	0.3	0.2	0.5	0.1	0.3	0		0.4	0.1	اسیدیته
0.1	0.4	0.2	0.2	0.5	0.1	0.2		0	0.3	0.2	اکسیژن
0.21	0	0.2	0.2	0	0	0.2	0.2	0.3	0	0.4	سنگریزه
0.08	0.1	0.4	0.2	0		0	0.1	0.1	0.1	0.3	شن
0	0	0	0		0	0	0.5	0.5	0.1	0.1	ماسه متوسط
0	0	0		0	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0	ماسه ریز
0	0			0	0.4	0.2	0.2	0.3	0.1	0	ماسه خیلی ریز
0		0		0	0.1	0	0.4	0.3	0	0	گل و لای
	0	0		0	0.1	0.2	0.1	0.4	0.1	0.1	مواد آلی

Abstract:

The Sampling of macrobenthic communities in southeastern Caspian Sea , Iranian coast, were investigated seasonally from April to March 2012. Sampling was carried out at 8 transect as named Astara, Badar Anzali, Sefied rood, Tonekaboon, Nooshahr, Babolsar, Amirabad, Gomishan. In each transect were choice 8 stations at 5m, 10m, 20m, 50m, 100m depths respectively. Samples were taken in triplet with a 0.1m² van Veen grab. Totally ۲۸ macrofaunal species belonging to 10 families were identified as gamaridae (9species), corophidae (3species), psudocumidae (8 species), amphartidae (2species), balanidae, chironomidae, cardidae, scorbicolaridae, nereidae, sponoidae each one species. Polychaetes were dominated, representing 72.5% of the whole fauna while while (equal 62.4% of total abundance and 5/1% biomass) were belong to Streblospio spp. from Spionidae family. Cerastoderma lamarcki belong to bivavia consist of 2/3% total macobethos abundance and 73% biomass. Total abundance of macrobenthos of middle area were higher than east and west area in southern Caspian sea. Average benthic population density (no/m²) with (SE) was 4581(444). The benthic biomass (mg/m²) with an overall mean of 12. 125(02). spatial and temporal variations of benthos . in the present study showed ,maximum abundance macrobenthos 17855(5543) no/m²)were recorded in 20 meter depths at Nooshahr transect , while minimum 841(109)in 10 meter depths at Amirabad transect p<0.05. maximum biomass 135.10(126) g/m² were obtained at 10m depths in Astara , minimum 0.51(0.4)) g/m² at 5m depths in Nooshahr transect . maximum were obtained in winter and minimum in summer Number of species varied 3 to 18 , Generally, minimum species diversity were obtained at 20 m depth in Tonekabon transects and the maximum value was observed at 100 m depth of sefeidrood variations physicochemical factors were between salinity 12.5to12.9ppt ,temperature 8-19°c and PH 8.1 dissolve oxygen 69-101mg/li. Total secondary production calculated, according ,104/996g AFDW/m²/yr. Maximum were recorded in 10meter depth (30/381AFDW/m²/yr) and minimum at 50 meter depth(11/007g AFDW/m²/yr) respectevly. Average total organic mater were 3/18 perecent in sample periods. Percent of total organic matter (TOM) were low in 5 and 10 m depths and increased toward offshore depths. TOM percent was 1/67(0.11)at 5 m depth and increased to 4/38(0.13)in 100 m depth. Average total silt&clay were 68/63(2.97) perecent in sample periods. Posetive significant relation was between cilt&clay and total organic mater. Macrobenthos community reduce in high silt-clay and high sandy contents. Due to increase of streptolosbio.spp , monitoring program for understanding effect of this organism on ecosystem and on fish feeding is necessary.

Key words: Macrobenthos, Diversity, Distribution, Abundance, Biomass, Secondary production, Southern Caspian Sea.

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – Caspian Sea Ecology
Research Center**

Project Title : Survey of diversity, distribution, abundance and biomass of macrobenthic fauna in the southern Caspian Sea

Approved Number: 12-76-12-8906-89106

Author: Seyad Abdollah Hashemian kafshgari

Project Researcher : Seyad Abdollah Hashemian kafshgari

**Collaborator(s) : A.Roohi,A.R.Mirzajani,R.Porghoam,A.Mokarami,
M.A.Afraei,M.Naderi,Solaimani,R, A., Salarvand, Gh., RaeisyanE., Nasrollahzadeh, H.,
M., Elyasi, F., Nazaran, M., Dashti, A., Rezaei Nasrabadi, A., A., Kardar rostami, M.**

Advisor(s):-

Supervisor: Hossein Ejlali

Location of execution : Mazandaran province

Date of Beginning : 2011

Period of execution :1 Year & 9 Months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Date of publishing : 2015

**All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted
without indicating the Original Reference**

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION - Caspian Sea Ecology
Research Center**

Project Title :

**Survey of diversity, distribution, abundance and biomass
of macrobenthic fauna in the southern Caspian Sea**

Project Researcher :

Seyad Abdollah Hashemian kafshgari

Register NO.

44380